

COMMANDER X

TESLA ȘI ENERGIA LIBERĂ

X
COMMANDER
Colecție

CommanderX

TESLA

ȘI ENERGIA LIBERĂ

Director: Sorin Chifulescu Coperta: Deimos IMAGE
Redactor-șef: Cristian Careu Consilier științific: Dr. Emil
Străinii Traducere: Cristian Careu Corector: Ion
Dumitreenco Tehnoredactare: Titel Baldovin

Toate drepturile sunt rezervate Editurii SOLARS
PRINT. Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără
permisiunea scrisă a Editurii SOLARS PRINT. Drepturile
de distribuție aparțin, în exclusivitate, Editurii SOLARIS
PRINT. Cartea prin poștă: editura. solaris@ yahoo . com

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CommanderX

Tesla și energia liberă / Commander X; trad°. :
Cristian Cârcu. București: Solaris Print, 2011 ISBN 978 -
606 - 8293 - 03 - 5 ISBN 978 - 606 - 8293 - 02 - 8

I. Cârcu, Cristian (trad°.)

621.3

Tipărit la CNI „Coresi” 5Ă

ISBN 978 - 606 - 8293 - 03 - 5

CommanderX

TESLA

ȘI ENERGIA LIBERĂ

Copyrighte 2011 SOLARIS PRINT

CANALUL DE TELEVIZIUNE

PLUS

Vă recomandă

CONSPIRAȚIA TĂCERII

CU Dr. Emil Străinu ÎN FIECARE LUNI ora 19.00 - 21.00 ȘI MARȚI reluare ora 07.30 - 09.30

CIVILIZAȚII EXTRATERESTRE. OZN.
PSIHOTRONICĂ. OCULTISM ENIGMELE TERREI.
PARANORMAL. ASTRONOMIE ȘI ASTROLOGIE
TEORIA CONSPIRAȚIEI. NEW AGE.
SPIRITUALITATE. S.F... ORGANICĂ ȘI RADIONICĂ.
EZOTERISM. ORGANIZAȚII ȘI SERVICII SECRETE.
CIVILIZAȚII DISPĂRUTE.

E-mail: emiltrufoae@gmail.com

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE7

Geniul lui Nikola Tesla. De la perpetuum mobile și energia vrie la Free Energy...7

TESLA ȘI ENERGIA LIBERĂ15

Energia liberă - disponibilă pentru toată lumea...15

Eludarea gravitației...17

Ce se petrece în interiorul „Area 51” ...22

BIOGRAFIA „AUTORIZATĂ” A LUI TESLA-29

Tesla-poet...46

Autobiografia neterminată...47

„Faust” și spontaneitatea invenției...47

Un gest nobil...48

Tesla refuză Premiul Nobel...48

Procese judiciare49

Afecțiune pentru porumbei...50

	O pensie iugoslavă...50
	O CALE MAI BUNĂ CĂTRE STELE52
	Controlul gravitației - secretul farfuriilor
	zburătoare...54
	OZN-uri vs Forța gravitațională...61
	Farfuriile AVRO...64
	Farfuria canadiană sau „mult zgomot pentru nimic...
66	
	Misterioasa dispariție a lui T. Townsend Brown69
	Johnr. R. Searl...75
	NIKOLA TESLA NU ERA PĂMÂNTEAN82
	O TE-X1.52
	Grupul tăcerii...167
	OTC-X1...182
	Anunțul lui Cam CARROTTO DYNAMIY INC
	prezintă motorul gravitațional CARROTTO 188
	Arma cu fotoni...193
	Am inventat vehiculul spațial cvadridimensional 195
Am câștigat cursa pentru cucerirea Spațiului 196	
	NKOLA TESLA, DUMNEZEU ȘI ARTHUR H.
	MATTHEWS 200
	Mărturisirile lui Margaret Storm...201
	Sosirea comuniștilor...204
	Forțele întunericului...206
	Tesla Scope...210
	Navele au sosit!...216
	Sistemul mondial „wireless” ...225
	N-ar trebui să existe nicio bombă atomică 227
	ELECTROCRAFTUL X-1 AL LUI HOWARD MENDER-
230	
	POSTFAȚĂ-237
	Cuvânt înainte
	GENIUL LUI NIKOLA TESLA
	DE LA PERPETUUM MOBILE ȘI ENERGIA VRILL LA

FREE ENERGY

Am în față ediția engleză a unei cărți deosebit de interesante: *Magia în istoria intelectuală a Europei* de *Lynn Thorndike* și constat că ceea ce, de regulă, numim cultura magiei a însoțit evoluția societății omenеști din cele mai vechi timpuri.

Dar poate că niciun secol nu a fost până acum atât de magic ca secolul douăzeci. Acest secol a avut magicienii săi care au dus cunoașterea umană pe culmi nebănuite de nimeni până atunci.

Noi, oamenii obișnuiți, îi uităm sau nu vrem să știm cine au fost acești magicieni. Am putea începe această scurtă dizertație cu oricare dintre ei. Tot noi însă, cei mulți.

„Profitorii” marilor realizări ale magicienilor științei, am vrea oricând să fim în „pielea” unui asemenea magician... Renumele, gloria, recunoașterea dată de societate fascinează pe oricare dintre noi. Dar de cele mai multe ori noi nu știm câtă muncă, suferință și speranță a stat în spatele fiecărei realizări pe care, în acest context, o numim magică...

Am putea începe cu oricare dintre acești titani, dar în minte mi-a venit subit numele lui Rudolf Diesel, inventatorul celebrului motor. Amenințat de reprezentanții marilor trusturi ce nu voiau să accepte introducerea motorului pe motorină, Diesel nu va ceda, impunându-și celebra realizare care, perfecționată, este folosită până și astăzi. Inventatorul va dispărea însă în mod subit de la bordul unui vapor, unde participase la o conferință. Nu va mai fi văzut niciodată, nici viu, nici mort. Un destin unic, fascinant și tragic?! Poate...

Să nu uităm că marele Nikola Tesla va sfârși hăituit de FBI, în mizerie, într-un hotel din New York, SUA, după ce decenii la rând îl preocupase problema surselor de

energie neconvenționale. La noi, în România, celebra pilă electrică a savantului Nicolae Vasilescu Karpen, ce funcționează de peste nouăzeci de ani, zace într-un seif la Muzeul Tehnic

„Dimitrie Leonida” din București, fără a fi aplicată în practica... De ce oare?!

Dar, din nou, să nu uităm că problema energiei, mai precis a surselor de energie, a rămas în actualitate și este pe cale să se acutizeze.

Și pentru că vorbim de magicienii științei, nu putem să nu-l menționăm pe Nikola Tesla, magicianul magicienilor... Una din direcțiile sale de cercetare a constituit-o energia, mai precis Free Energy¹ sau Energia Liberă, cum mai este numită.

Nikola Tesla, acest vizionar desăvârșit și de neegalat, a intuit că una dintre marile probleme ale progresului omenirii este legată nemijlocit de sursele de energie. În general, savanții au „explorat” tot orizontul științific al cunoașterii în domeniul surselor de energie, de la irealizabilul Perpetuum Mobile până la zona energiei libere. Până a se ajunge la energia liberă a fost examinată toată plaja de posibilități a energiilor, pornind de la energia nucleară până la energiile neconvenționale. Este energia nucleară eficientă? Are un bun raport cost-beneficii? Bineînțeles că are și încă un raport foarte bun. Bun, dar să nu uităm Cernobîlul!

1 - Patrick J. Kelly în laborioasa sa operă (peste 1.300 de pagini) numită *Practical Guide to Energy Devices* demonstrează că toate patentele lui Nikola Tesla din domeniul Free Energy sunt fie încă neînțelese, fie încă neaplicate în practică, deși ele au fost omologate cu șapte-opt decenii în urmă.

FOTOGRAFIE CU OZN FĂCUTĂ ÎN PARCAREA DE LA LITTLE ALE INN DE REALIZATORUL UNEI EMISIUNI DE RADIO.

Această remarcabilă fotografie OZN a fost făcută de către Anthony J. Hilder, realizator de emisiune la Radio Free America, în 26 februarie 1991, în jurul orei 23: 00. Fotografia a fost făcută cu un aparat Cannon T50, cameră de 35mm, având un teleobiectiv de 200 mm, și film Fuji color. Hilder spune că fotografia arată în mod clar o configurație asemănătoare unei farfurii zburătoare, cu un flash de lumină cauzat de mișcarea rapidă a obiectului.

Energiile nonconvenționale și ecologice au și ele avantajele lor certe. Dar nu sunt încă aplicabile pe scară planetară și să nu uităm că momentan sunt... scumpe!

Știu, mă veți trimite la motoarele anti-gravitaționale, fotonice, ionice et[. Dar să nu uităm că multe din aceste tehnologii sunt încă apanajul Science Fiction-ului!

Atunci ce este de făcut, cum ieșim din această dilemă a găsirii unei surse de energie ieftine și universale?!

Cred că ar trebui să ridicăm privirea spre cer, nu în semn de umilire, rugăciune sau neputință, ci pentru a privi niște aeronave ce nu par să aibă probleme cu sursele de energie. Sunt convins că ați ghicit, este vorba de celebrele farfurii zburătoare sau OZN-uri ce brăzdează nestingherite de nimeni cerul planetei Terra de zeci de ani, ieșite de mult din rândul fenomenelor ipotetice în lumea realului, a certitudinilor științifice. Aceste stranii aeronave ne dau, pe viu, o lecție privitor la sursele de energie liberă!

Nikola Tesla a fost preocupat de subiectul farfuriilor zburătoare și a încercat să intuiască care este sursa lor de

energie. Genialul savant studiase posibilele aplicații ale energiei vril și va realiza chiar un brevet pentru un tip de turbine fără... paletе!

Mai târziu, Tesla va adapta un motor ce funcționa pe baza energiei libere la un automobil cu care va face demonstrații publice uluitoare. Dar în mod ciudat, la puțin timp după demonstrațiile publice făcute, celebra invenție dispăre, nemaipărând niciodată. Este invenția pierdută definitiv?! Sau este depozitată într-un seif supersecret și păzită cu strășnicie?! Ceea ce s-a făcut, se va mai face, parcă așa scrie într-o celebră lucrare...

Datorită activității desfășurate încă din timpul vieții, Nikola Tesla a fost suspectat că ar fi avut legături cu o civilizație extraterestră. Mai mult decât atât, sunt unii care și astăzi cred că însuși genialul savant ar fi fost un... extraterestru sau cel puțin un mesager stelar, un fel de învățător trimis de un fel de *Club Galactic* să ne lumineze cu înțelepciunea sa tehnologică. Cartea de față este o provocare pentru fiecare dintre noi și, în același timp, un mare memento al unor lucruri pe care de regulă nu le vedem sau pe care nu vrem să le vedem.

După ce veți citi această carte, este posibil să vă schimbați limitele și coordonatele propriului orizont al cunoașterii. Implicat în realizarea unor enigmatice cercetări precum

Experimentul Philadelphia, energia vril și celebra Rază a Morții, Nikola Tesla rămâne el însuși o mare enigmă...

Nu toți trebuie să fim inventatori sau genii științifice, dar putem fi colegii de drum ai marilor genii ale cunoașterii umane și ne putem îmbogăți permanent experiența în domeniul științific și crește bagajul de cunoștințe și în domeniul surselor de energie neconvenționale. Poate cândva, anul viitor, posibil mâine,

energia liberă va fi la îndemâna noastră, a tuturor, și atunci va trebui să ne reamintim cu recunoștință și de genialul Nikola Tesla. Această carte este o poartă spre cunoaștere, pentru ziua de mâine spre viitor!

Dr. Emil Străinu

Consilier științific *Jurnalul Conspirației*

TESLA ȘI ENERGIA LIBERĂ

Energia liberă – disponibilă pentru toată lumea

Dați-mi voie să vă dezvălui câteva secrete. Conflictul din Golful Persic nu trebuia să aibă loc vreodată! Nu a fost niciodată nevoie să se piardă nici măcar o singură viață într-un război care, în esența sa, a fost purtat pentru prețul barilului de petrol!

Mai mult, adevărul despre această problemă este că armata Statelor Unite are acum la dispoziția sa – și a avut de destul de mult timp – nave secrete ce sunt capabile să zboare de trei ori, mai repede și la o altitudine mai mare decât oricare avion de luptă care este cunoscut în mod „oficial” de către public. Aceeași navă poate, teoretic, să se dematerializeze și să se rematerializeze într-o fracțiune de secundă, la fel cum poate să plutească la câțiva centimetri de pământ, înspăimântând astfel, cumplit, orice dușman real sau potențial. Poate nu este chiar atât de surprinzător faptul că această navă utilizează o formă de energie pe care în mod normal ar trebui să o vedem ca fiind „extrem de revoluționară” și care este atât de economică și disponibilă, încât forțele „inamice” se pot teme în fiecare clipă că „balanța puterii” poate fi înclinată în așa fel încât să le scape din mâini și să schimbe radical peste noapte societatea.

Cred că până acum ați devenit destul de curioși să știți ce formă are această energie și de unde poate să fie obținută. V-ați putea întreba, de asemenea, de ce nu ați auzit până acum această uimitoare dezvăluire. Răspunsul

la astfel de întrebări este foarte simplu.

- Această energie este la dispoziția tuturor;
- Se află în tot ceea ce vă înconjoară;
- Și nu ați auzit până acum nimic de ea pentru că există o întreagă conspirație a sistemului militar-industrial pentru a ține în secret existența ei față de „masele de dobitoci” care trebuie să rămână în ignoranță totală, astfel încât „interesele corporatiste să poată obține profituri imense de pe urma vieții noastre”. Mai ales a noastră!

Cu mulți ani în urmă, unul dintre cei mai încăpățânați „gânditori liberi” - un om dedicat adevăratului umanism - cu numele de Nikola Tesla, a ajuns pe țărmurile noastre cosmice pentru a modela destinul nostru spiritual și tehnic. A venit dintr-un alt timp și alt spațiu pentru a alerta lumea în ceea ce privește necazurile ce vor să vină (Primul și al Doilea Război Mondial și pe urmă globalizarea comunismului).

În același timp, a venit cu „soluții” pentru problemele noastre. Cu toate acestea, cunoașterea faptului că energia liberă există de jur împrejurul nostru i-a făcut viața un adevărat iad. Și cei care erau la putere s-au încrâncenat să-l facă pe acest mare căutător de adevăruri să tacă. Din fericire, mult din ceea ce Tesla cunoștea a început acum să iasă la iveală, grație câtorva dintre „spiritele libere” hotărâte să dezvăluie lumii adevărul, în ciuda tuturor piedicilor și obstacolelor care apar încontinuu în calea lor.

De câțiva dintre acești oameni - precum Otis T. Carr, Arthur H. Matthews și Howard Menger - veți auzi pe măsură ce citiți paginile acestei cărți.

Eludarea gravitației

De extrem de mult timp, învățații au filosofat pe marginea forțelor care ne țin pe toți lipiți de Pământ și ne împiedică să zburăm în spațiu.

Din secolul al XVII-lea, omul s-a străduit să găsească

o metodă prin care să contracareze gravitația astfel încât să poată „să zboare ca un vultur”, fără opreliști. Bineînțeles că avem la dispoziție diverse metode de propulsie care satisfac această cerință, dar benzina este atât costisitoare, cât și poluantă și în dizarmonie cu Pământul. De asemenea, combustibilul rachetelor este rudimentar și poate să fie utilizat doar într-o formă primitivă, comparativ cu mijloacele de transport ale celorlalte ființe inteligente ce călătoresc prin tot Universul.

Ați fost mai mult decât îndoctrinați în copilărie și la școală, în ideea că nu a fost găsită nicio metodă pentru a contracara gravitația. Astfel că trebuie să faceți „un salt cosmic” în gândirea voastră dacă vreți să aflați uimitorul adevăr despre acest subiect. Lucrând mulți ani ca și militar în serviciile secrete, am avut posibilitatea să aud și să văd lucruri pe care le-ați putea considera șocante. Știu, de exemplu, că guvernul (american - ni. trad^o.) a spart misterul gravitației încă de la terminarea celui de-al Doilea Război Mondial, când o parte dintre oamenii de știință de vârf au experimentat nave de zbor sub formă de disc care utilizau diverse forme a ceea ce poate fi descris cel mai bine ca energie liberă pentru a călători la ceea ce poate părea viteză supranaturală.

În cazul în care nu citiți imensa literatură despre acest subiect din diverse reviste „sofisticate”, sunteți, cu siguranță, într-o mare ignoranță în ceea ce privește această „materie” a cunoașterii (sau ar trebui să spunem antimaterie). Chiar în acest moment, cercetători din întreaga lume își pun la contribuție mințile pentru a întoarce pe dos, într-un ultim efort, legile lui Newton.

Pentru a vă da un exemplu asupra a ceea ce vorbesc, dacă nu ați citit numărul din 28 decembrie 1989 al *New York Times*, ați ratat un important articol scris de William J. Broad, intitulat *Doi oameni și un giroscop pot răsturna*

legile lui Newton, rămânând astfel în necunoștință de cauză privitor la ultimele descoperiri din acest domeniu. Astfel, nu știți că „oamenii de știință japonezi au dezvăluit faptul că un giroscop mic pierde din greutate atunci când se mișcă în anumite condiții, contrazicând astfel gravitația. Dacă acest lucru este corect”, subliniază articolul, „descoperirea aceasta poate să fie începutul unui uimitor salt științific...”

Ziarul *Times* citează numărul din 18 decembrie al revistei *Physical Review Letters*, văzută de experți drept una dintre cele mai bune reviste de fizică și domenii adiacente, ca fiind sursa articolului său, subliniind că materialul publicat a fost „riguros revizuit de alți oameni de știință înainte de a fi acceptat”. Ziarul *Times* stipulează în continuare că „experții care au văzut acest raport spun că el se bazează pe o cercetare solidă și că experimentul nu are erori la sursă”. Ziarul mai mărturisește, atât de sceptic precum se spune că este, că experții sunt siguri că celelalte rapoarte asemănătoare au căzut la o examinare mai atentă”.

De fapt, nu era nevoie ca ziarul *Times* să adauge propriul lor comentariu editorial, pentru că oamenii de știință implicați în acest proiect (cercetarea fiind condusă de către Facultatea de Inginerie a Universității Thoku din Sendai - Japonia) nu au „umflat” date pe care nu le pot justifica și fără îndoială nu au făcut ceva neortodox știind că merg pe gheață subțire. Autorii materialului publicat în *Physical Review Letters* - Hideo Hayasaka și Sakae Takeuchi - nu au pretins că au sfidat, efectiv, gravitația, ci doar au notat rezultatele lor ce nu puteau fi explicate pe baza teoriilor tradiționale.

Examinând materialul, ziarul *Times* spune că „experimentul analiza schimbările de greutate a giroscopului în mișcare, al cărui rotor cântărea 140 - 176

de grame sau 5 - 6,3 uncii. Când giroscopul se mișca în sensul acelor de ceasornic, vedere de sus, cercetătorii n-au depistat o schimbare de greutate. Dar când se mișca în sensul invers al acelor de ceasornic, acesta părea să piardă din greutate. „Raportul de greutate era mic”, își continua *Times* povestea, „variind cu 11 miimi dintr-un gram când giroscopul avea o mișcare de 13.000 de rotații/minut”. Două efecte erau semnificative. Primul - pierderea în greutate se mărea pe măsura creșterii vitezei. Al doilea, acest tipar *s-a dovedit mai puternic în ceea ce privește un giroscop mai mare, ceea ce indică faptul că rezultatele pot să fie aplicate la obiecte cu dimensiuni mai mari.

„Oamenii de știință japonezi spuneau că măsurătorile greutății au fost făcute de 10 ori la viteze cuprinse între 10.000 și 13.000 de rotații/minut. În documentul lor, japonezii au subliniat faptul că realizaseră o cercetare mai exhaustivă asupra posibilelor surse de eroare experimentală, incluzând câmpuri magnetice, vibrații și defecte ale giroscopului sale ale sistemelor de măsurare. De exemplu, ei au așezat aparatul într-o cameră specială ce nu avea niciun câmp magnetic, încercând să elimine orice posibilă vibrație. Au așezat giroscopul pe verticală, când cu fața în jos, când cu fața în sus, verificând simplele efecte gravitaționale. De asemenea, au testat aparatul în vid pentru a elimina influența curenților de aer, folosind două sisteme de măsurare a scăderii în greutate. Nu *s-a descoperit nicio eroare de experiment. Oamenii de știință japonezi nu au putut să ofere nicio explicație a acestui efect și nu au făcut nicio speculație asupra posibilității circării unor dispozitive pentru avioane și nave spațiale bazate pe antigravitație. Singura concesie făcută unui limbaj colocvial a fost faptul că au numit acest fenomen «extraordinar»”.

Ceea ce face ca această poveste să fie și mai

deranjantă pentru cei care nu vor să-și schimbe felul de gândire, necesar timpurilor în care ne găsim, este dezvăluirea faptului că Forțele Aeriene americane au angajat un consultant special – dr. Robert L. Forward, un expert în forțe de propulsie de avangardă și dispozitive așa-zise antigravitaționale.

Cu siguranță, mulți dintre dumneavoastră sunteți nefamiliarizați cu marele volum de literatură ce tratează acest subiect (și care ați fost întotdeauna învățați că dispozitivele antigravitaționale nu sunt posibile în niciun fel fiind[ă] contrazic legile fizicii) și vă aflați acum în situația de a fi foarte curioși dorind să știți de ce Forțele Aeriene americane ar angaja un om de știință care este „expert” în ceea ce, în mod oficial cel puțin, nu există.

Mai mult decât acestea, dr. Forward spune că „marele volum de false revendicări antigravitaționale aruncă îndoiala asupra noilor descoperiri. În fiecare an se revendică circa 12 invenții extraordinare în ceea ce *i* privește astfel de dispozitive rotative” și a adăugat că în aproape toate „invențiile” efectele de rotație sunt cauzate de vibrații... Din fericire”, a concluzionat el *i* –

„Acest aparat are o mare acuratețe și este foarte bine descris. Ar trebui să fie foarte ușor de reconstruit. Majoritatea echipamentului este disponibil în orice laborator, așa că ar trebui să avem răspunsurile în cel mai scurt timp”.

Ce se petrece în interiorul „Area 51”.

Dacă l-ați ascultat pe Geraldo Rivera recent, ați fi putut să vedeți un expozeu al Area 51, o locație militară top-secret ce se află la doar 150 de mile nord, nord-vest de Las Vegas. Aici, în acest complex militar situat pe 38.500 de ari, păzit foarte bine de agenții de securitate externe contravenind oricărei legi constituționale cunoscute, se întâmplă lucruri foarte ciudate în mod regulat. Conform

mărturiilor de acum imensului număr de martori americani ce cred în libertatea de expresie, militarii

— Sau cineva - testează nave de zbor cu un design și un comportament atât de neobișnuite, încât sfidează complet legile aerodinamicii.

Foarte mulți observatori au raportat accelerații subite, decelerație mișcări în zigzag și întoarceri la 90 de grade, indicând faptul că aceste nave au la bază o formă avansată de tehnologie care controlează gravitația. Mai importante decât aceste rapoarte ale unor observatori sinceri și cinstiți sunt declarațiile celor care lucrează în interiorul Area 51, care mărturisesc faptul că viețile lor au fost amenințate în momentul în care au aflat lucruri despre ceea ce se petrece în această locație.

Primul care a vorbit în public despre toate acestea a fost fizicianul Robert Lazăr, care spunea că a fost legat la ochi în fiecare zi când intra în această bază militară și era transportat într-un autocar cu geamuri întunecate până la al 7-lea nivel sub pământ. Aici, era pus să lucreze la diferite aeronave cu origine extraterestră ce ori fuseseră capturate de guvern, după ce s-au prăbușit, ori au fost dăruite efectiv „unchiului Sam” de către extraterestrii ce doreau consimțământul oficialităților pentru a răpi oameni în schimbul tehnologiei lor. Mai târziu, după ce militarii au aflat - prin ascultarea telefonului său

— Că Lazăr se temea pentru viața lui și era gata să vorbească, acesta din urmă a fost drogat și hipnotizat pentru a nu își mai aduce aminte nimic din ceea ce a văzut și a fost pus să lucreze la locul de muncă.

Conform lui Lazăr - și aici povestea devine cu adevărat incredibilă -, extraterestrii au preluat într-un anumit moment controlul anumitor zone ale bazei militare (probabil nivelele cele mai de jos - 5,6 și 7) prin utilizarea forței, mergând chiar la uciderea oamenilor de știință care

au cooperat cu ei. Lazăr crede că a fost angajat de către militari să îl înlocuiască pe unul dintre acești oameni de știință care a fost „înlăturat” din această operațiune. Lazăr a dezvăluit, într-o serie de interviuri difuzate la stațiile de radio și tv din Las Vegas, faptul că vehiculele ce zburau deasupra Area 51 (cu precădere noaptea chiar înaintea zorilor) utilizează un principiu necunoscut până atunci de distorsionare a spațiului și timpului, „utilizând gravitația pe post de lentilă” și având ca sursă de energie un reactor de antimaterie alimentat de ceva ce extraterestrii au adus cu ei și pe care îl numeau „elementul 115”.

Dintr-un loc numit „drumul căsuței poștale”, aflat în apropierea orașului Rachel, Nevadă, mai multe tipuri de nave de zbor au fost văzute de cei care așteaptă ore în șir și cu destulă răbdare astfel de apariții. Chiar și televiziunea NBC a atacat acest subiect cu foarte puțin timp în urmă, atunci când a deplasat la fața locului o echipă și a reușit să surprindă pe peliculă zborul a ceva ce părea să sfideze gravitația. Echipa de filmare a identificat acest „ceva” ca fiind testul unei nave de zbor ce este catalogată drept „black project” (proiect ascuns - nota trad°), proiect pe care armata nu îl are trecut în bugetul ei anual (miliarde de dolari fiind ascunse în acest fel). Foarte multe filme și fotografii ale acestor OZN-uri „fabricate în SUA” au fost făcute, nemaifiind considerate acum controversate. Mai multe cărți de duzină au fost tipărite local și date fiecărui vizitator care intră pe ușa barului și restaurantului deținut de Geo și Pat Travis.

În 26 februarie 1991, unul dintre cele mai bune cadre a fost filmat de către Anthony J. Hilder - comentator al radioului *America liberă*. „Ceea ce părea extraordinar de ciudat”, spune Hilder, nu este faptul că această fotografie a fenomenului zburător a fost făcută aproape de momentul schimbării de direcție, ci faptul că atât șeriful Dahl

Bradfield, cât și subalternii săi, care sunt angajați ai Primăriei din Lincon County, Nevada, și care patrulează perimetrul Area 51 și S4 365 de nopți pe an, n-au spus nimic vreodată șefilor lor despre faptul că au văzut pe cer OZN-uri. Aceasta ar putea să determine o persoană rațională să se întrebe pentru cine lucrează șerifii din Lincon County. Știm că cetățenii locali sunt cei care le plătesc salariile. Nu este datoria departamentului șerifului să «descopere» mai degrabă decât să acopere ilegalitățile comise? Zvonuri continuă să se strângă despre cei răpiți în scopul experimentelor medicale din cadrul Nellis Testing Sight”.

Și dacă credeți că astfel de zvonuri ce se nasc din zona Area 51 sunt bizare, nu ați auzit nimic până acum, pentru că ceea ce vom explora în paginile acestei cărți este uimitoarea viață a lui Nikola Tesla – un om dintr-o altă lume – și moștenirea pe care ne-a lăsat-o. Împreună vom descoperi multe din cele ce sunt ținute în secret nu pentru protecția noastră, așa cum pretind unii, ci pentru că viața noastră ar fi mai bună și mai ușoară dacă adevărul despre antigravitație și OZN-uri s-ar face cunoscut.

Tesla a știut datorită acuității celui de-al 6-lea simț al său că anii de dinaintea sfârșitului de secol pot să fie ani plini de pace și prosperitate pentru fiecare dintre noi sau, dacă guvernul secret este victorios în încercarea lui de a ne ține sub papuc, vor fi ani plini de războaie, suferință, foamete și sărăcie, fiindcă doar în acest fel el își poate menține controlul asupra umanității. Acesta este motivul pentru care Nikola Tesla a ales porumbelul alb ca și simbolul său personal de încurajare, de libertate și mai ales pentru demnitatea personală a fiecăruia dintre noi. În speranța unei lumi mai bune în anii furtunoși ce vor veni, vă dăruiesc *Nikola Tesla și Energia liberă*.

Commander X

Fost ofițer de informații (acum de partea umanității)

Biografia „autorizată” a lui Tesla

Există atât o biografie „autorizată” ce poate să fie scrisă despre viața lui Nikola Tesla de către cei care l-au cunoscut drept un gânditor științific futurist (nefiind familiarizați cu posibilele sale rădăcini extraterestre), cât și o biografie „neautorizată”, ce include toate micile întâmplări cunoscute și care ne-au determinat să credem că a fost ori un călător din propriul nostru viitor, ori un extraterestru descins aici la bordul unei nave spațiale.

Dacă cineva intră într-o bibliotecă, va găsi doar câteva referințe lipsite de importanță despre Tesla (cu toate că el a înregistrat peste 1.000 de brevete pe numele său), multe dintre acestea nu ne oferă decât câteva „fapte relevante” în ceea ce privește viața sa și vremea în care a trăit și nicidecum nu se concentrează asupra filosofiei și credințelor sale umanitare.

Apărut de năicaieri, cineva mi-a dat recent o carte mică intitulată *Povestea lui Nikola Tesla*, scrisă de Wally Hielmstad, director de informații la Minnkota Power Cooperative, Grand Forks, North Dakota.

Aceasta abordează într-o modalitate destul de exactă literatura „convențională” disponibilă despre Tesla, încercând să satisfacă nevoia noastră de aspectele non-metafizice și alternative în ceea ce privește viața lui Tesla, aspecte pe care le vom trata câteva capitole mai încolo. Aceasta este povestea unui om care a schimbat radical fața Pământului și a îmbunătățit condițiile de viață a milioane de oameni. Este povestea unui om care ne-a dăruit o lume plină de energie și lumină. Ea începe la miezul nopții, pe data de 9 iulie 1856, într-un mic sat croat. Numele acestui sat este Smiljan și cel al nou-născutului din acea zi, în urmă cu 112 ani, e Nikola Tesla. Tatăl său era un preot ortodox și mama sa o țărancă analfabetă.

Celor doi părinți le-a fost foarte clar, încă din copilăria sa, că Nikola avea o inteligență peste medie. Când avea doar 4 ani a intuit faptul că energia putea să fie obținută din curenții rapizi ai unui curs de apă. A realizat o roată ce era susținută de două furci mici. Când roata a fost pusă în mișcare de forța apei, inima lui a tresărit de bucurie. O privea ore-n șir, făcând planuri să construiască una mai mare. Mulți ani mai târziu, când a văzut o fotografie a Cascadei Niagara, i-a arătat-o tatălui său, spunând: „Mi-ar plăcea într-o zi să-i culeg roadele”. Această zi a venit. Când încă era adolescent, mintea sa *s-a îndreptat asupra puterii aerului. Văzând-o pe mama sa cum își face vânt cu un ștergar, *s-a gândit că acesta dădea naștere unei brize, precum aripile unei păsări sau ale unei insecte. A adunat câțiva cărăbuși și i-a lipit de niște palete precum cele ale morilor de vânt. A dat drumul manetei pe care o făcuse pe post de frână și dintr-odată mașinăria sa cu aripi de cărăbuș *s-a pus în mișcare.

Copilul Tesla a avut o sănătate fragilă, fiind deseori bolnav. Era un cititor avid, devorând fiecare carte pe care puneă mâna. Nu *s-a oprit doar la știință. Citea cu nesaț: istorie, filosofie, literatură și, când a terminat studiile liceale în 1873, vorbea fluent germana, franceza și engleza. Tesla *s-a înscris la Institutul Politehnic din Gratz, Austria, dedicându-se imediat unui studiu acerb. Printre altele, jocurile de noroc erau marea lui pasiune. *S-a întâmplat deseori să petreacă un întreg weekend la masa de joc. Nikola juca ca să se recreeze și dădea înapoi întotdeauna câștigurile sale celor care pierdeau. Memoria sa fotografică îl făcea să-și aducă aminte fiecare penny pe care ceilalți îl pierdeau. Totuși, i *s-a întâmplat o dată, memoria l-a lăsat baltă și a pierdut astfel toți banii săi, inclusiv taxa pentru semestrul următor. De data aceasta, nici nu a pierdut, dar nici nu a returnat câștigurile celor pe

care îi bătuse. *S-a întors la o viață disciplinată și nu a mai jucat vreodată. Prima dată când a văzut puterea electricității, Tesla se afla la școală în Karlovac.

Rusia (!). Din acel moment a fost puternic atras de acest nou domeniu. A decis să-și concentreze studiile asupra fizicii și și-a dedicat toată viața explorării misterelor ei. Tocmai fusese adus în laboratorul școlii un dinam de curent continuu. Profesorul le-a arătat acest dispozitiv, spunându-le că era de ultimă oră și că el îl consideră drept realizarea de vârf a științei electricității. În timp ce profesorul a pus în funcțiune acest dinam, aparatul a început să se învârtă și să arunce scânteii albastre ce pocneau ca niște artificii deasupra lui. Tesla l-a întrebat pe profesor: „Aceste scânteii nu indică oare o pierdere de energie?”. „Ba da”, a răspuns profesorul, „dar este normal. Nu poate să fie altfel”. „Dar nu putem să inventăm un dinam mai bun?”, întreabă Tesla. Profesorul își bătut joc de Tesla și începu să râdă împreună cu întreaga clasă auzind această nebunească idee. „Cum poți să faci un dinam fără să ai aceste părți esențiale?”, îl întreabă pe tânărul Nikola. „Nu știu”, spuse Tesla, „probabil utilizând curent alternativ”. „Prostii!”, aruncă profesorul. „Curentul alternativ e nefolositor, total nefolositor. E ca și când ai încerca să inventezi un perpetuum mobile!”

Din acest moment în care a fost ridiculizat, Tesla *s-a îndârjit să găsească o cale prin care să construiască mașini ce folosesc curentul alternativ, îndârjirea a devenit o obsesie, el construind și desfăcând motorul în mintea sa. Fiecare idee cădea, dar îl aducea din ce în ce mai aproape de soluție. Continuându-și căutarea, după absolvire Tesla *s-a angajat ca electrician la o nou-înființată companie telefonică din Budapesta, Ungaria. În timp ce lucra la această companie, Tesla a inventat un accesoriu al telefonului ce astăzi, pentru noi, este strămoșul difuzorului

telefonice. Prin intermediul acestui accesoriu, conversația telefonică putea să fie auzită într-o încăpere mare. Oamenii erau oripilați la gândul că alții ar fi putut să le audă conversația personală, astfel că invenția s-a dovedit nefolositoare. 50 de ani mai târziu, ea a adus milioane pentru alții care au folosit-o drept amplificator al fonografului și mai târziu ca difuzoare pentru radiouri și televizoare.

Tesla nu a putut să uite de mașinăria sa cu curent alternativ, chiar dacă lucra la compania de telefonie. În fiecare noapte se întorcea în cămăruța sa rupt de oboseală, însă nu putea să doarmă din cauza ei. Desfăcea și refăcea mașinăria în mintea sa ore în șir, înlocuind idei după idei. Tesla avea o minte excepțională - o minte de geniu. Trebuia doar să se gândească la un obiect pentru ca acesta să-i apară în fața ochilor. Pe când alți oameni trebuie să petreacă ore în șir punându-și ideile pe placa de desen, Tesla o vizualiza de-a dreptul. Pe ea putea să deseneze oră după oră, mai rapid decât dacă ar fi folosit hârtie și creion. Aceste imagini erau înmagazinate în mintea sa și putea să le scoată la suprafață chiar și luni și ani mai târziu cu detalii incredibile. Într-o zi, în timp ce se plimba cu un prieten prin parcul orașului, Tesla a avut o viziune. A putut să vadă în mintea sa un motor de fier ce se învârtea într-un vârtej magnetic. „Asta e!”, a exclamat el. „Un câmp magnetic rotitor. Uite ce ușor funcționează. Fără scânteii, fără pierderi de energie. Funcționează perfect”. Tesla a luat de pe jos un băț și imediat a făcut pe nisip schița principiului ideii sale revoluționare. Ceea ce a desenat el era o mașină care producea energie când era alimentată cu electricitate și producea electricitate când era pusă în funcțiune prin forța mecanică sau cea a aburului. În loc să folosească doar un singur curent alternativ, era mai bine să utilizeze trei, fiecare în defazaj față de celelalte două.

Acești curenți, alimentând spirele statorului, ar crea un câmp magnetic rotativ constant, în cadrul căruia rotorul s-ar învârti ușor și silențios. „Cu asta”, spuse Tesla privindu-și desenul de pe nisip, „voi schimba lumea”. El și-a dat seama de amploarea descoperirii sale. Imediat a fugit la Paris să prezinte ideea sa companiei continentale a lui Edison, dar treaba lor era să livreze curent continuu, iar cel alternativ nu prezenta niciun interes. În vara lui 1883, Tesla a construit primul său motor cu inducție. A funcționat exact așa cum funcționa în imaginația lui. Prietenii l-au încurajat să ducă motorul său în America, acolo unde ar fi putut să găsească o receptivitate mai mare în ceea ce privește noile idei. Chiar domnul Edison ar putea să fie interesat. Directorul companiei lui Edison de la Paris i-a dat lui Tesla o scrisoare de prezentare pentru Edison. Tânărul Tesla, neavând destui bani, și-a vândut cea mai mare parte din cărțile sale vechi și a luat drumul Americii.

În timp ce se îndrepta spre docul unde era acostat vaporul, i s-au furat bagajul, biletul și toți banii. Datorită memoriei sale fotografice a fost în stare să-și aducă aminte numărul biletului de călătorie, astfel că, atunci când nimeni nu a reclamat locul, a reușit să se îmbarce, începându-și călătoria spre New York. Tesla a ajuns în „orașul mărului” (New York - nota trad^o.) în 1884, având în buzunar 4 cenți, o carte de poezie, hârtiile pe care așternuse ideile sale despre o mașină de zbor și scrisoarea de prezentare pentru Edison. După doar câteva ore de la sosirea sa, Tesla se afla în biroul lui Thomas Edison. Nerăbdător să-i descrie invenția sa, cuvintele i se rostogoleau de pe buze când în franceză, când în germană, când în croată. Ținându-și respirația, aștepta răspunsul lui Edison. Acesta din urmă, lăsându-se pe spate în scaunul său, bătu darabana cu degetele pe pieptul său, nespunând

nimic pentru multă vreme. Într-un final, a clătinat din cap zicând „interesant”. Nikola Tesla își dădea seama de superioritatea curentului său alternativ. Acesta putea să străbată distanțe foarte mari înainte să întâlnească o rezistență ce i-ar fi slăbit puterea. Și putea să fie diminuat în așa fel încât o uzină electrică să furnizeze electricitate pentru un singur bec sau să fie amplificat pentru funcționarea unei fabrici imense.

Chiar dacă Edison a minimalizat importanța invenției lui Tesla, i-a oferit totuși o slujbă. Tesla a îmbunătățit multe din invențiile lui Edison și a dezvoltat chiar un mic dinam pentru vapoare. Într-o zi a venit la Edison cu planurile unui dinam cu miez scurt, ce avea o eficiență dublă față de cel mai bun dinam cu miez lung existent la acea vreme. „Perfecționează-l”, spuse Edison, „și vei avea un bonus de 50.000 de dolari”. Timp de 4 săptămâni, Tesla a lucrat în fiecare zi de la 10 dimineata până la ora 5 a zilei următoare. Într-un final, cu sarcina îndeplinită, i-a cerut lui Edison bonusul promis. „Băiatule”, spuse Edison, „mă tem că tu nu înțelegi simțul umorului american”. Furios, Tesla și-a dat demisia. Singura slujbă pe care a putut-o găsi era să sape șanțuri. Săpând ziua șanțuri și lucrând noaptea la invențiile sale, Tesla a reușit să facă un arc electric ce i-a permis să câștige banii necesari închirierii unei clădiri în New York. A scos din dosarele aflate în mintea sa cele mai timpurii idei ale sale și le-a transformat în prototipuri și mașini din cupru și fier. Imediat după aceea a înregistrat primul său patent. În 1888 i s-au mai înregistrat încă alte 13 patente pentru dinamuri, motoare, transformatoare, distribuitoare – tot ceea ce era necesar pentru sistemul de curent alternativ. Tot în 1888, Tesla a fost invitat să țină o prelegere la Institutul American de Inginerie Electrică. Și a descris sistemul în detaliu, sperând că va apărea un bogătaș cu mintea deschisă pentru a-l transforma în

realitate. Acea persoană a apărut. Este vorba de George Westinghouse, un inventator de 42 de ani care se îmbogățise dezvoltând o frână cu aer pentru trenuri. Westinghouse, începător în ale electricității, a avut atât de multă încredere în posibilitățile curentului alternativ, încât i-a plătit lui Tesla un milion de dolari pentru drepturile asupra brevetului de invenție.

În plus, Westinghouse a fost de acord să-i plătească lui Tesla un dolar pentru fiecare cal putere al fiecărui motor cu curent alternativ vândut.

Închisoarea Sing Sing a văzut în curentul alternativ o adevărată vacă de muls pentru a-l folosi la scaunul electric pe care se așeza condamnatul la moarte. Edison a strigat sus și tare că, dacă curentul alternativ poate să ucidă oamenii răi, era o amenințare pentru fiecare bărbat, femeie sau copil din țară. A făcut tot ceea ce i-a stat în putință pentru ca oficialitățile guvernamentale să-l interzică. Acest fapt a dat scânteia războiului dintre curentul alternativ și curentul continuu de-a lungul și de-a latul Americii. Toate acestea au avut un efect financiar negativ asupra micii companii a lui George Westinghouse.

Contractul făcut între Westinghouse și Tesla privitor la un dolar/cal putere a devenit din ce în ce mai dificil. Cu regret, George Westinghouse l-a abordat pe Tesla și i-a explicat poziția ingrată în care se afla compania sa. Dorința lui Tesla de a câștiga bătălia dintre cele două tipuri de curent a fost atât de mare, încât a rupt contractul. Se estimează că a aruncat pe apa Sâmbetei 12 milioane de dolari conținuți de dividendele sale. Odată ce și-a terminat invenția, nu l-a mai interesat. Să pierzi vremea transformând-o în ceva comercial e ori pierdere timp, ori pași înapoi, credea el.

În 1893, Westinghouse a câștigat licitația pentru iluminarea expoziției columbiene de la Chicago. Utilizând

sistemul lui Tesla, Westinghouse a realizat cea mai mare minune electrică din lume, primul târg internațional din istorie iluminat electric. În timpul expoziției acesteia, Tesla a închiriat un stand făcând demonstrații cu gadget-urile sale electrice, uimind spectatorii prin faptul că făceau să treacă prin corpul său sute de mii de volți. Scântei ieșeau din degetele sale, dând foc unor bucăți de vată îmbibate în kerosen. Aprindea becuri ținându-le doar în dinți și lămpile iluminau la simpla atingere a mâinilor sale. Curentul alternativ câștiga încet și sigur bătălia curenților, astfel încât Edison a fost forțat să cedeze. Sfârșitul războiului dintre curentul alternativ și cel continuu a survenit în momentul începerii construirii Uzinei Electrice de pe Niagara în 1893. Westinghouse a câștigat contractul și terminarea construcției centralei electrice în 1895 a fost suprema realizare a ingineriei electrice din acel moment. Curentul alternativ câștigase bătălia.

Odată acestea împlinite, Tesla s-a îndreptat spre realizări mai mărețe. Unele dintre cele mai importante sunt transmisia fără fir și radioul. Fiindcă avea aptitudini pentru spectaculos, a invitat presa și alte personalități importante ale vremii în Madison Square Garden. A instalat în mijlocul scenei un bazin de apă, unde a făcut să plutească o bărcuță controlată prin telecomandă. Nimeni dintre cei aflați în sală nu a putut să facă bărcuța să se miște, dar Tesla o putea comanda prin atingerea unui buton de pe telecomanda sa. Această demonstrație era, de fapt, pentru două invenții. Radioul și robotica.

Interesul lui Tesla s-a îndreptat înspre punerea în mișcare a dispozitivelor mecanice cu ajutorul semnalelor electrice transmise fără fir. Cu patru ani înainte ca Marconi să termine invenția sa, Tesla trimitea mesaje radio din laboratorul său la o depărtare de 25 de mile. Tesla a atins punctul culminant al faimei sale la sfârșitul secolului.

Visul său din copilărie referitor la

Niagara era o realitate. Curentul său alternativ pleca de la Cascada Niagara până la Buffalo și mai departe. Devenise cetățean american și era considerat drept cel mai vestit „copil adoptat” de America. Cu toate că își îndesa planșele, brevetele, prototipurile în cutii de carton, actele de cetățenie americană le ținea în seif. „Sunt cele mai importante hârtii ale mele și cel mai mare cadou”, spunea el. A fost primul care a efectuat experimente ce l-au dus la descoperirea razelor prin care pot fi ghidate arme.

A continuat să inventeze noi dinamuri, condensatori, transformatoare, aparate de zbor și turbine cu abur. Cu 20 de ani înainte ca oamenii de știință să identifice electronii, a perfecționat o fantastică lampă cu miez de cărbune. Era de-a dreptul un ciclotron în miniatură și producea o uimitoare lumină prin bombardarea miezului cu electroni. Ca urmare a experimentelor sale legate de curentul de înaltă frecvență, a inventat în 1891 „bobina Tesla”. Este singura invenție care-i poartă numele și care se află la baza fiecărui sistem contemporan de telecomunicații.

Trebuie să spunem că nu toate invențiile lui Nikola Tesla au avut succes. Dar când eșua, eșua magnific. Tesla credea că electricitatea ieftină putea să pună capăt sărăciei din lume. A lucrat la un plan pentru eliminarea milioanei de stâlpi, transformatoare și miilor de sârme de cupru necesare transportului electricității dintr-un loc în altul. Astfel, Tesla s-a dus în Colorado și a construit un laborator ce avea un turn de 80 de picioare înălțime, în vârful căruia se afla o imensă bilă de cupru. Planul său era să bombardeze pământul cu milioane de volți și cea care-i furniza curentul electric necesar pentru aceasta era compania electrică din Colorado Springs. S-a făcut conexiunea, scânteii au început să sară din bila de cupru, crescând în uimitoare bolte de fulgere ce cădeau și intrau

în pământ. 300 de becuri, la multe mile depărtare, au început să strălucească, fiind conectate la pământ. Pe urmă, becurile s-au stins, la fel și fulgerele. Tesla arsese cel mai mare generator din vestul Mississippi.

După toate acestea, Tesla s-a dus la New York și a lansat un alt program pentru furnizarea electricității ieftine. Ar fi transmis această electricitate alături de știrile despre vreme, sport și noutăți. J.P. Morgan împreună cu alți bogătași au strâns suma de 300.000 de dolari și Tesla a început construcția unui vast „oraș radio” în Long Island. A reușit să termine un turn înalt cu un dom uriaș de cupru, dar, din păcate, a rămas fără fonduri și a abandonat proiectul în momentul în care nu a reușit să mai găsească alți investitori.

În 1912, Premiul Nobel pentru fizică a fost acordat atât lui Tesla, cât și lui Edison. Cu toate că Tesla avea o mare nevoie de bani și cei 20.000 de dolari așteptau doar acceptul său, a refuzat această onoare. Amintirea celor 50.000 de dolari neplătiți îl bântuiau încă și a considerat că așezarea lui Edison, „un simplu inventator”, pe același palier cu Tesla, „un descoperitor”, este un afront. Cu toate acestea, cinci ani mai târziu, prietenii l-au determinat pe Tesla să accepte medalia Thomas Edison, înmănată anual de către Institutul American de Energie Electrică.

B.A. Behrend, un celebru inginer, spunea, în discursul său oficial: „Dacă ar fi să eliminăm din lumea noastră industrializată rezultatele muncii domnului Tesla, toate roțile industriei s-ar opri din mers, mașinile noastre electrice și trenurile s-ar opri și orașele noastre ar cădea în întuneric și morile noastre ar deveni nefolositoare”. Dar toate acestea aveau o mică însemnătate pentru Tesla.

El visa deja la cucerirea altor lumi. Se gândea la centrale electrice cosmice, roboți care să facă muncile cele mai grele, avioane puse în mișcare prin unde radio. A

propus ca toate ceasurile din lume să fie sincronizate prin radio. A avut viziunea transmiterii de scrisori și ziare prin radio și a visat la realizarea unui sistem internațional de tipărire. Pe bună dreptate s-a spus că „Tesla a inventat viitorul”. Pe măsură ce anii treceau, Nikola Tesla a explorat din ce în ce mai în adâncime viitorul. Ce a văzut, ce lucruri minunate a inventat nu vom ști niciodată. Nu își mai putea permite să construiască prototipurile necesare brevetelor și până când acestea nu erau patentate, a refuzat să vorbească despre ele.

A devenit un „neștiut” într-o epocă a electricității ce îi datora totul. În 7 ianuarie 1943, Tesla a părăsit lumea aceasta la fel de în tăcere precum a și venit în ea. Avea 86 de ani. Tesla a murit uitat de toți, dar moștenirea sa este peste tot în jurul nostru. Este în murmurul dinamurilor, în zbârnâitul firelor de înaltă tensiune, în strălucirea fiecărui bec sau neon din fiecare țară a acestei lumi. Oamenilor de știință moderni le vor trebui încă 50 de ani să exploreze tărâmurile pe care el le-a descoperit.

Datorită faptului că în cărțile de istorie ni se spune că Tesla a fost „în mod oficial” născut în Iugoslavia și înainte de a trece la amănunte mai „ezoterice” ale vieții sale de care atât dumneavoastră, cât și eu suntem în mod special interesați, mi se pare potrivit să cităm un articol al lui Kosta Dimitrijevic ce a fost publicat în revista „Iugoslav”, articol ce ne dă o idee despre ceea ce erau rădăcinile sale. Numele lui Nikola Tesla (1856-1943), magicianul luminii și tatăl ingineriei electrice, este legat de aproximativ 800 de invenții ce l-au făcut să fie simbolul civilizației moderne.

S-a născut într-o familie a unui preot ortodox din satul Smiljan, din provincia Lika, în partea de sud-vest a Croației. A urmat școala în orașul Gospic și Karlovac, continuându-și studiile la Gratz și Praga. Nu a absolvit

totuși niciodată, din cauza faptului că a fost forțat să își abandoneze studiile pe motive financiare, atunci când tatăl său a murit. Cu toate că nu a avut diplome de calificare ca inginer, nimic nu l-a împiedicat să devină unul dintre cei mai mari inventatori ai lumii și Doctor Honoris Causa al celor mai renumite universități.

Când cererea sa pentru o bursă școlară a fost refuzată de Asociația Matika Srpska, Tesla și-a luat o slujbă prin intermediul unei cunoștințe de familie la compania telefonică din Budapesta. Lucrând în această companie, a fost posibil să-și dezvolte educația tehnică, astfel încât în 1882 a inventat principiul câmpului magnetic rotativ, pe baza căruia a realizat noul său motor electric. După aceea, a plecat la Paris pentru a-și dezvolta conceptul motorului cu inducție și sistemul polifazic în timp ce era angajatul Companiei Continentale Edison.

Găsind foarte puțină înțelegere în Europa pentru aplicațiile practice ale invențiilor sale, Tesla a plecat în Statele Unite în 1884, lucrând într-un timp la Edison Company. A devenit în scurt timp unul dintre cei mai mari rivali ai lui Edison și a reușit în 1888, cu ajutorul câtorva bancheri, să patenteze vreo 40 din principalele sale invenții, pe care binecunoscuta companie americană Westinghouse le-a cumpărat cu suma de un milion de dolari. Prin vizionarea și inspirata invenție a principiului ce stă la baza câmpului magnetic rotativ și a motorului cu inducție ce au securizat viitorul sistemului său polifazic și a curentului alternativ.

TESLA ȘI ENERGIA LIBERĂ 45

precum și a altor invenții – dinamuri, transformatoare, bobine de inducție, condensatori, arcuri și lămpi incandescente –, Tesla are o contribuție de neevaluat la utilizarea energiei electrice, revoluționând astfel lumea.

Odată puse în practică, invențiile lui Tesla au înlocuit cărbunele, au eliminat mașinile pe abur și au introdus electricitatea atât în casele oamenilor, cât și în industrie. Toate acestea spre beneficiul întregii umanități. Invențiile lui Tesla au fost aplicate, de asemenea, în medicină, unde grație curenților săi milioane de oameni au putut să fie resuscitați. Doar recent lumea a aflat că, înainte cu 3 ani ca Roentgen să-și breveteze invenția, Tesla a experimentat cu raze și a reușit să fotografieze cu succes părțile interioare ale corpului uman folosind unde „cu un caracter particular”. Expertul american Beck i-a recunoscut meritul, declarând: „Roentgen are o datorie foarte mare către munca lui Nikola Tesla”.

Printre numeroasele brevete ale lui Tesla care nu au fost puse în practică în timpul său sunt nave de zbor capabile unei ascensiuni pe verticală, semănând în aspect cu elicopterele moderne. Doar în timpul celui de al Doilea Război Mondial a fost dezvoltat radarul, al cărui concept a fost pentru prima oară descris de Tesla în 1917. În afară de proiectul său de utilizare a razelor cosmice, Tesla a publicat un articol în

1921 cu titlul „Sistemul interplanetar”, în care studiază posibilitatea stabilirii unei legături între planetele sistemului nostru solar cu ajutorul undelor ultracurte.

Bazându-se pe principiul lui Tesla, în 1946 au fost trimise prin radar primele unde ultracurte către Lună și Soare, de unde acestea s-au întors conținând date despre cât de îndepărtate de Pământ sunt aceste corpuri cerești. Amănunte despre cât de avangardist a fost în gândirea sa avem în propria lui descriere, într-un articol referitor la rachetele ghidate prin control de la distanță și experimentele cu energie atomică. Aceste experimente erau efectuate înainte cu 40 de ani ca toate acestea să devină realitatea zilelor noastre.

Tesla – poet

În tinerețea sa, Tesla a scris poezie, probabil sub influența tatălui său, dar niciodată nu și-a publicat poemele. Din spusele de mai târziu ale prietenilor, aflăm că a luat cu el colecția de poeme nepublicate atunci când s-a îmbarcat pe Saturnia, în călătoria sa din Europa spre America.

Contemporani ai lui susțin că motivul pentru care Tesla nu a vrut să-și publice poemele a fost caracterul lor foarte personal. Expresie ale celor mai adânci sentimente. Niciodată nu a vrut să citească vreun vers prietenilor săi, obișnuind să le spună: „Sunt unii dintre noi care cântă, dar nu e nimeni să-i asculte”.

TESLA ȘI ENERGIA LIBERĂ 47

Autobiografia neterminată

Faptul că Tesla avea talent de povestitor o putem vedea în autobiografia sa, care a fost publicată sub titlul de „Invențiile mele” în ziarul american „*Electrical Experimenter*” între februarie și octombrie 1919. Pentru că în acea vreme Tesla avea o mare popularitate în Statele Unite, tirajul acestui ziar care i-a publicat povestea vieții a crescut de la 26.000 la 220.000, un număr-record la momentul acela. Îndată ce autorul modest și neîncrezător a aflat de la editorul său ce succes a avut autobiografia sa, a încetat să mai scrie.

Acest gest al lui Tesla nu a făcut decât să crească interesul cititorilor săi, dar, dorind să evite orice publicitate, marele om de știință a interzis ziarului să-i mai publice memoriile, indiferent de cât de mari erau sumele de bani ce i s-au oferit.

„Faust” și spontaneitatea invenției

Tesla a descoperit principiul câmpului magnetic rotativ, cel pe care se bazează noul motor electric, într-un moment de inspirație în timp ce se plimba prin parcul

Budapestei și îi recita unui prieten din „Faust” al lui Goethe. „Când într-un moment de inspirație am pronunțat aceste vorbe, ideea m-a străfulgerat și într-o secundă mi-a fost revelat adevărul”, scrie

Tesla. „Cu un băț am desenat pe nisip diagramele pe care 6 ani mai târziu le-am demonstrat într-o prelegere ținută la Institutul American de Energie Electrică”.

Un gest nobil

Ca să își ajute prietenul, marele industriaș Westinghouse, cel care a fost primul care a pus în practică strălucitoarele idei ale lui Tesla, faimosul om de știință a rupt contractul ce valora câteva milioane de dolari, spunând: „Ai crezut în mine precum nimeni altcineva. Ai fost destul de curajos să o iei înaintea altora și să-mi plătești un milion de dolari... Avantajele pe care civilizația le va avea datorită sistemului meu polifazic înseamnă pentru mine mai mult decât banii aici în cauză... Nu trebuie să te mai îngrijorezi despre viitoarea mea plată...”

Prin acest gest generos, Tesla s-a ruinat din punct de vedere financiar, ajungând în cele din urmă extrem de sărac, în timp ce pe George Westinghouse l-a ajutat să iasă din problemele financiare și să adune mai târziu o avere imensă. Mulți ani mai târziu, când trăia în sărăcie, Tesla a refuzat să accepte chiar și un dolar oferit de către urmașii lui Westinghouse.

Tesla refuză Premiul Nobel

În 1912, întreaga lume a vuit de știrea că Tesla a refuzat să accepte Premiul Nobel pentru Fizică, pe care conform deciziei Academiei Suedeze trebuia să-l împartă cu Thomas Edison. Cu toate că avea serioase probleme financiare, Tesla a declarat atunci: „O astfel de medalie înseamnă foarte mult pentru un om. De-a lungul a 100 de ani vor fi mulți câștigători ai Premiului Nobel, eu am 44 de documente ce-mi poartă numele în literatura

tehnică... Pentru fiecare dintre ele aş da toate Premiile Nobel care vor fi *înmânate în următoarele sute de ani..."

Procese judiciare

Conform presei americane, de-a lungul vieţii sale, Tesla a câştigat aproximativ 20 de procese judiciare împotriva celor pe care i-a dat în judecată pentru încălcarea brevetelor sale. De fapt, nu Tesla a fost cel care a cerut acţiune legală, ci mai degrabă finanţatorii săi. După doar două luni de la moartea lui Tesla, Curtea Supremă Americană a dat veridictul de anulare a brevetelor înregistrate în domeniul ingineriei radio de către câştigătorul Premiului Nobel, Marconi, pe baza motivului că acestea erau conţinute de brevetele lui Tesla. „El a fost asistentul meu”, a spus odată Tesla, referindu-se la Marconi.

„Era foarte familiarizat cu experimentele mele în sfera radioului. Ştia foarte bine că condensarea recepţionării undelor era baza transmisiei tuturor semnalelor. Eu am fost cel care am pus bazele”. Astfel că Nikola Tesla este tatăl radioului, şi nu Marconi.

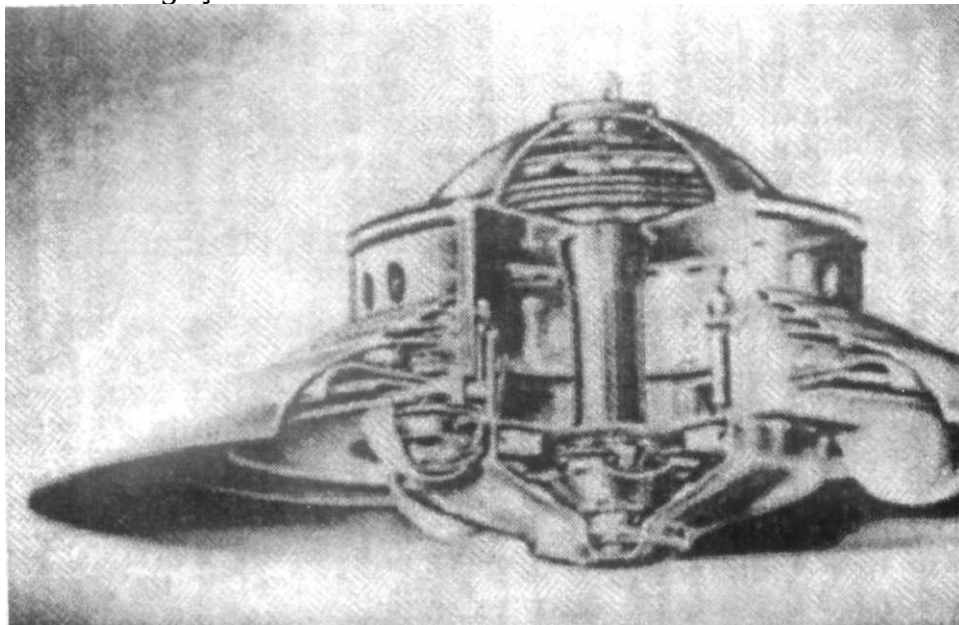
Afecţiune pentru porumbei

Tesla a avut o foarte mare afecţiune pentru porumbei. Trecătorii de pe Fifth Avenue erau familiarizaţi cu imaginea unui om înalt, costeliv, ce stătea în faţa bibliotecii hrănindu-i pe prietenii săi zburători albi şi gri, ce la chemarea lui se aşezau pe capul şi umerii săi. Porumbeii care erau bolnavi sau loviţi erau luaţi de către Tesla în camera sa de hotel şi îngrijiţi până se însănătoşeau.

O pensie iugoslavă

Pentru a sărbători cea de a 80-a zi de naştere a lui Tesla, în 1936, a fost creat un institut ce-i poartă numele în Belgrad. Graţie acestui institut, marele inventator a primit o pensie din partea statului Iugoslavia, în valoare de 7.200

de dolari/an, pensie pe care a primit-o până în 1943, când a murit. Acesta a fost singurul beneficiu financiar pe care Tesla l-a acceptat, fiind[ă] venea din partea țării sale de baștină, cu toate că sume mult mai mari i-au fost oferite de prietenii săi bogați.

Scriitorul britanic Leonard G. Cramp n-a văzut nimic în neregulă cu modul în care George Adamski și-a proiectat OZN-urile în formă de clopot și crede că acestea oferă cele mai bune posibil mijloace de a călători pe orice distanță în spațiu.

O cale mai bună către stele

Ce imagine remarcabilă trebuie să fi fost pentru pilotul civil Kenneth Arnold atunci când, uitându-se pe fereastra cabinei sale în iunie 1943, a observat 9 obiecte strălucitoare plonjând în cascadă prin fața pitorescului munte Rainier din statul Washington. A mărturisit, mai apoi, ziariștilor că i se părea că această formație se mișca de-a dreptul grațios, semănând cu niște „farfurii ce

alunecă pe suprafața apei". Acesta este momentul în care termenul de farfurii zburătoare s-a născut, marcând începutul unei noi ere. Din acea zi, cu aproape o jumătate de secol în urmă, milioane de observatori uimiți, aparținând fiecărei națiuni - mari sau mici -, au privit pe cer și au văzut cu propriii lor ochi ceea ce guvernul nostru continuă să nege ca existență. Cu siguranță, nu toți acești indivizi, educați sau needucați, pot să fie considerați nebuni sau pradă halucinațiilor. În mod cert, ei au văzut ceva și din descrierile care au ajuns la noi reiese foarte clar faptul că ceea ce a fost zărit nu este cu siguranță din timpul, spațiul sau lumea noastră. Astăzi, numim acele „farfurii zburătoare”, ca să fim mai aproape de adevăr, „Obiecte Zburătoare Neidentificate”. În timp ce acestea rămân neidentificate pentru majoritatea dintre noi, este evident pentru cei care au pătruns mai adânc în acest domeniu că ele sunt sub un control inteligent și că, mai mult, sfidează toate legile fizicii, curbând gravitația ca și când aceasta nu ar fi existat niciodată. Într-adevăr, OZN-urile pot să vină și să plece la ce viteză vor și când vor. Pot să se așeze fără niciun zgomot în pajiști verzi și să se facă cunoscute unui fermier singuratic sau pot să depășească cel mai rapid avion de luptă într-o fracțiune de secundă.

Știu cu siguranță - datorită muncii mele în cadrul armatei - că guvernul a fost multă vreme interesat să știe ce determină farfuriile zburătoare să fie așa cum sunt. Guvernul și-a dat seama, încă de la sfârșitul anilor 40, că are de-a face cu o tehnologie care este, probabil, cu mii de ani înaintea slabelor încercări pământene de a călători în afara planetei noastre prin imensitatea Universului.

Sub semnul celei mai drastice securități imaginabile, au încercat să pipăie și să sondeze acest domeniu, căutând răspunsuri care în cea mai mare parte a lor le-au scăpat din mâini. Guvernanții au adunat cele mai strălucitoare

minți din țară (precum și oameni de știință germani aduși în Statele Unite după cel de-al Doilea Război

Mondial), încercând să dezlege misterul OZN-urilor. Atunci când cineva din afara complexelor industriale nonmilitare dă peste măcar o parte din soluție, ei sunt întotdeauna acolo, gata de amenințări și hărțuire, mergând până la a „elimina” sau la a arunca în spatele gratiilor pe cei care „nu au fost cooperanți”, punând astfel definitiv capăt cercetărilor acelor oameni.

Controlul gravitației – secretul farfuriilor zburătoare

În timp ce am început să adun laolaltă această carte, am încercat să mă gândesc la toate articolele excelente pe care le-am citit în diverse publicații „de circuit închis” ce vorbeau despre OZN-uri și gravitație și despre cum farfuriile zburătoare reușesc să funcționeze pe baza unor principii cosmice pe care noi trebuie să ajungem să le replicăm (recent se pare că militarii au dat peste măcar o parte din secret și au început testele de zbor cu propriile lor nave antigravitaționale în Area 51, din Deșertul Nevada).

Dând jos de pe un raft un exemplar din cartea lui Ray Palmer, „Farfurii zburătoare”, am reușit după numai câteva minute să localizez o poveste care stătea de mult în mintea mea. Scrisă de cercetătorul Lowell Perkins, articolul „Controlul gravitației – secretul farfuriilor zburătoare” era de o atâta de mare avangardă în încercarea de a desface problema felului în care OZN-urile zboară, încât am decis să o public în întregime aici, în această carte.

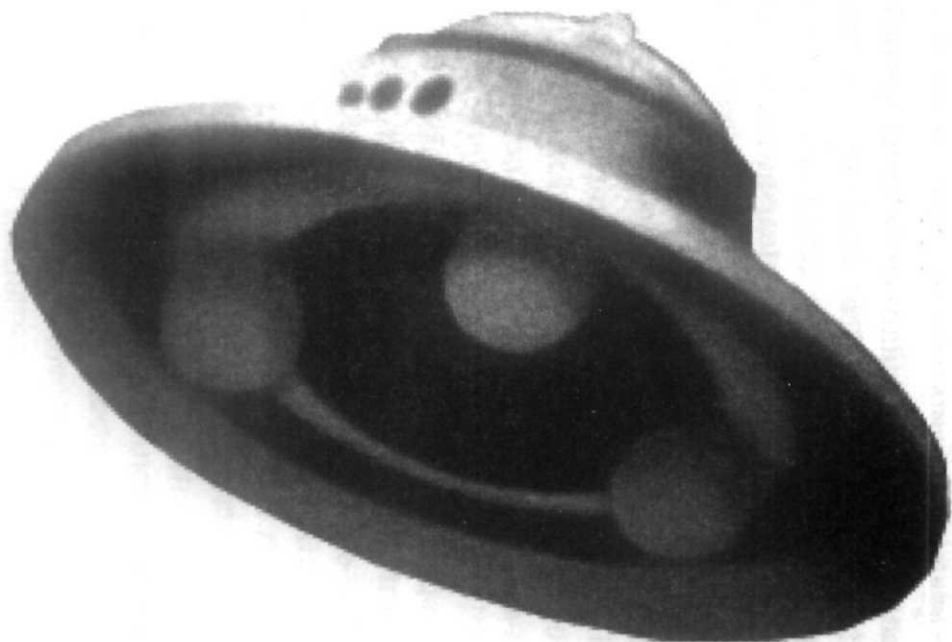
Vom începe cu ceea ce dă naștere gravitației. *S-a descoperit că particula nucleului din atom produce această forță de atracție. Un atom de fier fără această particulă este ca oricare atom de fier, doar că nu are masă. Yoghinii spun că reușesc să leviteze prin mărirea ratei de vibrație a aurei lor. Dacă este adevărat, atunci înseamnă că

scuturând foarte repede un obiect, vei putea să rupi forța gravitației.

Magnetismul din magneții permanenți este cauzat de acțiunea electronilor în orbitele lor. Magneții artificiali sunt făcuți din aluminiu, nichel, cobalt și fier. Nu e nevoie să faci magneți din metale în stare pură. Cei ceramici sunt făcuți din carbonat de bariu și oxid de fier. Dr Saxl, de la Tensitron Inc., a făcut un experiment ce a dezvăluit că un pendul își încetinește mișcarea în prezența unei sarcini de voltaj mare. Acest fapt indică o relație semnificativă între electricitate și gravitație. Este foarte probabil ca acele două particule să interacționeze una cu cealaltă. În ceea ce privește farfuriile zburătoare ce sfidează câmpul gravitațional: un cal a fost ridicat aproximativ trei metri de la pământ în momentul în care un OZN a trecut pe deasupra lui. Fermierul care ținea hățurile nu a fost afectat, dovedindu-se astfel că nu era din cauza unui curent de aer. într-o altă apariție OZN, apa de pe o suprafață de 76 de metri pătrați a fost ridicată la o înălțime de un metru. Luna acționează la fel asupra mării. Aceste nave ori își extrag puterea din gravitația Pământului, ori au un puternic câmp gravitațional propriu. Cu mii de ani în urmă, o farfurie zburătoare *s-a prăbușit la granița dintre China și Tibet. Ocupanții acestei nave spațiale scriseseră istoria lor pe 716 discuri făcute dintr-un aliaj ce conținea o mare cantitate de cobalt și alte metale. Inscriptiile fuseseră făcute pe niște caneluri spiralate ce porneau din centru spre exterior. Discurile acestea vibrau ca și când ar fi avut sarcină electrică sau făceau parte dintr-un circuit electronic. Mulți cred că aceste discuri conțin aliaje relaționate cu câmpul gravitațional.

Am ajuns la miezul acestui articol. Unele substanțe naturale sau artificiale (?) au puterea de a distorsiona câmpul gravitațional al Pământului. Particulele

gravitaționale staționare normale pot să fie făcute să treacă prin aliaje și chiar prin mediul înconjurător. Aceste particule pot să fie afectate ori de mișcarea electronilor lor, într-un fel deosebit de cazul magneților, ori prin vibrarea la unison a moleculelor. Dr Bush a făcut niște teste pe diferite substanțe și a descoperit că unele aveau o slabă rată de cădere și respingeau căldura fără să aibă mijloace chimice sau radioactive pentru aceasta.

Prin telescopul său de aproximativ 15 cm din California, George Adamski a făcut multe fotografii uimitoare în care apăreau nave spațiale extraterestre cu echipaj complet, a spus el.

Sunt sigur că raportul său publicat în anii 70 este ignorat de guvern. Alte două teste privitoare la substanțele ce distorsionează câmpul gravitațional se pot găsi în efectele asupra busolei dacă se utilizează o scară de

măsurare a unei greutăți cunoscute pentru a vedea dacă se schimbă greutatea busolei. Acest din urmă test nu este foarte sensibil și funcționează doar în locul unde se află zona distorsionată din punct de vedere al gravitației.

Vortexul Oregon este cauzat de o aglomerare de roci ce afectează câmpul gravitațional. Unele dintre efectele lui sunt: busolele nu funcționează, lumina este distorsionată – dovedită de fotografii, electricitatea este influențată și obiectele sunt trase înspre centrul zonei. Un amănunt foarte important: bucăți de hârtie aruncate în sus tind să cadă pe o direcție spiralată, vă aduceți aminte de canelurile spiralate de pe discuri?! De asemenea: „A rămas încă nerezolvată întrebarea dacă componentele conglomerate ale marii spirale se află într-o poziție de revoluție vizavi de centrul gravitațional sau dacă ele se mișcă de-a lungul liniilor spiralate. Dacă încercăm să acționăm în sensul invers distanței ridicate la puterea a 5-a, în loc să acționăm invers față de pătratul distanței, vom sfârși prin a avea o mișcare spiralată în locul uneia eliptice sau circulare, precum mișcarea orbitală”.

Iarba, acolo unde OZN-urile aterizează, este culcată ca și când ar fi acționat asupra ei o forță spiralată.

Rotația este în mod clar implicată în sistemul de propulsie a anumitor OZN-uri. Unii oameni au auzit sau au văzut dispozitive rotative funcționând în structura acestor nave. Unui martor i s-a arătat o coloană ce se rotește în centrul farfuriei zburătoare și i s-a spus că este sursa de energie. I s-a spus, de asemenea, că ceea ce o face să funcționeze este „designul coloanei și combinația perfectă a elementelor”.

Viteza de rotație era direct proporțională cu cantitatea de energie cerută. Acest dispozitiv rotativ ar putea să fie o turbină cu câmp gravitațional. În alte tipuri de OZN-uri, coloana centrală nu se rotește. Deasupra

farfuriei zburătoare se află un disc mic ce se rotește foarte rapid în momentul în care nava își ia zborul. Este foarte probabil să fie un altfel de design al dispozitivului de producere a energiei, însă care să se bazeze pe același principiu.

Manuscrise antice, indiene, vorbesc despre astfel de mașinării ca fiind utilizate pe Pământ în trecutul îndepărtat. Alte zone ce conțin roci care distorsi-onează câmpul gravitațional au fost găsite în: Beulah, Colorado, în Camp Burch, care este o tabără de vară abandonată a Boy Scout-ilor. Aceasta se află în munți, la o depărtare de 30 de mile vest față de

Pueblo. Lake Walles, Florida la Spook Hill. Primii oameni care *s-au așezat în zonă cunoșteau acest loc. Amănunte despre Spook Hill pot fi obținute de la Camera de Comerț din Lake Walles, P.O. Box 191-F, Lake Walles, Florida. Bătrânii din zonă spun că nu au văzut niciodată un aligator în apropierea lacului. Animalele ocolesc și ele Vortexul Oregon. Un alt loc este Piercy, California, în Confusion Hill. Acolo se pare că apa (poate că într-adevăr așa este) curge în sus. Piercy se află la 190 de mile nord de San Francisco.

Ruidoso Downs, New México, deasupra orașului. Acest loc a fost investigat de APRO (Organizația de Cercetare a Fenomenelor Aeriene, nota trad°.) și *s-a dovedit a fi fals. Santa Cruz, California, în apropierea Brânciforte Drive. Un alt loc este în Siskiyou Mountains, la o depărtare de 45 de mile de Vortexul Oregon. England în Munții Snowdon, aflați în North Walles. Zone de distorsionare a câmpului gravitațional lunar au fost descoperite de sondele trimise pe Lună.

Ringier Rocks, Pennsylvania, aici nu a fost măsurată nicio distorsionare a câmpului gravitațional. Considerate ca fiind foarte interesante, aceste roci sună când sunt

lovite și au, de asemenea, în componența lor fier și aluminiu. Într-un caz ce implica un OZN prăbușit *s-a descoperit că o bucată din el sună când era lovit. Un loc similar în Rusia are roci care cântă.

OZN-uri vs Forța gravitațională

De fapt, de multă vreme cercetătorii OZN au dezbătut realizarea „ridicării de la pământ” cât mai bine și mai ușor, ca să nu vorbim despre găsirea unor metode mai economice pentru a străbate distanțe fără folosirea benzinei și a kerosenului, a căror ardere distruge resursele naturale ale planetei noastre și poluează aerul.

Strălucitul scriitor englez Leonard G. Kramp a fost cu mult înaintea timpului său atunci când a scris, în 1955 *Spațiul, Gravitația și farfuriile zburătoare*. Membru al Societății Engleze Interplanetare, Kramp a citit foarte atent tot ce se scrisese până atunci despre comportamentul și tiparele aeriene ale OZN-urilor, cu toate că colegii săi, în mod sigur, luau în derâdere credința sa radicală în navele extraterestre. În mod sincer, Kramp, a simțit că principiile ce stau la baza rachetelor nu vor putea niciodată să-l facă pe om să călătorească foarte departe în spațiu. În niciun caz mai departe de granițele sistemului nostru solar. În ciuda faptului că felul în care manevrele OZN-urilor par să sfideze legile gravitației, abilitatea lor de a face viraje strânse și a se opri instantaneu este binecunoscută.

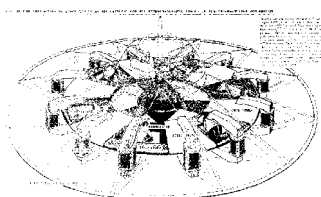
Kramp era sigur că multe din mărturisirile despre aparițiile OZN-urilor sunt legitime, și nu halucinații sau farse. A fost convins că, dacă studiază mii de cazuri din întreaga lume, va găsi un tipar definitoriu ce îi va furniza amănunte despre mijloacele lor de zbor.

Kramp *s-a aruncat în munca asiduă de a intervieva martori și a compila toate datele brute ce i-au căzut în mâini. În cele din urmă a fost sigur că a găsit răspunsul:

într-un fel sau în altul, ocupanții farfuriilor zburătoare descoperiseră mijloace prin care să sfideze gravitația.

„Dacă cineva ar putea să elimine forța gravitației”, spunea el, „ar fi posibil să facem multe lucruri minunate din moment ce, fără greutate, obiectele pot să fie propulsate spre cer de către o forță foarte mică. Printr-o metodă ce produce antigravitație, o rachetă poate să fie aruncată în afara Pământului, în loc să fie atrasă de acesta”. Cercetările de mai târziu au indicat faptul că controlul forțelor gravitaționale le poate permite ocupanților acestor nave să poată să facă „manevre” imposibile, fără să fie uciși de îngrozitorul număr al forțelor „G” ce apare la întoarcerile în unghi drept și la uimitoarele accelerații la care au asistat martorii aparițiilor OZN-urilor. Teoria lui Kramp spune că ocupanții acestor nave nu simt niciun disconfort în timpul manevrelor dacă un câmp gravitațional ar putea fi creat în jurul aparatului de zbor.

Cu toate că există tendința de a ridiculiza mărturisirile unor oameni contactați de OZN-uri

The OTC-X1

precum regretatul George Adamski, Kramp nu s-a grăbit să tragă concluzii. A acceptat drept legitimă o mare parte din spusele lui Adamski, subliniind faptul că au fost văzute nave similare ca formă și dimensiune – și da, chiar fotografiate – în diverse locuri de pe întreg mapamondul. De fapt, Kramp a depus un mare efort în disecția

fotografiilor lui Adamski ce prezentau farfurii zburătoare sub formă de clopot, concluzionând că, din punct de vedere aerodinamic, acestea aveau cel mai bun design pentru zborurile antigravitaționale din spațiu.

Farfuriile AVRO

Din câte știm, complexul militar industrial a început să construiască aparate sub formă de farfurie în timpul anilor 40. Sunt unii care cred că discul zburător ce s-a prăbușit lângă Roswell, New México, în 1947, este un aparat antigravitațional de început și că funcționarea lui s-ar putea să se bazeze pe conceptele oamenilor de știință națiști, realizate în 1942 sau 1943. Acest fapt este destul de îndoielnic, iar cei care s-au aflat la locul prăbușirii și au observat atât rămășițele navei, cât și corpurile extraterestrețrilor nu au avut nici cea mai mică idee că ceea ce era în fața lor avea o origine extrem de îndepărtată de Pământ.

Aproape fiecare carte despre OZN-uri conține ori o referință, ori o fotografie a așa-zisei farfurii

Deși „oficial” *s-a presupus că farfuria zburătoare AVRO nu *s-a ridicat în aer, rămân speculațiile conform cărora aparatul ce a fost prezentat publicului nu a fost realul MØ*Coy. ci o „machetă”, care a substituit aparatul real.

AVRO, ce a fost dezvoltată în Canada de armata americană la mijlocul anilor z50 și care, se pare, că nu *s-a ridicat niciodată de la pământ. Farfuria – sau doar o machetă înșelătoare – se află expusă la Muzeul Transportului Militar din Virginia și chiar nu arată deloc impresionant. Se spune că *s-au cheltuit milioane de dolari de către armata și forțele aeriene americane pentru a face ca acest disc să zboare, dar, din păcate, a fost o nereușită. Oricare ar fi adevărul, cercetătorul canadian Laimon A. Mitris emite în de acum, dispăruta revistă *Saucerian* o altfel de teorie asupra acestui subiect.

Farfuria canadiană sau „mult zgomot pentru nimic”.

Cel mai neconvențional avion al secolului a dat naștere unor titluri controversate în ziarele ce au apărut în ultima lună a anului 1954, făcându-l pe John K. Public să se îndoiască despre viitorul revistei canadiene *Flying Saucer*. Acest avion, despre care s-a vorbit foarte mult, se pare că nedumerește nu doar publicul ozenistic entuziast, ci și guvernul, astfel încât se ridică întrebarea dacă oficialitățile din Ottawa chiar știu despre ce vorbesc.

Îmi aduc aminte controversatele declarații, apărute în presă, ce au fost făcute imediat după apariția „farfuriei canadiene” și cum anumiți oficiali s-au grăbit să aducă amendamente atunci când au realizat faptul că și-au întins unul altuia, încet, încet, o capcană. O situație similară s-a dezvoltat la începutul lui decembrie 1954, când C.D. Howe, ministrul armamentului, a făcut câteva declarații despre avioane sub formă de farfurie în timpul vizitei sale în Anglia. Nici în ziua de astăzi nu este clar ce spun de fapt declarațiile lui Howe făcute la sosirea sa în Southampton și a cui este gafa. Tot ceea ce pot să fac este să pun la dispoziția cititorului toate faptele și să-l las pe el să decidă dacă nu este ceva putred în această afacere. Conform ziarelor engleze, Howe a declarat că, timp de 12 - 18 luni, Canada a lucrat la un proiect de 100 milioane de dolari pentru dezvoltarea acestei nave. Din acest buget, 84 milioane de dolari fuseseră deja cheltuite și oamenii de știință au dus „farfuria” dincolo de stadiul de planșă. Oricum, noul avion nu s-a ridicat niciodată de la pământ, decizându-se ca proiectul să fie clasat pentru că, declarația lui Howe „nu a satisfăcut scopurilor noastre”.

În următoarea zi, Howe a încercat să redirecționeze subiectul, spunând: „Ceea ce am spus - sau ceea ce am crezut că spun - este că proiectul ar fi costat 100 milioane de dolari dacă ar fi fost dus, în cele din urmă, la

îndeplinire". El a mai spus că costurile reale ale proiectului ar fi fost „poate” între 4 și 5 milioane de dolari. Pe urmă, Howe și-a stipulat îndoielile în ceea ce privește orice farfurie zburătoare produsă de oricare țară din lume. „Farfuria canadiană” era „cu formă ovală, având țevi de eșapament și nefiind deloc asemănătoare cu desenele din reviste și ziare”. În aceeași zi, oficialii Ministerului de Armament au anunțat că nicio centimă din fondurile federale nu s-a cheltuit pe acest proiect al Companiei A.V. Roe din Malton. Departamentul lui Howe a spus, totuși, ziarelor că s-au cheltuit 10.000 de dolari (conform *Ottawa Evening Journal*), dar nu de către ei.

Toate aceste declarații au fost făcute și publicate de către ziare în 2 și 3 decembrie. O săptămână mai târziu, Patrick Nicolson, corespondent al *Ottawa Northern News*, a publicat un articol, spunând publicului nedumerit că se continuă lucrul la „Proiectul Y”, indiferent de declarațiile făcute de Howe în Anglia. Articolul mai spune că cheltuielile au fost partajate 50 - 50 de către Compania A.V. Roe și guvern. În 29 decembrie, Howe a făcut o altă declarație. De data aceasta, la Ottawa. Proiectul farfuriei zburătoare a fost abandonat, spunea el, din cauza faptului că experții aeronautici se îndoiau că mașinăria va funcționa. De data aceasta, bugetul proiectului era de 75 milioane de dolari.

Nici până acum Ottawa nu a negat povestea lui Nicolson, iar Compania A.V. Roe a păstrat o tăcere mormântală. Opinia mea personală este că

„Proiectul Y” al canadienilor nu a fost niciodată abandonat și că încă se lucrează la el. Declarația lui Howe, despre cele 12 - 18 luni acordate muncii la acest proiect, este falsă și înșelătoare. Canadienii au primit primele vești despre „farfuria A.V. Roe” în 11 februarie 1953 și la acea vreme se realizase deja o machetă din lemn și de câțva

timp se făceau cercetări în acest sens. În 1953, se știa despre faptul că costurile acestui proiect ar fi mari, dar constructorii nu s-au lăsat descurajați. Conform reporterului *Toronto Star*, cel care a dezvăluit această poveste, un om de știință al guvernului i-a dat informația ce spunea că ar fi nevoie de doi ani pentru ca prototipul „farfuriei” să se ridice în aer. Cei doi ani au trecut de la momentul la care a fost făcută declarația și mi se pare ridicol faptul că proiectul a fost abandonat după câțiva ani de cercetare și muncă îndârjită. Chiar le-au trebuit acestor domni 2 sau 3 ani să vadă că farfuria nu folosește scopurilor lor? Pot să vândă gogoși multor oameni... dar nu tuturor.

Misterioasa dispariție a lui T. Townsend Brown

Majoritatea cercetătorilor OZN și-l aduc aminte pe T. Townsend Brown ca fondator al Comitetului Național de Investigații pentru Fenomenele Aeriene, o organizație din Washington DC, care a făcut un lobby asiduu pentru efectuarea investigațiilor asupra OZN-urilor de către Congresul American. NICAP (Comitetul Național de Investigații pentru Fenomene Aeriene) – ce număra la un moment dat 7.000 de membri – a fost condus, mai târziu, de către maiorul Donald E. Keyhoe, un autor de cărți despre OZN foarte popular ce stabilise niște „contacte din interiorul” Capitoliului Național, în special în cadrul Pentagonului, de unde obțineai foarte greu informații despre OZN-uri.

T. Townsend Brown era mai degrabă un inventator decât un practician ozenistic. Simțindu-se mai în largul său în fața planșei de desenat decât răsfoind printre dosare ce conțineau cazuri ozenistice nerezolvate. Realizator al unui talk-show de radio, Tom Valentine publicase cu câțiva ani în urmă un articol în ziarul său, *National Exchange*, privitor la scrierile lui Rho Sigma, care a fost implicat în

cercetări aerospațiale de peste 40 de ani și care la vremea respectivă era consultant cercetător pe lângă Senat și membru al AIAA. Cenzurată de către editori aici, în Statele Unite, cea mai importantă lucrare a lui Rho despre anti-gravitație este disponibilă doar în limba germană. Publicată sub titlul de „*Forschung in Fesseln*” (*Cercetări legate*), studiază în profunzime munca lui Brown, încercând să verifice cât mai mult posibil din ceea ce însuși omul de știință a încercat să dovedească încă din 1920, în special faptul că

„Condensatorul este legătura folosibilă în electrogravitică, precum este bobina în electromagnetism”. Articolul din *National Exchange* adună laolaltă cercetările lui Brown, după care pune în discuție munca unei alte figuri controversate care este John R.R. Searl, cel care a încercat să construiască un disc al cărui zbor se pare că a fost realizat cu succes. Primele experimente empirice făcute de Townsend Brown aveau caracteristica simplității ce marchează cea mai mare parte din salturile științifice și se referă la comportamentul unui condensator când este încărcat cu electricitate.

Cea mai mare revelație este faptul că atunci când este suspendat liber cu polii pe orizontală, condensatorul, încărcat fiind, a dat naștere unei mișcări înainte către polul pozitiv. Poziționarea inversă a cauzat inversarea direcției de mișcare. Dezvoltările ulterioare ale implicațiilor date de acest fenomen au ilustrat un efect antigravitațional. Când a fost balansat radiant și pe urmă încărcat, condensatorul s-a mișcat. Dacă polul pozitiv este orientat în sus, condensatorul se mișcă în sus (i.e. devine „mai ușor”). Dacă polul pozitiv este orientat în jos, acesta se mișcă în jos (devine „mai greu”). Aceste două simple experimente demonstrează ceea ce acum este cunoscut drept efectul Biefeld-Brown. După cunoștința noastră, este

prima metodă descoperită ca afectând câmpul gravitațional prin mijloace electrice și ar putea să conțină sămânța controlului gravitației de către om. Intensitatea acestui efect este determinată de cinci factori.

1. *Separarea plăcilor condensatorului-plăci mai apropiate, efect mai mare;*

2. *Mărireafactorului „K”, efect mai mare („K” este măsura capacității unui material de a stoca energie electrică sub forma unei forțe elastice):*

3. *Cu cât este mai mare suprafața plăcilor condensatorului, cu atât se obține un efect mai mare;*

4. *Cu cât se mărește voltajul (potențial) și diferența dintre plăci, cu atât se mărește efectul;*

5. *Cu cât este mai mare masa materialului dintre plăci (dielectric), cu atât se mărește efectul.*

Acest din urmă factor este cel mai de neexplicat din punctul de vedere al electromagneticii și cel care furnizează conexiunea cu gravitația. Pe baza unor cercetări experimentale ulterioare, în 1926, Townsend Brown a descris ceea ce el numea „mașină spațială” - o metodă de zbor prezentată drept experiment în timpul în care avioanele propulsate cu motor erau încă într-un stadiu primitiv. Mai mult, dacă luăm în considerare faptul că mișcarea este produsă fără părți mobile, putem intui faptul că controlul unui astfel de mecanism sau vehicul ar fi posibil prin guvernarea direcției și magnitudinii polarităților ce înconjoară obiectul.

Știind că „farfuria” se mișcă întotdeauna către polul său pozitiv, controlul este realizat prin simpla variație a orientării sarcinii sale pozitive. Aceasta se realizează mai degrabă prin schimbarea sarcinilor decât prin controlul dinamic al suprafețelor. Direcția mișcării ar fi o sumă vectorială a direcției și cantității sarcinilor negative și pozitive ce acționează ca un tot unitar.

Brown a dezvoltat o metodă de propulsie electrostatică ce se mișca în cadrul unei machete în jurul unui pol staționar (Brevetul numărul 2.949.550). Se pare că nu exista nicio limită de viteză când acesta funcționa hibrid și mașinăria trebuia să fie oprită înainte de a se dezvolta inerția necesară să-și ia zborul. Există destul de multe dovezi că unele OZN-uri sunt vehicule ce utilizează o formă de control al gravitației cu ajutorul voltajului mare, similar efectului „Biefeld-Brown”. Câteva indicii din rapoarte despre OZN-uri sunt date mai jos:

„... Astfel de scrieri vorbesc despre o paletă de viteze de la plutire staționară până la viteze mai mari decât pot să dezvolte rachetele din zilele noastre. Schimbările în mișcare, direcție și forțele rezultante par să fie dincolo de capacitățile oricărui vehicul cunoscut nouă, operând în interiorul cadrului acceptat în mod curent al fizicii newtoniene. Accelerațiile din interiorul acestui sistem de gândire, ar impune forțe imposibil de suportat pentru oricare dintre ocupanții unui astfel de vehicul”. De fapt, nicio forță nu ar fi simțită, deoarece „nava, ocupanții ei și încărcătura răspund în mod egal ca un tot unitar la valul de distorsionare a câmpului gravitațional”. Rapoartele despre aparițiile nocturne descriu, de obicei, un halou, de obicei albastru sau violet, în jurul marginilor obiectului.

Fizicienii spun că un astfel de halou este caracteristic unei descărcări electrice de înalt voltaj. Descrierile ce vorbesc despre formele sau performanțele acestor nave indică o încălcare a tuturor principiilor aerodinamice cunoscute în mod curent. Aceste obiecte se pare că au o independență față de fluidul - aer (în anumite cazuri apa) - prin care ele se mișcă. Acestea par să nu aibă nevoie de suprafețe cu forme speciale ca să interacționeze dinamic cu fluidul pentru a genera diferențe de presiune, astfel ele putând să „plutească”.

Aerul ionizat generat de polul pozitiv, aflat în fața discului, tinde să creeze un vid parțial - un fel de zonă-tampon - făcând ca aerul din fața obiectului în mișcare să se dea la o parte. (Aici noi intuim că aerul este condus de un câmp electrostatic aflat într-un fel sau în altul în interacțiune cu câmpul gravitațional al Pământului). *Nu este nevoie de aer ca să se ridice de la pământ.*

De-a lungul acestei cărți se găsește o serie de articole folositoare pentru cei care doresc să investigheze mai în adânc. Partea următoare vorbește mai în detaliu despre variații naturale și induse ale constantei gravitaționale. Dr Erwin J. Saxl a pus la punct un sistem foarte precis pentru testarea în condiții dinamice a constantei gravitaționale. Utilizând o fotocelulă, a măsurat cu acuratețe de microsecunde timpul necesar balansării unui pendul de-a lungul unui arc de cerc. De fiecare dată, pendulului i s-a dat același impuls de start, dar perioada balansului varia. Toți ceilalți factori fiind constanți, forța gravitației trebuie să fi fost variabilă. Dr Saxl a încărcat apoi pendulul cu electricitate și a obținut variații mai mari. Repetarea testelor a confirmat că unui pendul încărcat pozitiv îi ia mai mult timp să se balanseze de-a lungul arcului de cerc decât unuia încărcat negativ.

John R.R. Searl

În 1949, John R.R. Searl a remarcat faptul că un mic EMF se produce prin rotirea unor părți metalice din cadrul unor motoare și generatoare electrice. Sarcina negativă se acumulează înspre exterior și sarcina pozitivă înspre axa de rotație.

„... Concluzia sa era că electronii liberi din metal erau împinși în afară de forța centrifugă, iar câmpul static din metal producea o forță centripetă. Astfel că el s-a decis să construiască un generator care se baza pe acest principiu. A luat un disc rotor segmentat la periferia căruia

a trecut niște electromagneți. Electromagneții au fost energizați de rotor și aveau scopul să mărească EMF-ul”.

În 1952 s-a construit primul generator, care avea aproximativ 3 metri în diametru. A fost testat în aer liber de către Searl și un prieten. Structura generatorului a fost pusă în mișcare de un motor mic. Dispozitivul a produs puterea electrică dorită, dar la un potențial neașteptat de înalt. La o viteză mică a structurii generatorului s-a produs un potențial de ordinul 10 la puterea a 5-a volți, așa cum era indicat de efectul static asupra obiectelor din apropiere. Un miros de ozon și sunete caracteristice au venit în susținerea concluziei.

Neașteptatul s-a întâmplat. În timp ce mărea viteza, generatorul s-a ridicat de la pământ la o înălțime de aproximativ 15 metri, rupând cablurile cu care era legat de motor. A stat acolo sus pentru o bucată de vreme, continuând să-și mărească viteza, și un halou de culoare roz a început să-l înconjoare. Ionizarea aerului a avut totuși o presiune mai redusă, adică de aproximativ 10 la puterea a 3-a mm/Hg, mai interesant decât aceasta a fost efectul secundar; a făcut ca receptoarele radio din zonă să pornească de unele singure! Aceasta s-ar putea datora descărcării ionice sau inducției electromagnetice. În final, din fericire poate, viteza întregului generator a crescut atât de mult, încât se crede că și-a luat zborul în spațiu. Din acea zi, Searl și ceilalți au făcut zece sau mai multe nave mici zburătoare, mai multe fiind pierdute în mod similar, ei reușind să dezvolte în cele din urmă o formă de control al lor. Nave mai mari au fost, de asemenea, construite cu un diametru de aproximativ 12 până la 30 de metri. Primele prototipuri ale acestor mașinării au dat naștere multor speculații, precum natura și originea așa-ziselor „farfurii zburătoare”. Generatorul inelar potențial ultraînalt produs de Searl fiind mai puternic decât

potențialul de ionizare, produce o rupere a aerului la câțiva metri de carcasa navei ce acționează ca un electrod pozitiv. Partea negativă a generatorului este conectată la periferia discului și este izolată de carcasă. Astfel, câmpul ce se află la terminalul negativ pierde electroni și ionii ce rezultă sunt azvârliti în afara terminalului cu o viteză foarte mare. Electronii trec prin generator, constituind, astfel, curentul necesar generatorului și furnizând sarcină pentru terminalul negativ, care dă naștere ionilor din aerul ce înconjoară marginea navei. Nava, prin urmare, este învăluită de vid.

În generatoarele cu tensiune înaltă obținută, potențialul maxim este limitat de ruperea ionilor din aer. Apar fulgere și energia acumulată este astfel pierdută. Geometria și aranjamentul bobinelor în generatorul lui Searl este astfel făcut, încât fulgerele sunt eliminate în vid, ceea ce le face imposibile. Este necesară alimentarea externă cu energie pentru mărirea potențialului. Cu cât se mărește stratul de vid din jurul navei, cu atât mai puțin este nevoie de energie exterioară ca să menții potențialul. În felul acesta, generatorul ajunge la potențialul la care are loc efectul Searl, iar dispozitivul își produce propria energie odată cu instalarea fenomenului de levitație. Pe baza acestei teorii, forțele ce apasă pe „fabrica” spațială la nivelul acestui potențial nu pot fi egale de magnetismul care plutește ca într-un circuit între aer și navă. „Fabrica” spațială are o întrerupere ca să alimenteze generatorul, care, la rândul său, întărește câmpul”.

Generatorul, în acest moment, trebuie să creeze un flux sau un curent eteric de-a lungul liniilor câmpului electric, așa cum sunt reprezentate în mod obișnuit. Direcția curentului eteric este totuși în interiorul sarcinii pozitive și în afara sarcinii negative. Aceasta se deduce din teoria lui Schappeller. Tipul de câmp și rețeaua de efecte

ce acționează asupra câmpului navei cumulate cu câmpul gravitațional al Pământului dau naștere condițiilor necesare ca densitatea eterului dedesubtul navei să fie mai mare decât cea de deasupra ei. Astfel, nava este aruncată foarte puternic în afara planetei și ca să o oprești din tâșnirea ei în spațiu, câmpul navei trebuie să fie în mod intenționat perturbat sau limitat. În condiții de zbor nava este aruncată în afara

Pământului așa cum tâșnesc stropii din coaja unei portocale strânse între degete. Accelerația este enormă, dar din moment ce toate obiectele asociate cu nava sunt legate cu aceasta prin intermediul câmpului, nu apare nicio distorsiune și pasagerii sunt astfel în siguranță.

Viteza nu are nicio limită din cauză că nava nu are inerție. *S-ar putea, din câte știm noi, să nu existe nicio limită. În mod convențional, ar trebui să spunem, cu precauție totuși, că limita ar trebui să fie mai jos decât viteza luminii. Despre ceea ce este dincolo de ea nu se știe foarte mult ca să îți permiți un risc, dar din moment ce navele își poartă propriul lor spațiu cu ele, teoria relativității devine astfel de neaplicat (Altfel spus, aceste nave nu călătoresc prin spațiu, *ci îl ocolesc!*). Principiul rachetelor este cam primitiv și a fost foarte puțin dezvoltat de la momentul rachetelor V₂ germane.

Cu siguranță că a fost ocolit de anumite echipamente foarte deștept, dar rămâne clar faptul că rachetele sunt în cele din urmă produsul războiului și reflectă modul de gândire a omului de pe Pământ, ci nu a omului ce aparține Universului. Navele lui Searl nu pot fi folosite la bombardamente, din moment ce bombele nu pot să fie lansate în afara câmpului navei. Se presupune, de asemenea, că fluxul de energie stabilizează elementele instabile, astfel că bombele nucleare devin nefolositoare (încă nu *s-a făcut o cercetare exactă în acest sens).

80COMMANDERX

Lucrările timpurii ale lui Albert Einstein sunt deseori citate de cei care încearcă să discrediteze existența „eterului” sau a controlului gravitației. Amintim, totuși, aici faptul că Einstein a trăit 40 de ani buni după ce și-a publicat Teoriile Relativității și foarte puțin din lucrările sale de la sfârșitul vieții au fost lăsate să fie publicate. În luna august a anului 1976, într-o scrisoare către acel reporter, Rho Sigma spunea: „... Problema este că textele din cărțile noastre sunt incorecte. Einstein însuși a revenit către sfârșitul vieții sale asupra problemei eterului, dar păreriile sale schimbate, acum, ar fi anulat câteva din teoriile sale publicate în cărți, ceea ce devenea deranjant pentru oamenii de PR, care au încercat să-l prezinte pe Einstein drept geniul universal, când, de fapt, nu era așa. Un geniu matematic, da. A fost. Dar inclusiv Einstein era un muritor ca noi toți. Supus eșecului și erorilor. Din moment ce, cel puțin în știință, l-am abandonat pe Dumnezeu, El trebuia să fie înlocuit de oameni precum Einstein. Doar prin studierea documentelor originale (în acest caz în germană, din moment ce Einstein avea 51 de ani când locuia în Germania și Elveția) poate cineva să facă o comparație cinstită și exactă între ceea ce se pretinde în textul cărților și faptele reale. Dovada fizică este aici...”

Cinstit vorbind, nimeni nu știe, se pare, dacă Brown sau Searl sunt astăzi, într-adevăr, în viață.

Cu toate că niciun om nu este veșnic tânăr, eu am aflat din „sursele mele” că amândoi au fost în mod repetat hărțuiți pentru că încercau să culeagă roadele unei noi forme de energie ce ar fi făcut lumea în care trăim mai bună și în care să ne ducem traiul mai confortabil fără atât de mult stres și fără să îndurăm presiunea zilnică în a ne plăti facturile de electricitate, în a ne cumpăra benzina. Să

putem călători în toate locurile minunate pe care le visăm fără să ne gândim la banii pe care trebuie să-i plătim.

A fost visul lui Tesla să facă această sursă de energie disponibilă tuturor, fără nimic în schimb (rețineți că nu voia nimic pentru el însuși!). Așa cum vom vedea în următoarele capitole există încă – mulțumind lui Dumnezeu – oameni care mai vor astăzi să vadă visul lui Tesla devenit realitate.

Nikola Tesla nu era pământean

În fiecare secol, cam de aproximativ 12 ori, se întâmplă să apară, dintre milioane, un individ care datorită inteligenței, moralității sale și principiilor umanitare iese în evidență. Nikola Tesla cu greu poate fi catalogat inclusiv în acest fel. Nu doar că a fost o persoană ce avea o strălucire aparte, dar a reușit să-și controleze curajul necesar pentru a se lua în piept cu oficialitățile și să nu se îndoiaie sub presiunea exercitată de acestea nici măcar în timpul cutremurătoarelor sale greutăți financiare. *S-au scris mai multe cărți decât poate cineva să împrumute de la bibliotecă sau să cumpere de la casele de editură specializate ce studiază lucrările sale cărți care ne oferă o privire asupra invențiilor lui Tesla și a contribuțiilor pe care le-a adus principiilor științifice ce au îmbunătățit viața întregii umanități.

Multe dintre acestea sunt chiar „profunde” și trebuie să le parcurgi foarte atent pentru a putea prinde inclusiv cea mai mică scânteie de cunoaștere metafizică. Cu toate acestea, există doar puțini oameni care cunoșteau originile și rădăcinile lui Tesla, ce sunt mult mai „fantastice” decât am fost lăsați să credem prin intermediul acestor cărți și a referințelor didactice.

Margaret Storm, din Baltimore, este probabil cea care a făcut cele mai exhaustive cercetări asupra vieții private a lui Tesla, investigând cunoștințele celor câțiva

indivizi care l-au cunoscut personal pe Tesla. Cu câțiva ani în urmă, Storm a adunat laolaltă toate notele sale într-o carte publicată, pe banii ei, cu titlul *întoarcerea porumbelului*.

Din păcate, aceasta nu a fost distribuită în afara unui cerc restrâns al New Age-ului, cu toate că toți cei care au citit manuscrisul (tipărit în culoare verde pentru a ridica vibrația cititorului) spun că este o capodoperă pentru cei interesați să devină ființe de lumină pe această planetă în lupta cu forțele întunericului ce ne înconjoară și ne amenință în fiecare clipă capacitatea noastră de a face această lume un loc mai bun.

Cu toate că ar fi fost mai ușor să rescriu documentul lui Margaret Storm și să-l fac să treacă drept al meu (din moment ce aproape a fost uitat de toată lumea), etica m-a oprit. La urma-urmei, „etica” este parte din ceea ce suntem noi în lumină și ne ajută în bătaia noastră zilnică împotriva celor care ne amenință propria noastră libertate. Chiar dacă acum ne aruncăm privirea asupra cuvintelor acestei foarte curajoase femei ce ne dezvăluie multe amănunte despre viața acestui om remarcabil.

Nikola Tesla nu era un pământean. Ființele din spațiu au declarat că un copil de parte bărbătească *s-a născut la bordul unei nave spațiale care în iulie 1856 zbura dinspre planeta Venus către Pământ. Acest băiețel a fost numit Nikola. Nava a aterizat la miezul nopții, între 9 și 10 iulie, într-o îndepărtată provincie montană, în ceea ce era la vremea respectivă Iugoslavia. Aici, în urma unor aranjamente, copilul a fost dat în grija unui om bun și a nevestei sale, preotul Milutin și Juka Tesla. Ființele spațiului au furnizat această informație în 1943 lui Arthur H. Matthews, din Québec, Canada, un inginer electrician care încă din timpul copilăriei sale îl cunoștea pe Tesla.

În 1944, la un an după moartea lui Tesla, regretatul

John J. CNeill, pe atunci editor științific la *New York Herald-Tribune*, a scris o excelentă poveste despre viața și munca lui Tesla, intitulată *Copilul geniu*. Ca reporter, O'Neill l-a intervievat deseori pe Tesla și avea un mare respect pentru acest supraom, dar O'Neill nu avea cunoașterea ocultă necesară să interpreteze corect extraordinarele puteri ce-i făceau pe Tesla să fie o figură aparte a lumii noastre. O'Neill a făcut obișnuita greșală să presupună că Tesla a murit precum un muritor de rând: că munca lui s-a terminat și că nu a lăsat în urmă discipoli. Nu se putea o greșală mai mare din partea lui O'Neill. În primul rând, Tesla nu era un muritor conform standardelor pământești: fiind un venusian, este capabil acum să lucreze pe Pământ doar cu corpurile sale subtile, cu o ușurință mult mai mare decât o făcea fiind în corpul său fizic. Tesla și-a antrenat foarte atent anumiți discipoli care să-i continue munca în planul fizic, sub supravegherea lui după părăsirea corpului lumesc. I-a încredințat lui Arthur H. Matthews din Canada multe sarcini, dintre care cel puțin două sunt, astăzi, de un interes vital – sistemul de comunicare interplanetară al lui Tesla și mașina antirăzboi.

Domnul Matthews a construit dispozitivul pentru comunicațiile interplanetare al lui Tesla în 1947, acesta funcționând perfect de atunci încolo. Oricum, el l-a acordat doar cu nave spațiale ce sunt foarte apropiate, pentru că sistemul este totuși limitat. Matthews încearcă să construiască un dispozitiv mult mai elaborat, care să-i permită să vorbească cu o libertate mai mare din moment ce a încorporat în el multe dintre propriile sale idei inovative. Planurile originale i-au fost încredințate cu o foarte mare încredere de către Tesla și, bineînțeles, că nu are nicio intenție să-l dezamăgească pe acesta din urmă.

Domnul Matthews deține schemele și planurile complete ale mașinii antirăzboi și așteaptă ca orice națiune

să dobândească curajul de a o utiliza.

Tesla a construit această mașină antirăzboi în 1935, dar dl Matthews a lucrat la ea încontinuu, adăugând destul de multe îmbunătățiri. Un alt discipol care a fost în mod special instruit de Tesla este Otis T. Carr, din Baltimore, Mariland. Carr a inventat, recent, dispozitive de energie liberă, capabile să dea putere instantaneu oricărei nave spațiale. Carr a studiat artele în New York, în timp ce lucra ca angajat al unui hotel pentru a se susține financiar. Deoarece Tesla nu era doar un extrem de bun telepat, ci și în contact cu forțele christice din planurile superioare, a locuit pentru câțeva vreme în hotelul unde lucra Carr. Pentru început, Carr a fost instruit de către Tesla de-a lungul unei perioade de trei ani, ei doi purtând discuții zilnice, ce începeau întotdeauna cu momentul în care tânărul îi aducea în cameră lui Tesla un bol de arahide. Arahidele erau pentru porumbeii din New York, pe care Tesla îi iubea așa de mult.

Uimitoarele realizări atât ale lui Matthews, cât și ale lui Carr sunt descrise în capitolele următoare ale acestei cărți. Dar putem să spunem aici, că Tesla nu este nicidecum un spirit dezântrupat ce încearcă să comunice și să-i ghideze pe discipolii săi din planurile astrale. Mediumuri care se străduiesc, pentru beneficii financiare bineînțeles, să primească mesaje din planurile astrale au încercat din răputeri să contacteze spiritul sau fantoma lui Tesla. Dar Tesla nu este o fantomă și nu e nici cea mai mică șansă să fie astfel. El era un inițiat, un venusian, nefiind în niciun caz din lumea pământească. Bineînțeles că Tesla nu a spus nimănui despre aceste lucruri, dar când a întâlnit o ființă de lumină, a început fără nicio greutate o discuție cu aceasta. Începând cu 1943, atât Matthews, cât și Carr au continuat, cu mare ușurință, munca lui Tesla. Amândoi, când erau întrebați despre cum este să înțelegi

mai bine munca maestrului lor, răspundeau la fel: „Dacă vrei să înțelegi munca lui Tesla, trebuie să-ți acordezi mintea la Dumnezeu”. Tesla și geamănul său eteric, Porumbelul Alb, care era tovarășul său permanent aici pe Pământ, lucrează acum în Departamentul Științific al Shamballei și își supraveghează discipolii. Dar trebuie să fie foarte clar că acest proces de supraveghere, când este condus de către un inițiat, nu are nicio legătură cu paranormalul sau cu mediumnitatea. Orice inițiat își supraveghează discipolii; altfel nu ar avea niciun sens evoluția din cadrul energiilor înalte dacă nu poți să direcționezi energiile joase.

Fiecare inițiat trebuie să aibă discipoli în această lume a formelor materiale. Discipolii trebuie să scrie, să construiască mașinării și să facă toate lucrurile obișnuite în această lume. Discipolul este un avanpost de conștientă al unui inițiat. Multe persoane care au lucrat cu Tesla sau care l-au cunoscut personal, precum John J. O'Neill, și-au exprimat dezamăgirea privitor la faptul că Tesla nu a lăsat o moștenire de mari secrete științifice ce să fi putut fi explorate și, bineînțeles, exploatate. Dar Tesla, venusianul, nu avea niciun secret. Doar pământenii sunt atât de lacomi și proști încât să aibă secrete.

Vizitatorii veniți de pe alte planete și care străbat zi de zi atmosfera Pământului nu au nici ei secrete. Au un mesaj simplu: *Iubiți-vă aproapele*. Însă pământenii au ignorat complet acest mesaj de cel puțin 2000 de ani și continuă să o facă în ciuda dezvoltării New Age-ului ce se bazează pe aplicarea Legii Universale. Această aplicare a Legii Universale este cheia tuturor realizărilor lui Tesla. El a fost un descoperitor și nicidecum un inventator. Se pare că nu există nicio dovadă cum că Tesla și-ar fi dezvăluit vreodată în timpul vieții sale identitatea de venusian. Dar când dezvăluirea aceasta a fost făcută publică prin

intermediul domnului Matthews, n-a provocat nicio surpriză majorității cercurilor restrânse ale celor interesați de Tesla pentru că se știa deja că cel puțin 10 milioane de oameni venind de pe alte planete au fost infiltrați în interiorul populației Pământului. Se știa de mult că marii înțelepți, de-a lungul secolelor, erau, de fapt, voluntari ai celorlalte lumi. Se pare, totuși, că pentru o bucată de vreme nici măcar Tesla nu a fost conștient de originile sale.

Oricum, este clar acum că el și-a înțeles misiunea, care era, de fapt, aceea de a pregăti Pământul pentru epoca sa spațială. Faptul că i-a spus lui Otis T. Carr atât de multe despre celelalte planete ne determină să credem că era destul de familiarizat cu acest subiect. I-a spus foarte deschis lui Carr că el, Carr, avea destinul de a explora spațiul. Dându-i lui Matthews planurile și schițele dispozitivului de comunicare interplanetară este o altă dovadă că Tesla știa că celelalte planete erau locuite și, mai ales, că avea cunoștințe clare despre faptul că locuitorii lor aveau nave spațiale. I-a spus lui Matthews că dispozitivul ar trebui să fie construit la câțiva ani după 1938, moment în care navele spațiale din celelalte lumi s-ar apropia destul de mult de Pământ. Tesla n-a fost niciodată căsătorit și nu a avut nicio relație romantică sau chiar prietenie strânsă cu vreun bărbat sau femeie. Excepție făcând anumite cazuri în care era vorba de discipolii săi sau urmărirea un beneficiu pentru umanitate. Tesla nu doar că a locuit singur în hoteluri, ci chiar a stat închis în spatele ușilor. Ocazional, permitea vreunei menajere să intre în camera sa pentru a face curățenie. Otis T. Carr, pentru o perioadă de trei ani, a fost vizitatorul zilnic al lui Tesla, acesta din urmă explicându-i tânărului că nu accepta vizite din afară, deoarece oamenii care ar fi intrat în camera sa ar fi coborât vibrațiile spațiului său

intim în care trebuia să trăiască, să lucreze și mai ales să comunice cu creatorul său.

Domnul Carr a spus deseori că atunci când intra în camera lui Tesla, aducându-i bolul cu alune nesărate, acesta îl puneă să stea pe un scaun și să se relaxeze timp de o oră sau mai mult. Nu se rostea niciun cuvânt de către niciunul dintre ei. Cu toate acestea, când Carr se ridică să plece, se simțea revigorat. Vibrațiile din cameră își făceau treaba, acordând și purificându-i cele patru corpuri astrale.

Tesla a avut un alt prieten de încredere în persoana lui Boris D. Tanko, un editor din New York. Domnul Tanko a relatat faptul că sâmbătă după sâmbătă obișnuia să-l întâlnească pe Tesla, pentru a lua prânzul împreună, la vechiul hotel Brevoort din josul Fifth Avenue. Un loc faimos pentru rafinata sa bucătărie franceză.

Domnul D. Tanko a apreciat întotdeauna aceste extraordinare întâlniri, cu toate că erau ciudate într-un anumit fel. El spunea că, deseori, amândoi tăceau îndelung la masă și în final, când Tesla se hotăra să vorbească, începeau să curgă, precum aurul topit, conversații revelatoare.

Atât Matthews, cât și Carr au primit din partea lui Tesla o multitudine de informații confidențiale despre ceea ce urma să devină lumea în cadrul erei sale New Age. Mare parte din aceste informații erau legate de spațiu, de nave spațiale, de ființe ale spațiului și de comunicații interplanetare.

Când Tesla și-a părăsit, în 1943, corpul său fizic, era evident faptul că părăsea planurile de manifestare pământească pentru a intra în vibrații mai subtile: vibrații ce erau invizibile pentru omul obișnuit. Aceste vibrații nu erau la fel pentru Tesla, el fiind un adevărat clarvăzător și telepat, precum orice inițiat. Trebuie să spunem, din nou,

că acest tip de clarviziune nu avea nimic de-a face cu paranormalul. Acesta din urmă are de-a face cu lumea materială. Tesla nu a fost niciodată „acasă” în acest plan fizic, în care avea de-a face cu materia în formă ei cea mai brută, ci era complet liber doar în lumile subtile.

Cu toate acestea, fiind la 87 de ani, anii cei mai dificili ai acestei planete, Tesla și-a dus la îndeplinire munca cu asiduitatea și onoarea gentlemanului care era. O claritate simplă reiese din retrospectiva sejurului său fizic în această lume a materiei, claritate ce apare într-o formă complexă scriitorilor precum John J. O'Neill.

Cu siguranță, Tesla a acceptat să vină pe Pământ, ca voluntar, pentru a ajuta la nașterea noii ere despre care el știa că este sinonimă cu era spațială. Este de-a dreptul evident că marele iluminat Saint Germain a trebuit să aducă ființe de pe alte planete, ființe ce aveau cunoștințe despre spațiu, pentru a putea să controleze aspectele majore ale planurilor pe care le are pentru Pământ.

Tesla a fost desemnat să lucreze la cea de-a III-a Rază a Iubirii în acțiune, Rază ce aprovizionează atmosfera noastră cu electricitate. Primele trei Raze formează cele trei aspecte ale lui Dumnezeu, așa cum au fost definite de marile religii; ce-a de-a patra Rază minoră ne dă posibilitatea să înțelegem ceea ce numim drept însușirile lui Dumnezeu. Creștinismul definește corect primele trei Raze ca fiind Treimea, reprezentând Tatăl, Fiul și Sfântul Duh.

Prima Rază, sau substanța Tatălui, derivă din Raza Puterii și a Scopului; a doua, cea a Fiului, sau a Soarelui, este Raza Iluminării și a înțelepciunii ce conduce la cea de-a treia Rază, adică la Iubirea înțeleaptă în Acțiune. La început, toți am fost fiii lui Dumnezeu sau scânteii ale Marelui Soare Central al Galaxiei. Dintr-un punct de vedere strict științific, aceste prime trei raze ne dau Viața,

Lumină și Electricitate. Cea de-a patra Rază – a Purității, îl duce pe om de la conflict la armonie. Cea de-a cincea Rază aparține științei și cunoașterii concrete, dând lumii materiale o bază de funcționare inteligibilă. Cea de-a șasea Rază conferă energie idealurilor și ideologiilor tuturor oamenilor, indiferent dacă sunt înțelepți sau nebuni. În timpul erei Peștelui, ea a dus la nașterea Creștinismului și a Bisericilor și a tuturor felurilor de sisteme economice și politice experimentale. Pe urmă, vine cea de-a șaptea rază, ce se manifestă acum; Rază ce a fost activată să transforme umanitatea și să o elibereze de toate erorile acumulate în timpul celor 19 milioane de ani de luptă începuți odată cu venirea ființelor telurice.

În prezent, precum de secole, toți indivizii care doresc să obțină așa-zisa cunoaștere ocultă au fost duși, în mod regulat, în diferite Temple ale Razelor pentru a fi instruiți noaptea, în timp ce corpurile lor fizice dormeau. Aceste temple sunt deschise 24 de ore din 24 în întreaga lume, astfel ca toți învățăceii să aibă acces la ele. Nu trebuie înțeles că este o instruire mistică, ci este complet practică și destinată să facă planurile fizice mai ușor de trăit și întreaga complexitate a lor. Această învățătură nu duce la moarte, ci la ascensiunea fiecărui individ.

De exemplu, fiecare mare compozitor de-a lungul erelor a fost învățăcel al Templului. Unii dintre ei au o mai mare capacitate de a își activa memoria decât alții. Wagner a fost un elev remarcabil în Templul Muzicii, fiind capabil ca în orele în care era treaz să își amintească cu o mare precizie lecțiile de muzică primite în Templu. Povestea lui Lohengrin este unul dintre cele mai bune exemple. Se presupune că Tesla nu a avut acces la Templu doar în orele sale de somn, dar că era în comunicare directă cu acesta și în timpul în care era perfect treaz. Ceea ce nu este deloc neobișnuit pentru un elev avansat, mai mult, e o practică

normală pentru inițiați. În lumea de dincolo nu există nicio informație despre Tesla ca și venusian, dar se știe că întreaga rasă venusiană este, din punctul nostru de vedere, o rasă de Inițiați. Totuși, când ființele spațiului se întrupează, li se creează anumite blocaje mentale pentru propria lor protecție.

De aceea, dacă un venusian posedă memoria completă a vieții sale de pe Venus, se descurcă foarte greu în mediul pământean. Nici măcar marele Inițiat Iisus nu a avut cunoașterea completă a adevăratei sale misiuni până la vârsta de 12 ani. Atunci a fost luat în India pentru a fi învățat sub supravegherea Marelui său Maestru, Christ-ul cunoscut în lumile de dincolo drept Lord Maitreya.

John J. O'Neill a scris cea mai detaliată poveste a vieții și muncii lui Tesla în *Copilul geniu*. Dar pentru acei cititori care de-abia pășesc pe acest domeniu ar fi folositoare o pauză, aici, pentru o scurtă revizuire a lucrurilor care au luminat calea acestui om ce s-a coborât pe Pământ să aducă electricitate în casele și uzinele noastre, iluminând întunericul minții umanității. Istoricii au căzut de acord că Nikola Tesla s-a născut la miezul nopții între 9 și 10 iulie 1856. Nikola însuși a spus de câteva ori că nu aceasta este data nașterii sale. Spusele acestea ale lui nu au fost băgate în seamă.

TESLA ȘI ENERGIA LIBERĂ⁹⁵

așa cum s-a întâmplat cu sute de alte mărturisiri ale lui Tesla, datorită faptului că, în anumite cercuri, era văzut ca fiind o persoană un pic nerealistă.

Acest fel de a fi văzut nu-i păta imaginea, deoarece geniul său era atât de respectat, încât i se făcea concesiunea de a nu fi supus standardelor convenționale. I se acceptau micile excentricități și toane. Ființele spațiului au venit cu vestea că Nikola s-a născut la bordul navei lor în timpul zborului dinspre Venus și că au aterizat pe

Pământ la miezul nopții între 9 și 10 iulie 1856. Când ființele spațiului spun că Nikola **s-a născut* la bordul uneia dintre navele lor, nu înțeleg prin aceasta o naștere fizică. Procesul de naștere și de concepție fizică cunoscut pe planeta noastră nu este același ca peste tot. Metoda sexuală a fost adusă aici după ce spiritele telurice au apărut cu scopul de a perpetua rasa și pentru a da posibilitatea reîncarnării cu legături karmice. Aceasta a permis datoriilor karmice să fie plătite sub semnul vechii legi ce spunea „Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte”.

Pe alte planete, raze de lumină pozitive sau negative sunt utilizate pentru a da naștere materiei ce poate fi **însufletită* de o formă de viață în evoluție. Forma fizică are de la început dimensiuni finale. Doar pe această planetă se utilizează acele forme mici de copii, care trebuie să crească.

Djouka Tesla, mama pământeană care l-a îngrijit cu cea mai mare tandrețe pe Tesla, a fost o femeie remarcabilă și în mod sigur poseda puteri spirituale avansate. Se spune că inclusiv ea era venusiană și, dacă acest fapt este adevărat, am găsit sursa capacităților sale neobișnuite. Ea era cel mai mare dintre cei șapte copii ai familiei. Tatăl ei era un preot sârb-ortodox. Mama ei a orbit după ce a dat naștere celui de-al șaptelea copil și Djouka fără să ezite a luat pe umeri sarcina întregii case. Nu a urmat niciodată o școală și nici nu a avut măcar cunoștințe rudimentare de citit sau scris. Cu toate acestea, se simțea în largul ei în cercuri culturale, precum întreaga ei familie. Era o femeie care nu putea nici să scrie și nici să citească, dar cu toate acestea poseda abilități literare mult peste cele ale unei persoane cu o considerabilă educație. Tesla, însuși, niciodată nu a refuzat să vorbească despre uimitoarea lui mamă și povestea cum ea a absorbit „după ureche” toate bogățiile culturale ale neamului și

țării ei. Ca și Nikola, se pare că mama lui avea puterea de a își aminti tot ce voia instantaneu. El spunea că mama lui putea să recite, foarte ușor, lungi pasaje din Biblie, putea să spună mii de versuri din poezia neamului ei. Datorită marelui ei interes în ceea ce privește poezia a putut Nikola, în perioada lui americană, să găsească timp pentru a traduce și să publice unele dintre cele mai frumoase povești sârbești.

Mama lui era de asemenea faimoasă pentru abilitățile sale artistice, deseori exprimate prin intermediul frumoaselor lucruri de mână pe care le făcea. Avea o dexteritate manuală extraordinară și Nikola spunea că degetele ei erau atât de sensibile, încât putea să facă trei noduri pe o geană chiar și la vârsta de 60 de ani. Avea o excelentă înțelegere a filosofiei și, în același timp, o abordare foarte practică în ceea ce privește dispozitivele mecanice și tehnice. La un moment dat a avut nevoie de un război de țesut pentru necesitățile din casă, așa că și-a construit unul. Niciodată nu s-a văzut pe sine ca un inventator, cu toate că a construit destul de multe instrumente și dispozitive care să o scutească de muncile din casă. Mai mult, se descurca cu extrem de mare ușurință în problemele financiare atât ale familiei, cât și ale bisericii unde slujea soțul ei.

Tatăl pământean al lui Nikola era fiul unui ofițer și, tânăr fiind, s-a pregătit pentru o carieră militară. Dar destul de repede a fost dezamăgit de disciplina care i se impunea și a dat curs adevăratei sale chemări, cea a literaturii. A scris poezie, articole despre problemele zilei și eseuri filosofice. Acestea l-au îndreptat ușor înspre preoție, dându-i posibilitatea să scrie slujbe și să vorbească de la om la om. El nu s-a limitat doar la subiectele ce țineau de Biserică, ci a mers mult mai departe și mult mai adânc, atingând subiecte de interes

național și local din domeniul social sau economic. Până când Nikola a împlinit 7 ani, tatăl său a avut Parohia de la Smiljan, un sat situat într-o zonă muntoasă din Serbia.

Acesta era mediul în care a crescut băiatul de pe Venus. O viață plină de bucurie, trăită într-o casă frumoasă și în mijlocul unei familii iubitoare. A trăit într-o zonă magnifică, aproape de natură, a fost un băiat ca oricare altul până la un moment dat, moment în care se preconiza în el supraomul. Și astfel s-a întâmplat să nu aibă tovarăși umani, fiind singular, dar nu singur în trecerea lui prin reîncarnarea pământească. Cei pe care i-a întâlnit de-a lungul vieții sale și care nu îl înțelegeau simțeau milă față de singurătatea lui. Tesla nu a încercat niciodată să își explice situația, pentru că știa că nu va găsi înțelegere într-o lume străină. Către sfârșitul timpului său în corpul fizic, a trăit în mijlocul unei singurătăți maiestuoase, ascultând întotdeauna vocea tăcerii.

Copil fiind, Nikola nu avea altceva mai bun de făcut decât să rătăcească printre păduri și pe crestele munților din apropierea casei sale. Micii săi prieteni nu au înțeles sau nu au împărtășit niciodată iubirea lui pentru copaci, izvoare, păsări, nori, răsărit și cerul de dinaintea furtunii. Nu au înțeles nici măcar invențiile pe care micul Tesla le realiza. Nikola era tot timpul prins în experimente care eșuau de obicei. Făcându-le cu atât mai fascinante. Când și-a trecut în revistă, mai târziu, viața, a putut să privească înapoi către liniile de cercetare ce le demarase în copilărie, văzând că acestea l-au dus direct către marile sale invenții. Pe măsură ce se îndrepta către maturitate, a lăsat să se vadă anumite caracteristici ce ar fi putut să dea de gol originile sale venusiene. Mâinile sale erau neobișnuit de lungi, în special degetele, care erau extrem de sensibile, străbătute fiind de curenți eterici puternici.

Datorită faptului că era clarvăzător, putea să vadă

murdara materie astrală de culoare gri ce iese din mâinile unei persoane obișnuite, un efiuviu de murdărie atât de lipicios, încât poate să adere la structura unei alte persoane, chiar dacă aceasta din urmă ocupă un corp cu vibrație înaltă. Din această cauză, Tesla se ferea să dea mâna cu cineva, încercând să ocolească astfel de contacte, chiar cu riscul de a fi considerat nepoliticos. În cazul în care era absolut necesar să dea mâna cu anumiți vizitatori care veneau în biroul său din New York, țâșnea cât mai repede posibil în baia sa, unde se spăla foarte atent pe mâini și le ștergea cu un prosop curat ce era înmânat de asistentul său și pe care îl folosea o singură dată. Nikola avea niște ochi de un albastru deschis cu o privire ce te pătrundea, precum cea a unui inițiat. Avea o respirație corectă, ceea ce un pământean cu greu ajunge să aibă. Pentru el era un lucru normal fiind[ø în copilărie a descoperit că printr-o respirație adâncă putea să dea corpului său o ușurătate mai mare decât de obicei. La un moment dat s-a simțit atât de ușor, încât a tras concluzia că poate să zboare dacă își pune în cap să o facă. Se spune că el nu a știut în timpul copilăriei sale cât de deosebit era în acest sens. Ajuns la bătrânețe, putea să se decorporalizeze oricând dorea.

A trăit întotdeauna în hoteluri, unde putea să dea ordine să nu fie niciodată deranjat. Tesla folosea proiecția conștientă, precum orice inițiat, și aici nu trebuie să confundăm cu acel tip de proiecție astrală practicat de oamenii obișnuiți. Inițiații utilizează multe tipuri de energii libere eterice într-o modalitate care este întotdeauna corectă din punct de vedere spiritual. Oamenii obișnuiți nu au abilitatea de a utiliza aceste energii sau să le contacteze măcar și de aceea cad foarte ușor în practici periculoase încercând să utilizeze astralul sau forțele mentale joase. Acest fapt duce la o cărare greșită. Cea a

transei mediumnice. Când Tesla era copil și a descoperit că respirația sa ritmică îi dădea sentimentul că poate să zboare, a început la modul natural și normal să leviteze. Aici este o lecție profundă pentru noi toți, fiind aceeași lecție pe care Iisus a încercat să ne facă să o învățăm. Iisus ne-a avertizat că nu trebuie să ne lăsăm înșelați de aparențe, dacă aceste aparențe determină limite în noi. Întotdeauna limităm ceea ce vedem despre noi. Vedem oameni îmbătrânind, așa că îmbătrânim și noi. Dacă cineva *s-ar gândi să întinerească și tinerețea ar începe să se manifeste în noi toți, am întineri atât în manifestare, cât și ca materie. Vedem oameni mergând, așa că mergem și noi. Tânărul Nikola a văzut oameni mergând, dar cumva a știut în adâncul inimii sale că era o metodă greoaie și dificilă, așa că *s-a adâncit în sine și a dobândit *sentimentul* că ar putea să zboare.

Pe urmă și-a urmat vocea interioară, neținând seama de exemplul celorlalți ce se manifestau în jurul său. *S-a ridicat de la pământ, a levitat, deplasându-se liber prin aer. Cu siguranță că newyorkezii ar fi fost surprinși să îl vadă pe Tesla luându-și zborul, asemeni tovarășului său Porumbelul Alb, pe deasupra orașului. Dar cei care înțeleg și utilizează levitația, pot, de asemenea, să îmbrace o mantie invizibilă. Așa că oamenii *s-au aruncat în a trage concluzii greșite despre ceea ce era considerată excentricitatea acestui mare om de știință.

Un alt Măreț pe numele său Iisus a mers pe apă și încă se mai vorbește despre aceasta în zilele noastre. Tesla a considerat că este mai înțelept să nu fie văzut când se ridică de la pământ, ca să spunem așa.

Unii dintre colaboratorii săi apropiați știau că el poate levita, dar i-au respectat încrederea. Ar fi bine să punctăm aici faptul că o persoană care levitează utilizând principiul Christic trebuie să aibă un scop dincolo de

acțiunea sa, scop ce, într-un anume fel, trebuie să împlinească planul divin. Nu este deloc permis, din punct de vedere spiritual, să levitezi doar pentru distracția proprie sau a altora. Levitația este utilizată corect doar de cineva care se deplasează în acest fel având un motiv aflat eminamente în slujba umanității. Oamenii obișnuiți se mișcă conform plăcerii și dorințelor lor și în cele mai multe cazuri să-și satisfacă obiectivele personale ce de multe ori nu sunt necesare. Oamenii obișnuiți se mișcă din cauza agitației și a unei inerente incapacități de a lucra conform oricărui plan, mai ales al celui divin.

Limitele impuse de metoda mersului au oferit anumite avantaje în trecut. Transportul era atât de dificil, încât oamenii aveau tendința să rămână în tăcere pe cât mai mult posibil. Folosindu-se de călătorii pentru a putea comuniona cu natura și cu semenii lor. Dar apariția automobilelor, autobuzelor, avioanelor și trenurilor a introdus o metodă de transport care nu aduce decât zgomot, confuzie și haos în întreaga lume și care expune în mod constant corpul emoțional unor extrem de distorsionante impacturi. Când Nikola avea 5 ani, a construit și instalat o roată de apă pe un râuleț de munte, în apropierea casei sale de la Smiljan. A utilizat un disc tăiat dintr-un trunchi de copac de către niște pădurari, câteva crengi, bețe și pietre. Dispozitivul a avut foarte mare succes pentru vârsta inventatorului. Era un pic primitiv, dar s-a învârtit totuși. A utilizat metodele din Antichitate când și-a construit modelul, ci doar mulți ani mai târziu a descoperit că roțile de apă aveau palete, dar a lui funcționa fără așa ceva. Această roată de apă a fost prima demonstrație a unei lecții pe care el nu a uitat-o niciodată – să utilizeze energia liberă care este tot timpul înlocuită de natură.

Mai târziu, poate ca un rezultat direct al

experimentului său de la vârsta de 5 ani, a dezvoltat turbinele cu discuri ușoare. Și mai târziu a făcut niște experimente în care utiliza energia liberă din atmosferă și, astfel, a descoperit că abundența nelimitată a electricității îi poate furniza putere nesfârșită. Energie liberă ce l-ar fi purtat pe om înspre eliberarea de marele blestem al muncii istovitoare. Acesta a fost magnificul concept al lui Tesla ce i-a dominat fiecare gând de inventator - energie liberă pentru o lume liberă.

Conceptul l-a dus la înălțimile tovarășiei cosmice și a fost pentru el flacăra inspirației pe care a pus-o întotdeauna în fața discipolilor săi ca o eternă țintă - energia liberă care să dea și să păstreze libertatea omului. Când avea 9 ani, a construit primul său motor. A fost făcut din mici piese de lemn sculptate în forma unei mori de vânt. Dar nu era pus în funcțiune de vânt, ci de cărăbuși, ce zburau în cerc, încercând să-și smulgă piciorușele din lipiciul ce îi țintuia la „locul de muncă”. În acel timp a avut loc un incident care vorbea foarte clar despre claritatea și complexitatea felului în care gândea Tesla. A utilizat cărăbuși pentru că avea nevoie să capteze cumva energie din aer, în ciuda faptului că insectele ar fi fost mai fericite dacă nu ar fi fost puse la munca aceasta. Dar Nikola a utilizat gândacii așa cum un plugar utilizează caii. Un copil, tovarăș de-al lui, s-a apropiat să vadă și el motorul. A tras cu ochiul la rezerva de cărăbuși pe care Nikola îi pusese într-un vas mic și a luat un pumn de gândaci, după care i-a mâncat. Nikola a fost atât de dezgustat de ce se întâmplase, încât a dat drumul gândacilor și nu a mai utilizat niciodată puterea cărăbușilor. Acesta a fost primul pas al lui în capturarea energiei din aer fără a pune la lucru animale sau oameni. Tot atunci când își termina studiile școlii elementare și se pregătea pentru liceu, a descoperit capacitatea de a lucra în cel de-al patrulea eter.

Trebuia doar să se gândească la un obiect și acesta apărea în fața ochilor săi, dezvăluindu-și masa, soliditatea și dimensiunile reale. A discutat despre acestea, între patru ochi, cu mama sa pentru că simțea această capacitate ca pe o povară, mai degrabă decât un dar, vrând să scape de ea. Ceea ce i-a explicat mama lui nu s-a aflat niciodată. Acum, dacă privim în retrospectivă, ea însăși avea, probabil, acea putere, cu diferența că o înțelesese pe de-a întregul ca fiind un avantaj. Dar Nikola era doar un copil și mama lui a fost de acord cu el că ar trebui să încerce să dispară viziunile, dacă asta era ceea ce își dorea. Dintr-un punct de vedere ocult, aceasta era soluția corectă, pentru că nicio persoană adultă nu ar trebui să influențeze un copil sau să îi tempereze eforturile de a încerca să înțeleagă realitățile spirituale. Această temperare s-a dovedit de-a lungul vremii cel mai mare blestem al Bisericii și unul dintre cele mai mari pericole ale practicilor magiei negre. Un pic mai târziu, Nikola i-a mărturisit mamei sale că totuși dorea să își păstreze această capacitate și să o folosească pentru a face să apară obiecte în fața ochilor săi, dar toate acestea sub un control perfect. Din nou, mama lui a fost de acord. Puterea de a lucra în cel de-al patrulea eter

— O substanță fizică ce formează nivelul densității un pic mai bine decât gazul – este o putere posedată plenar de fiecare inițiat. Inițiații lucrează cu ușurință, atât în cel de-al treilea, al doilea și primul eter, ce împreună cu celelalte patru de vibrație joasă

— Fizic, lichid, gazos și cel de-al patrulea eter – formează cele șapte eteruri care constituie întreaga materie. Oamenii de știință nu lucrează cu eterurile, fiindcă nu le pot vedea și nu se poate înțelege faptul că planul fizic dens este doar eter materializat. Nu e nimic mistic în a lucra cu eteruri mai subtile. De fapt, este o

scurtătură științifică. Nu e neapărată nevoie să sapi ca să scoți aur din pământ, după care să-l prelucrezi. Este mult mai ușor să-l extragi din eter și să-l precipiți în planul fizic. Dar, într-un capitol anterior al acestei cărți, *s-a explicat faptul că după venirea spiritelor telurice, omul și-a pierdut puterea de a precipita materie, pentru că a pierdut cunoașterea utilizării Razelor. Atunci a fost momentul în care omul a început să sape în pământ și să-și extragă cele necesare din cele mai joase niveluri ale materiei.

Puterile pe care le avea Nikola Tesla nu erau nicidecum paranormale. Capacitatea de a vedea în cel de-al patrulea eter de a transforma substanța eterică în mașinării așa cum o făcea el, după care testarea acestor mașinării, eterice, cărora le aducea îmbunătățiri, nu are nimic de-a face cu planul astral. Planul astral este creația omului. Materia astrală este murdărie materială. Tesla trecea prin planul astral, neavând niciun contact cu el. Așa cum mărturisea Arthur H. Matthews: „Când Tesla voia ceva, se adresa direct lui Dumnezeu”. Rolul pe care Tesla trebuia să-l joace în planul divin *s-a dezvăluit repede în momentul în care a început studiile liceale la Gospic, un oraș mare în care tatăl său fusese mutat cu parohia. Aici, el a descoperit că subiectul său favorit era matematica. Atât de mare era entuziasmul său, încât profesorii au trebuit să îl oprească din a desena încontinuu.

S-a spus că Nikola nu era prea fericit în ceea ce privea desenele sale, pentru că era stângaci la acel moment. În cele din urmă, a devenit ambidextru, un alt semn al inițiatului. Mulți ani mai târziu, *s-a demonstrat foarte clar că Nikola desena cu îndârjire pentru că putea să lucreze în cel de-al patrulea eter, desenând și construind mașinăriile sale în substanța eterică, testând și aducând îmbunătățirile sale în eter, după care „le îndosaria” tot în eter.

Pentru el, desenul în cele două dimensiuni era de-a dreptul nerealist și o povară. Nu trebuia să facă planuri sau să-și traseze dimensiunile din cauza capacității sale de a își aminti totul într-o clipă. După ce desena mașinăria în substanța eterică, se putea întâmpla să nu aibă ocazia să se mai gândească la ea pentru o perioadă de 5 sau mai mulți ani. Cu toate acestea, dacă avea nevoie de schițe, putea să le aducă instantaneu în fața ochilor săi complete și cu dimensiunile exacte. În timpul școlii de la Gospic, Nikola și-a dorit pentru prima dată să-și păstreze această putere pe care o avea încă de la naștere, dar în același timp voia să aibă control total asupra ei și să o utilizeze mai degrabă, decât ea să îl utilizeze pe el. Nikola nu a vrut niciodată să fie îngropat în hârtii și documente, nici măcar cât era elev - o idee ce ar putea să fie valoroasă pentru oricare om de afaceri sau membru al guvernelor din ziua de astăzi. Nikola a descoperit faptul că nu avea nevoie să meargă la tablă pentru a rezolva o problemă. Asta fiind[ă la „gândul” tablă, aceasta apărea în fața ochilor lui. Pe măsură ce problema era redactată, ea apărea instantaneu pe tabla eterică împreună cu toate simbolurile și operațiile necesare pentru găsirea soluției. Fiecare pas apărea instantaneu și mult mai repede față de timpul necesar oricui pentru a rezolva problema pe hârtie sau tablă. Așa că, în momentul în care întreaga problemă era redactată în întregime, Nikola putea să dea imediat soluția. La început, profesorii săi *s-au gândit că era doar un băiat extrem de inteligent, care găsisese vreo metodă de a copia. Oricum, în scurt timp, ei au fost forțați să accepte că nu era vorba de nicio înșelăciune, așa că au acceptat bucuroși zvonul care a început să circule că în clasa școlii din Gospic apăruse un geniu. Nikola nu *s-a deranjat niciodată să explice ceva despre tabla eterică, pentru că intuia faptul că ar fi aruncat mărgăritare porcilor. De-a lungul anilor, și-a

păstrat această putere, ca pe cea mai mare comoară spirituală pe care ar fi avut-o vreodată. Și-a utilizat această putere ca să înlocuiască obișnuitele funcții ale memoriei și în scurt timp a descoperit că putea să învețe limbi străine cu mult mai puțin efort decât în mod obișnuit. Vorbind foarte bine germana, franceza și italiana, în acei ani timpurii a reușit să facă în așa fel încât să se deschidă în fața lui lumi întregi ce rămâneau închise pentru alți studenți. Biblioteca tatălui său conținea sute de cărți foarte bune, astfel că atunci când Nikola a ajuns la vârsta de 11 ani, le citise pe toate. Avea foarte puțin în comun cu colegii săi de școală și, de fapt, chiar cu profesorii săi. Dar ei l-au acceptat pentru că era un băiat simpatic și plăcut, fără nicio urmă de aroganță sau mândrie, dar nici nu se înconjurase cu o umilință exagerată. Era un băiat normal și foarte prietenos, trăind într-o lume naturală și prietenoasă.

În zilele frumoase de vară rătăcea prin munții de lângă Gospic și își privea din când în când roata de apă în funcțiune pe care o construise și instalase la vârsta de 5 ani. În toată perioada școlară de la Gospic lucră încontinuu la dispozitive mecanice, dar, din păcate, școala nu-i oferea cursuri care să-l fi ajutat – nici măcar un curs de lucru manual. Cu toate acestea, a reușit să atragă atenția asupra unei decizii a sa care îl preconiza pe supraomul ce avea să devină. La un moment dat, școala a organizat o expoziție de modele cu roți de apă. Acestea nu erau machete funcționale, dar Nikola putea să le vadă foarte ușor în funcțiune. În casa sa atârna pe perete o fotografie pe care el, a studiat-o, deseori, foarte atent. Tatăl său îi explicase că aceea era fotografia Cascadei Niagara din America. La școală, Nikola a privit modelele de roți de apă. Acasă a privit din nou fotografia cu Cascada Niagara. Plin de o bucurie profetică s-a întors exultând către tatăl său și i-a spus: „Într-o zi am să merg în America și am să culeg toată

energia Cascadei Niagara". 30 de ani mai târziu și-a dus la îndeplinire planul. Exact așa cum a prezis la vârsta de 10 ani. Alte două experimente la care a lucrat în timpul copilăriei sale s-au dovedit a fi punctele de start pentru invențiile de la maturitate. A descoperit că aerul ce se scurge în vid produce o mică rotație într-un cilindru. Acesta nu a fost rezultatul pe care îl aștepta el, dar l-a acceptat și mulți, mulți ani mai târziu a inventat Turbina Tesla, sau ceea ce a numit el „Uzină de putere într-o pălărie”, pentru că a depășit toate recordurile de cal-putere/kg.

Celălalt experiment nu a fost dus la realizarea finală, pentru că Tesla și-a părăsit corpul fizic. Dar lucrează la el din planurile subtile. Într-o formă sau în alta va fi prezentat drept dezvoltarea de vârf a New Age-ului spre care se îndreaptă controlarea condițiilor meteorologice de pe Pământ. Într-o zi, când se plimba prin munți, a izbucnit deasupra lui furtuna și Nikola a văzut strălucind fulgerul, după care au început să cadă din cer torente de ploaie. S-a gândit că fulgerul a produs căderea de apă.

Oamenii de știință ani mai târziu, au spus că acolo sus, în aer, mai întâi începe ploaia, după care apare fulgerul. Picăturile de ploaie cad încet spre pământ, în timp ce fulgerul se observă într-o fracțiune de secundă. Tesla a intuit faptul că, dacă putea să producă fulgere, putea să controleze condițiile meteo. Niciodată nu a impus limite gândirii sale și, chiar și atunci când se plimba pe munte prin ploaie, a prevăzut zilele în care ploaia putea fi produsă unde și când era necesar, pentru în a dăruia abundență întregii lumi. Nu a uitat niciodată această viziune și, 30 de ani mai târziu, în munții din Colorado a produs mănunchiuri de fulgere. Plănuia să utilizeze astfel de mănunchiuri în dispozitivele sale de producere a ploii, dar a fost oprit de Biroul de Brevete al Statelor Unite, care

a refuzat să-i admită invenția. Acum, ne putem da foarte ușor seama că invenția sa era un pic prematură, pentru că atât ploaia, cât și fulgerele se produc datorită activităților din „Regatul îngerilor”, zeițele Apei, Focului și Vântului sunt păstrătorii atmosferei din jurul planetei.

Dacă ele vor să curețe o anumită secțiune din atmosferă, produc atâta ploaie cât este necesară și aruncă mănunchiuri de fulgere de-a lungul cerului pentru a contracara acumulările astrale otrăvitoare. Cantitatea de ploaie care se întâmplă să cadă pe pământ depinde în întregime de cât de multă curățenie trebuie făcută acolo sus. Când aceasta se termină, ploaia se oprește. Zeițele nu au datoria de a hălădui de ici, de colo cu stropitoarea în mână pentru a uda grădinile. Această idee face parte din gândirea umană. Zeițele sunt foarte receptive și pot fi chemate în ajutor prin invocații. De asemenea, când a căzut destul de multă ploaie și este pericol de inundații, pot fi rugate să oprească toate acestea tot prin invocații. Oamenii ar trebui să fie învățați să recunoască efectele karmei lor și să facă lucruri inteligente, în loc să se plângă tot timpul de starea vremii. Toate condițiile meteorologice pot fi controlate de oameni. Și Noe a avut această problemă și a făcut tot ce i-a stat în putință să se descurce. A trimis înainte porumbelul, iar acesta s-a întors cu o ramură de măslin în cioc, simbolul liniștirii apelor. Dar porumbelul nu poate să se întoarcă decât dacă oamenii îl trimit mai întâi.

Când Tesla se plimba prin ploaie, el era martorul activităților angelice, chiar dacă nu vedea ce se întâmplă în jurul lui în felul acesta. Dar știa, cumva, că munca sa aparținea spațiului de deasupra, spațiului de deasupra munților pământului. Știa că toate cercetările sale valoroase trebuie să înceapă la SURSĂ. Știa că dacă ar fi putut să înțeleagă minunea fulgerului și a apei care cade

din cer, ar fi putut să aibă control fizic asupra condițiilor meteorologice. Ceea ce avea dreptate pentru că vremea poate fi controlată prin intermediul invocațiilor omului către îngeri și, de asemenea, prin dispozitive mecanice. Acestea sunt o altă revelație științifică a New Age-ului; O altă dovadă că nebăgatele în seamă, astăzi, concepte mistice trebuie să meargă pe același drum cu vechile concepte despre inundații și potop.

Nikola *s-a remarcat ca elev la vârsta de 14 ani. Era în anul 1870, când tocmai termina școala generală de la Gospic. Era un băiat sensibil, foarte intuitiv, sclipitor și receptor atât la mesajele angelice, cât și la prostia umană. Avea o putere de lucru extraordinară, citind și studiind de multe ori întreaga noapte, iar a doua zi mergea la cursuri. Și-a dezvoltat de unul singur un program de studiu complex în afara orelor de curs. Pentru că era extrem de sensibil, fizic foarte slab și cu o constituție ce avea nevoie de o curățenie mai mare decât se obișnuiește, tatăl său a crezut că Nikola avea probleme de sănătate. Era foarte hotărât să-și protejeze copilul, mergând chiar până la a plăti bani în fiecare an pentru ca Nikola să fie scutit de stagiul militar, convins fiind că tânărul nu ar fi putut să supraviețuiască vieții cazono. Nikola, datorită aranjamentelor tatălui său, foarte grijuliu, a fost forțat să se ascundă în munți mai mult de un an, pe motivul refacerii sănătății sale. În acest timp, tatăl său a avut posibilitatea să dezvolte anumite relații cu responsabili militari, astfel că *s-a trecut cu vederea peste absența fiului său. Însuși Nikola detesta serviciul militar atât de mult, încât nu voia nici măcar să se gândească la el.

Într-un fel, anticipa faptul că nu va fi niciodată militar, așa că și-a folosit cât mai bine anul petrecut în singurătatea munților, întorcându-se acasă sănătos și cu mintea plină de schițe și planuri științifice. Care dacă ar fi

fost duse la capăt, cu siguranță ar fi zguduit Pământul în sensul cel mai adevărat al cuvântului.

Toate acestea s-au întâmplat când el ajunsese la vârsta la care alții sunt înrolați în armată. Primele sale probleme au început în 1870, când a absolvit școala de la Gospic. Din cauza firii foarte sensibile, tatăl său s-a gândit că nu ar fi bine să își mai continue studiile, ci, mai degrabă, să devină preot. Toate cunoștințele pe care le acumulase până la vârsta de 14 ani erau mai mult decât destule pentru a putea sluji în Biserică. Din punctul de vedere a lui Nikola, Biserica era la fel de rea pentru el, precum serviciul militar sau, mai degrabă, mai rea... pentru că armata era totuși la o anumită distanță în timp, pe când Biserica era în imediata apropiere. Mai mult, el se decisese să studieze la universitate ingineria electrică și devenise un discipol nerăbdător să preia „afacerea cosmică” a tatălui. Când un om cu o natură spirituală precum cea a lui Tesla se încarnează, nimic nu este lăsat să interfereze cu scopul clar definit al său în planurile subtile. Aceste planuri ale întrupării sunt atent aranjate, astfel încât să fie în concordanță cu planurile divine ale întregului proiect. Inițiații lucrează la un înalt grad de eficiență spirituală. Anumite nevoi universale sunt astfel planificate încât să fie satisfăcute în anumite limite temporale de către discipolii desemnați pentru aceasta și toate aceste planuri trebuie să se îndeplinească în cel mai mic detaliu, conform unui tipar predeterminat. Pe moment Tesla trebuia să se salveze de la „amenințarea carierei bisericești”. Problema nu putea să fie dezbătută mai ales între părinți și un băiat de 14 ani. Mai mult decât acestea, trebuia să li se permită tuturor membrilor familiei care se aflau sub incidența legii liberului arbitru să ia propria lor decizie, care trebuia să fie, neapărat, cea mai bună. Liberul arbitru este în orice caz paradoxal, cu atât mai

mult devine în cazul discipolilor. De aceea, statutul de discipol se confundă întotdeauna cu dificultăți extrem de mari. El este pus în situația de a lua decizii, dar acestea trebuie să fie corecte din punctul de vedere al planurilor subtile și mai ales trebuie să fie conform calificării temporare. Din fericire, întotdeauna i se oferă o cale, chiar dacă aceasta presupune o luptă acerbă.

În cazul lui Nikola era calea bolii psihice și nu putea fi luată nicidecum în derâdere. El cădea, din când în când, într-o stare letargică, din care rareori putea să fie scos forțat. Părinții săi erau înspăimântați și doctorii au admis faptul că erau neputincioși și că nu aveau nicio idee despre ceea ce constituia cauza bolii. Când aceasta a ajuns la limita critică, doctorii, pur și simplu, au renunțat la gândul de a-i salva viața.

Bineînțeles că medicii din Gospic nu știau nimic despre adevărata natură a bolii lui Nikola. Chiar și medicina zilelor noastre nu știe nimic despre „boala sufletească” sau maladiile ce îi atacă doar pe discipoli. Totuși, fiecare individ în parte, de obicei, la un moment dat își poate da singur răspunsurile, din cauza faptului că se află sub îndrumarea planurilor subtile. Așa că după ce doctorii din Gospic renunțaseră la ideea de a-i salva viața și părinții săi se resemnaseră, Nikola s-a întors către cărțile sale. Studiase în biblioteca municipală din Gospic și adusese acasă un braț de cărți chiar înainte să se îmbolnăvească. A început să le răsfoiască și a dat peste o carte a lui Mark Twain. În ea, dintr-odată, a descoperit un paragraf care l-a străfulgerat. În acel moment, bucuria vieții s-a întors în sufletul lui. Criza a trecut, iar sănătatea i-a revenit în corp. Nikola a conștientizat faptul că scrierile lui Mark Twain sunt cele care i-au salvat viața atunci. Nu a uitat până la sfârșitul vieții sale acest incident și deseori a vorbit despre marele său respect pentru Mark Twain.

Mulți ani după incidentul de la Gospic, cei doi oameni s-au întâlnit, devenind foarte buni prieteni. Când Tesla însuși nu mai avea mult de trăit pe acest pământ, Mark Twain trecând în neființă de ani buni, el a vorbit cu Mark să vină să-l vadă în camera sa de hotel. Atunci când i se amintea lui Tesla că Mark Twain era mort de mulți ani, el continua să nege acest fapt, adăugând că prietenul său era, de fapt, foarte viu. Și așa și este. Chiar dacă e invizibil pentru anumiți oameni - același tip de oameni care nu reușesc să vadă dincolo de filosofia umorului lui Mark Twain, superba lumină ce se află în scrierile lui. Oare despre ce au vorbit Mark și Nikola în acea memorabilă conversație ce

TESLA ȘI ENERGIA LIBERĂ 117

a avut loc într-o zi de ianuarie 1943 în camera hotelului din New York în care corpul fizic a lui Tesla se pregătea să plece? Mark și Nikola au fost prieteni buni, tovarăși ai acelor zile îndepărtate petrecute în spațiile interplanetare. Ca orice oameni cu umor subtil, observatori fini ai nebuniei umane, cei doi prieteni vechi, care se întâlnesc cu bucurie, au vorbit despre vreme.

Stând acolo, împreună, în minunata lumină vibrantă, era normal să ajungă la pomenirea scenei petrecute în Gospic, atunci când Nikola, cu ajutorul vital al energiilor de înaltă frecvență curgând din cuvintele scrise ale lui Mark, a reușit să-și definească încă o dată viitorul printre muritorii nebuni. Mark Twain este cel care i-a iluminat pe muritori într-un moment plin de umor, atunci când ei ajunseseră la un punct culminant al nebuniei - punct în care toată lumea vorbea despre vreme. Mark a spus „nimeni nu a făcut nimic în legătură cu vremea”. Nikola și-a adus aminte cu bucurie că se hotărâse să facă ceva în acest sens în anii săi de tinerețe, când se plimba pe munte în timpul furtunilor. Avea să învețe, mai apoi, cum să controleze fulgerul și astfel să dețină controlul condițiilor

meteorologice. El a fost CINEVA ale cărui invenții au eliberat și au iluminat toți acești NIMENI ai lumii. Da, asta a fost discuția lor. A autorului și inventatorului în acea zi de ianuarie 1943.

Odată ce boală i-a trecut, Nikola a fost gata pentru a fi îndrumat spre următoarea treaptă de evoluție. Tatăl său fusese extrem de înspăimântat și acum era nerăbdător să-i facă pe plac băiatului său, permițându-i să meargă la liceul din Karistadt, din Croația.

Ajuns în acest oraș, Nikola a fost cazat de rudele sale, dar anii petrecuți în acea casă au fost niște ani nefericiți pentru el. Aproape imediat s-a îmbolnăvit de malarie, dar acest fapt nu l-a împiedicat să înceapă cursurile liceale. Strălucirea sa nu a fost diminuată nici de boală și nici de lipsa unei armonii familiale, ajutându-l să-și ducă la bun sfârșit studiile liceale în doar trei ani. Din acel timp, a luat cu el, de-a lungul vieții, o impresie ce avea să-i furnizeze ușurința specifică în dezvoltarea oricărui proiect dorit.

Profesorul său de fizică l-a captivat cu demonstrații și experimente ce le făcea cu ajutorul aparaturii din laboratorul școlii. Tesla a știut, dincolo de orice fărâmbă de îndoială, că viața sa va fi dedicată totalmente studiului electricității. Având în fața ochilor drumul exact al vieții ce urma să o aibă, s-a întors acasă doar pentru a sta față în față cu problema serviciului militar. Din nou, a căzut bolnav. Din nou, doctorii pierduseră orice speranță să-i salveze viața. Tocmai izbucnise în oraș o epidemie de holeră și s-a presupus că el se îmbolnăvisese de holeră după malarie, aceste boli adăugându-se la stresul datorat muncii sale în cadrul liceului și lipsei de hrană pe care o suportase în casa rudelor sale de la Karistadt.

Oricum, din punct de vedere ocult, Nikola căzuse bolnav doar pentru a preveni o mai mare tragedie -

satisfacerea stagiului militar. Pe măsură ce boală să devenea încet, încet mai gravă, tatăl lui Nikola devenea și el mai înspăimântat. Ființele spațiale nu au spus niciodată cât de mult știa tatăl lui Nikola, despre originile lui extraterestre. Bineînțeles că mama sa cunoștea, cu siguranță, toate aceste detalii și este destul de clar că ea însăși avea o origine venusiană. Este foarte probabil că tatăl său nu știa nimic despre acest lucru și de aceea ni se pare posibil faptul că Nikola a fost dat în grija unei mame ce avea un soț care nu știa nimic despre originile ei. Toate acestea s-au întâmplat cu mult timp în urmă, într-o îndepărtată regiune muntoasă. Femeile dau naștere copiilor de multe ori singure sau ajutate doar de o moașă sau o vecină. Aici există o multitudine de explicații posibile.

În orice caz, indiferent de cunoașterea pe care o avea în legătură cu originile fiului său, preotul Milutin Tesla era gata să accepte orice, doar să îi salveze viața lui Nikola, care în acel moment căzuse într-o inconștiență din care părea că nu va mai ieși vreodată. Tatăl său, cu o voce hotărâtă și clară, i-a poruncit să nu moară. Băiatul, folosindu-se de puterile ce-i mai rămăseseră, i-a spus cu o voce stinsă că va rămâne în viață dacă tatăl său îi va permite să devină un inginer electrician. Rămășagul dintre cei doi a fost pecetluit pe dată și în câteva fracțiuni de secundă un flux de energie vitală a început să curgă din corpul obosit al copilului.

În câteva zile, Nikola s-a ridicat din pat și iată că, încă o dată, viața a triumfat. Umbra morții plutise în aer foarte aproape, dar a bătut în retragere. Ce mai rămăsese în fața lui Nikola era umbra amenințătoare a serviciului militar, însă aici intervine promisiunea făcută de tată. Nikola trebuia să ajungă inginer electrician și astfel armata a rămas cu un recrutar în minus. În acest moment,

tatăl lui Nikola și-a dat seama că fiul său avea nevoie de un an de vacanță în munți pentru a își recăpăta sănătatea și libertatea. În grabă, lui Nikola i s-a dat echipament de vânatoare, câteva cărți și hârtie. A plecat înainte ca cineva din Gospic să știe că s-a ridicat din patul său de moarte.

În 1873, Nikola a ajuns la Gratz să studieze ingineria electrică. Știa că destinul său îl modelau pentru un țel măreț și în timpul primului său an petrecut la Gratz a lucrat de două ori mai mult decât era nevoie, luându-și toate examenele cu cele mai mari note ce puteau să fie date. A sperat, în felul acesta, să-și exprime mulțumirea față de părinții săi care l-au salvat de corvoada serviciului militar și i-au permis să studieze ingineria electrică.

Cei doi nu au primit cu bucurie vestea notelor mari ale fiului lor, din cauză că se temeau ca acesta să nu își submineze din nou sănătatea.

În cel de-al doilea an și-a limitat studiile la fizică, matematică și mecanică, doar ca să le facă pe plac părinților săi. De fapt, fusese îndrumat spre această decizie de „forțe mai înalte” (Planurile subtile) pentru că era necesar să aibă timpul liber ce trebuia să îl ducă spre o altă treaptă a dezvoltării sale ca ființă extraordinară. Institutul tocmai achiziționase un echipament electric, o mașină Gramme, ce putea să fie utilizat atât ca dinam, cât și ca motor. Era o mașină cu curent continuu, ce a fost experimentată în clasă. Mașinăria nu i-a plăcut lui Tesla din cauză că ieșeau foarte multe scântei din locul unde era plasat comutatorul. Profesorul a explicat că atâta vreme cât electricitatea curge într-o singură direcție, este nevoie de comutator pentru a schimba sensul și că, astfel, producerea scânteiilor nu poate să fie evitată. Tesla i-a replicat profesorului că, utilizând un curent alternativ, comutatorul putea să fie eliminat. Profesorul a așteptat sugestiile lui ceva vreme după care a dezlănțuit asupra

tânărului student un foc încrucișat de critici. I-a spus lui Tesla, într-o formă dură și totalmente neprofesorală, că mulți oameni experimentaseră deja curentul alternativ, dar că acesta era pur și simplu nefezabil. În acel moment, Tesla a avut o străfulgerare intuitivă. A știut că profesorul greșea și că curentul alternativ era realizabil. A știut că voia și va putea să demonstreze acest fapt. Cearta dintre student și profesor s-a perpetuat de-a lungul perioadei ce mai rămăsese din semestru. Și chiar dacă Tesla nu era capabil să pună în practică viziunea sa, n-a fost deloc descurajat. Profesorul a declarat că teoriile lui Tesla erau contrazise de natură și a pus capăt discuțiilor. Însă mintea lui Tesla era departe de a pune punct acestui gând. În anul următor, Tesla trebuia să meargă la Universitatea din Praga, dar i se oferise o slujbă, astfel că a preferat să-și facă economii și s-a înscris la universitate un an mai târziu. Și-a aprofundat studiile în fizică și matematică, dar ideea curentului alternativ era în fiecare clipă în gândurile sale. În adâncul inimii sale, Nikola știa că va face o descoperire mareață ce va purta știința electricității aflată în copilărie direct la maturitate. Imediat după absolvirea Universității din Praga, tatăl său a murit și, astfel, Tesla a trebuit să se întrețină de unul singur. Telefonul inventat de Alexander Graham Bell tocmai își făcuse intrarea în Europa aceluia timp și, în 1881, Nikola a fost angajat la noua companie telefonică din Budapesta. În timp ce lucra acolo, el a dezvoltat un amplificator, dispozitiv ce a dus la nașterea difuzoarelor radio din zilele noastre. Nu și-a patentat niciodată acest dispozitiv, fiindcă tot ceea ce îl interesa era problema curentului alternativ. A căzut, în acea perioadă, din nou pradă bolii sale nervoase ce a făcut ca simțurile sale să capete o acuitate mai mare decât în mod normal. Aparent, vibrațiile sale crescuseră din motive necunoscute și chiar dacă doctorii erau neputincioși, a

depășit această perioadă de suferință, la finalul căreia vibrațiile i-au revenit la normal. În timpul bolii sale, *s-a cristalizat dăruirea sa față de curentul alternativ. Aproape că nu se putea gândi la nimic altceva și știa că, dacă *s-ar fi oprit din muncă, ar fi murit. Dacă ar fi eșuat... de asemenea.

Nu prea avea posibilitatea de a alege și într-o după-amiază târzie de februarie, în 1882, și-a revenit destul de mult pentru a face o plimbare în parcul Budapestei. Tovarășul său era un fost coleg de clasă pe nume Szigeti. Cei doi tineri se plimbau către apusul soarelui. Cerul din fața lor avea culori strălucitoare, iar Tesla recita cu voce tare din Faustul lui Goethe. Era un moment de plinătate cosmică. Și Tesla era una cu îngerii. Dintr-odată *s-a oprit ca împietrit... Privește-mă", a strigat tovarășului său, Privește-mă cum îl inversez". Szigeti, într-o totală uimire, a intrat în panică pentru că Tesla părea că se uită la apusul de soare și *s-a temut că Tesla se gândea să inverseze Soarele. Szigeti i-a sugerat să se odihnească un pic, dar Tesla a continuat să vorbească entuziasmat cu privirea blocată către ceva ce se afla în fața lui. Prietenul lui nu putea să vadă nimic, în timp ce Tesla îi striga cu exultare în voce: „Uite ce ușor funcționează.

Acum, uite că îl opresc, după care îl pornesc și merge la fel de ușor în direcția opusă!". În cele din urmă, Tesla *s-a adunat și i-a explicat prietenului său că a rezolvat problema curentului alternativ. I-a mai spus că poate vedea motorul de curent alternativ în fața ochilor săi și că nu mai are nevoie să facă desene și schițe, dar pentru că Szigeti nu putea să vadă nimic altceva decât aerul gol în fața ochilor, *s-au întors acasă amândoi și și-au petrecut întreaga noapte discutând fiecare detaliu al descoperirii lui Tesla.

La scurt timp după aceasta, Tesla a fost trimis în

interes de serviciu la Paris, el fiind foarte bucuros de această mutare, deoarece pentru el urmau mai multe contacte cu americanii, despre care știau că erau interesați de tot soiul de dispozitive și dezvoltări mecanice. În acest timp a construit mental un sistem complet de curent alternativ, atât cu două, cât și cu trei sau mai multe faze: faimosul său sistem de energie polifazic era o realitate.

Ca de obicei, a desenat dinamurile, motoarele, transformatoarele sale și orice alt dispozitiv în cel de-al patrulea eter, făcându-și calculele matematice pe „tabla eterică”, așa cum se întâmpla în timpul școlii generale. Putea testa aceste construcții mentale, lăsându-le să funcționeze timp de săptămâni în eter. După care căuta să vadă dacă aveau defecte.

Ajuns la Paris, și-a impus anumite tipare de a trăi pe care le-a păstrat de-a lungul întregii vieți, pe cât i-a fost posibil și pe cât i-au permis-o banii. A fost întotdeauna meticulos în alegerea hainelor, plin de încredere în sine și avea întotdeauna o atitudine calmă, tăcută și liniștită. Mulți ani nu a dormit mai mult de 5 ore pe noapte. Și pretindea că nici din acele 5 ore... nu dormea de fapt decât două. În Paris se trezea la ora 5.00 înota în Sena pentru o jumătate de oră, după care se îmbrăca și mergea pe jos până la locul de muncă. Acolo lua micul dejun, astfel încât la ora 8.30 era gata pentru datoriile sale zilnice.

Seara se întorcea în centrul Parisului, lua cina la cele mai bune cafenele și chema alături de el orice prieten doritor să îl audă discutând despre sistemul său de curent alternativ polifazic. În acest fel, Tesla a demonstrat că era un discipol al acestei lumi, angajat în slujba umanității, ci nu al unui grup privilegiat pentru că nu a fost niciodată secretos în ceea ce privește invențiile sale. Era bucuros să vorbească cu oricine l-ar fi ascultat. Avea o singură dorință

- să dăruiască invențiile sale rasei umane, astfel încât aceasta să beneficieze de pe urma lor. Era perfect conștient că acestea purtau în ele o adevărată avere, dar nu l-a interesat niciodată procesul de a valorifica mașinăriile din punct de vedere material.

Nu a înțeles niciodată nimic din „facerea banilor”, asta s-a datorat faptului că era un venusian și nu fusese niciodată educat în acest spirit. Banii, așa cum îi cunoaștem noi, nu există pe Venus sau nicăieri altundeva în acest sistem solar. Sistemul nostru solar operează pe baza unei economii spirituale în care bunătatea și bogăția nelimitată a lui Dumnezeu sunt văzute ca o lege divină. Sistemul monetar creat de om pe planeta noastră este într-o totală contradicție cu legea exprimată mai sus. Mai mult, sistemul monetar a fost creat aici pentru a fi un instrument ce servește forțelor întunecate și mai ales pentru înrobirea umanității.

Este perfect adevărată zicala care spune că banii sunt rădăcina tuturor relelor. Se prea poate ca Tesla să nu fi știut nimic despre sistemul monetar în sensul comercial al său, dar a avut o înțelegere profundă a relelor ce se nasc din existența acestui sistem pe planeta noastră. De fapt, înțelegerea sa în această privință era atât de adâncă, încât nu a avut niciodată cea mai mică încercare de a recupera dividendele datorate invențiilor pentru că și-a dat seama că, dacă ar fi făcut astfel, ar fi semnat un pact cu forțele întunecate.

Oricum, nu voia să piardă timp încercând să-și explice atitudinea în fața nimănui, așa că el își continua drumul în slujba umanității și a forțelor luminii, lăsându-i pe ceilalți să slujească partea întunecată, dacă asta era ceea ce își doreau. Tesla nu a fost un reformator, a fost un transformator.

Slujba lui era să transforme o lume a întunericului

într-una a luminii. Să o ducă din robie înspre libertate.

Tesla a depus orice efort necesar să rupă secretele ce-i înconjurau invențiile. A fost oricând gata și doritor să le explice tuturor celor care l-ar fi ascultat. Nu-i era frică de faptul că cineva ar fi putut să-i fure invențiile. Nu putea nici măcar să le dea altcuiva, fiindcă forțele întunericului învățaseră deja domeniul electricității. Acestea nu au dorit nici vreo parte a vreunei invenții făcute de un MAG ALB. Știa că, dacă Tesla ar fi invadat vreodată domeniul electric într-un mod planetar, aceasta ar fi marcat sfârșitul zilelor vechiului sistem complex internațional, al maleficului sistem monetar, cu toate dezamăgirile sale legate de corupția politică, al sistemului bisericesc și al celui educațional plin de inadvertențe.

Mai erau 20 de ani până la sfârșitul secolului și iată că Tesla apărea ca un imens colos. Puternicul geniu care, lucrând mână-n mână cu Creatorul său, ar fi putut să salveze lumea din ghearele violenței și ale forțelor malefice. Ani mai târziu, când curentul alternativ a fost adoptat în final, întreaga Americă prin intermediul lobbyului făcut de Westinghouse, forțele întunecate mai luptau încă să întoarcă lumea împotriva lui Tesla. Până la urmă, ele au capitulat și au luat o poziție total opusă. Au susținut adoptarea curentului alter nativ și folosirea sa în întreaga lume doar când au aflat că Tesla le-a luat-o înainte prin depășirea propriei sale invenții. El abandonase întregul sistem pus la punct în jurul distribuției electricității prin fire, dezvoltând un sistem mondial de distribuție a acesteia fără să fie nevoie de cabluri și sârme, sistem prin care orice ființă de pe Pământ ar fi putut să aibă electricitatea necesară vieții doar prin conectarea unei simple antene la casă, magazin sau la orice ar fi dorit ea. Forțele întunericului n-au vrut să lase așa ceva să iasă în lumea noastră. Ele reușind să împiedice apariția

sistemului electric „wireless” pentru că lumea ar fi dorit să-l utilizeze. Dar acum, Tesla, lucrând în departamentul științific al Shamballei, a avut din nou ultimul cuvânt de spus prin intermediul discipolului său Otis T. Carr din Baltimore. Pe măsură ce New Age-ul avansează încet, încet, sistemul „wireless” al electricității făcut de Tesla ar putea să fie depășit de dispozitivele de energie liberă ale lui Carr. Și astfel, legiunile de lumină se îndreaptă, încet și sigur, către victorie. Odată cu reformularea civilizației se va vedea clar că Tesla a avut acces oricând a dorit la informații esențiale. Avea contact direct cu Adevărul Universal. A căutat căi și mijloace să ancoreze ADEVĂRUL în planurile fizice prin folosirea materiei. Ființele care au trăit la începutul planetei noastre au lucrat în exact aceeași manieră. Ele au adus și au ancorat în materia fizică vibrațiile înalte direct din mintea Creatorului. Materia nu este nimic altceva decât spirit încetinit. Iar spiritul este materie elevată.

Totul este UNUL. Ancorarea ADEVĂRULUI sau coborârea vibrațiilor n-au fost niciodată un proces secret. A făcut parte întotdeauna din învățăturile ÎNȚELEPCIUNII VEȘNICE. Se știe foarte bine faptul că nu poți să scoți ADEVĂRUL dintr-un om care nu îl poartă în sine. ADEVĂRUL este LUMINĂ. LUMINA ce este întemnițată sau întunecată nu poate să ilumineze pe cineva. Doar un individ cu o structură atomică curată, sau care înțelege și practică transmutația, poate să spere să ancoreze ADEVĂRUL în materia fizică. Oamenii de știință obișnuiți, în special cei contaminați de lucrul la arme militare, nu sunt deloc îndrituiți să caute ADEVĂRUL. Acesta nu poate să fie găsit într-o bombă cu hidrogen.

Când Tesla a fost de acord să primească sarcina de a aduce lumină pe Pământ, a văzut globul acestuia ca pe o imensă lampă terestră într-o mișcare spiralată pe calea

unei perfecte evoluții plănuite de Dumnezeu; ducând în spinarea ușorului său trup o rasă de inițiați care au fost eliberați de ciclul renașterii și care se îndreaptă înapoi către SURSA lor, ce-i duce direct în Casa Tatălui. Acesta era cel mai mare secret a lui Tesla, dacă avea secrete. Să-i lăsăm pe cei care se simt lăsați de-o parte pentru că nu au fost chemați să împărtășească toate acestea să se întrebe, pe ei înșiși, dacă sunt siguri că măcar acum, pot să o facă. Sau sunt precum acei discipoli ai lui Iisus care l-au ascultat pe Maestrul lor spunându-le că nu erau pregătiți să primească cunoașterea anumitor lucruri; că dobândirea unui astfel de ADEVĂR le-ar fi așezat pe umeri o mai mare greutate de LUMINĂ decât ar fi putut ei să suporte.

Viața pariziană a lui Tesla era ușoară. Aici *s-a însănătoșit, dar faptul că lucra la Compania Continentală Edison de dimineată până seara cu mașinării ce utilizau curent continuu era destul de iritant pentru el. Superioara sa invenție, a curentului alternativ, chiar dacă rămăsese în cel de-al patrulea eter era în vârful degetelor sale.

Într-un final, această situație a fost schimbată radical de un accident petrecut la Gara din Strasbourg, Alsacia, unde fusese instalată o uzină electrică a lui Edison. Pe atunci, Alsacia aparținea Germaniei și instalația electrică a fost inaugurată în prezența împăratului Willhem I. Din păcate, când această instalație electrică a fost pornită, gloria nu a durat mult... pentru că un scurt-circuit a făcut ca unul din zidurile gării să fie făcut țandări. Tesla a fost trimis de la Paris la Strasbourg să evalueze daunele și să încerce să facă reparații. Odată ce a început să lucreze și a avut o poziție de decizie, a făcut în așa fel încât să-și aranjeze într-o hală un spațiu pentru bancul său de lucru, încercând să-și transforme în realitate visul său privitor la curentul alternativ. Ca și mecanic era un amator, însă un muncitor meticulos și încet, încet, în spațiul său de lucru a

început să apară motorul său bifazic ce folosea curentul alternativ.

Tesla nu doar că a făcut fiecare parte cu exactitate de miime de inch, dar a și șlefuit-o pentru a o face mai exactă. Nu a avut nicio schiță sau plan. A construit fiecare parte de metal exact așa cum îi apărea în fața ochilor săi ce o vedeau în cel de-al patrulea eter. Nici nu trebuia să testeze bucățile motorului, pentru că știa că se potriveau perfect. Îndată ce a terminat fiecare parte de motor, a asamblat mașinăria imediat și a pus în funcțiune generatorul său.

Momentul cosmic s-a întâmplat. A apăsat pe buton. Motorul a început să se rotească, crescându-și viteza. A apăsat pe comutator, dispozitivul s-a oprit după care instantaneu a început să se învârtă în direcția opusă. Curentul alternativ fusese adus din invizibil în vizibil. Din al patrulea eter în planul fizic dens. Dintr-o substanță mai ușoară decât gazul în metal. Iată că în zgomotoasa hală din Strasbourg se afla motorul pe care Tesla l-a descoperit în lumina apusului din parcul Budapesta în timp ce se plimba cu prietenul său Szigeți. Chiar și frumoasele versuri din Faustul lui Goethe, pe care le rostea cu voce tare, se potriveau perfect.

*„S-apleacă ziua Soarele se duce să stârnească în alt
ținut viața De ce de pe tărâm o aripă nu mă ridică Pe urma
lui să plec, lăsând în urmă ceața?”¹*

Metoda unică a lui Tesla, prin care a construit primul său motor, ne dă un excelent indiciu asupra manierei în care toți Inițiații lucrează în mod conștient, cu toate că ei, de obicei, precipită forma eterică instantaneu în materie fizică fără construcții intermediare. Ei pot să materializeze tot ceea ce doresc vizualizând acel ceva mai întâi în eter, apoi trăgându-l în densitatea fizică. Iată de ce navele spațiale sunt descrise ca fiind construite fără cuie,

1 - Faust de Johann Wolfgang Goethe. traducere Lucian Blaga

îmbinări și balamale la uși. Ele nu sunt construite, ci precipitate direct din eter. Odată cu venirea spiritelor telurice și uitarea de către oameni a modalității prin care pot să precipite tot ceea ce au nevoie, toate formele făcute de mâna omului sunt create mai întâi în materie mentală de un designer, după care sunt transformate în forme-gând. Materia mentală se află pe același plan ca și gazul, astfel că are un grad de densitate mai jos decât al patrulea eter. Ea este tot ceea ce o persoană obișnuită poate să manipuleze și nu este în niciun caz pură, ci cu o greutate dată de acumulările astrale. Este, teoretic vorbind, imposibil pentru persoanele obișnuite să creeze o formă-gând clară, precisă și liberă de orice distorsiune emoțională personală. Din moment ce nu poate să controleze constructele sale mentale în niciun fel, matricea sa, sau forma-gând, este deseori compusă mai mult din fantezie decât din fapte. Când este coborâtă într-o formă din planul fizic, rezultatul este, de obicei, nefolositor, urât și o monstruozitate spirituală. În vara lui 1884, la puțin timp după ce Tesla s-a întors de la Strasbourg la Paris, el a ajuns în New York City cu exact 4 cenți în buzunar și un caiet cu poeziile sale. Pe lângă acestea avea și o scrisoare de prezentare către Thomas A. Edison. În doar câteva săptămâni din perioada europeană s-au întâmplat multe lucruri, ce l-au împins înspre această călătorie neplanificată și începută în grabă spre America.

În timp ce Tesla se afla încă la Strasbourg, a încercat să stârnească interesul unui om de afaceri pentru noul său motor ce folosea curent alternativ. Nu a putut să-i smulgă nici măcar o scânteie de entuziasm pentru mașina ce avea, mai târziu, să revoluționeze industria mondială de electricitate. Pe urmă, când s-a întors la Paris ca să primească o sumă substanțială de bani ce-i fusese promisă în cazul în care ar fi reușit să pună în funcțiune instalația

de la Strasbourg, compania a refuzat cu politețe să-și aducă aminte despre înțelegerea făcută cu el. Un director, totuși, i-a sugerat lui Tesla să meargă direct la domnul Edison, în America.

În doar câteva zile, Tesla și-a vândut toate bunurile, și-a făcut bagajul și și-a cumpărat biletele de tren și vapor. Cu toate acestea, când se pregătea să urce în trenul ce urma să-l ducă de la Paris la vapor, a descoperit că fusese jefuit. Și-a luat un nou bilet cu mărunțișul rămas în buzunare, reușind în ultima clipă să se urce în trenul ce se pusese deja în mișcare. *S-a îmbarcat pe vapor explicând că biletul său îi fusese furat. Din fericire, nu a apărut nimeni care să reclame rezervarea locului, așa că i *s-a permis să-și continue drumul către Statele Unite ale Americii. Fără niciun bagaj și doar cu câțiva cenți în mână a ajuns în New York. Neavând bani pentru taxi, a mers pe jos de la cheiul unde acostase vaporul până la casa unui prieten a cărui adresă o memorase, din fericire pentru el. A trecut pe lângă un atelier de reparații electrice, înăuntrul căruia a văzut un muncitor, evident enervat, luptându-se să repare o mașinărie. A intrat în atelier și i-a spus mecanicului: „Lasă-mă pe mine să o repar”. Muncitorul fără niciun cuvânt i-a permis lui Tesla să se pună pe lucru. Chiar dacă sarcina era dificilă, acesta a pus, într-un final, mașinaria în funcțiune. Mecanicul, recunoscător, i-a dat 20 de dolari și i-a oferit o slujbă. Tesla i-a mulțumit, explicându-i că era în drum spre un alt angajament și că nu putea să îl accepte pe cel oferit. Și-a continuat drumul, l-a găsit pe prietenul său, la care a rămas peste noapte. A doua zi, de dimineață, *s-a îndreptat spre biroul lui Edison, ce își avea cartierul general pe South Fifth Avenue, o stradă a New York-ului ce a devenit mai târziu West Broadway. Întâlnirea dintre cei doi oameni nu *s-a făcut sub auspicii bune. Edison, aparținea școlii de

gândire a curentului continuu, iar Tesla nu doar că se afla în opoziție cu aceasta, ci era chiar inventatorul curentului alternativ. Mai mult, Edison nu avea educație tehnică. Era de-a dreptul incapabil să înțeleagă capacitatea lui Tesla de a vizualiza o problemă în întregime fără să aibă nevoie să lucreze din punct de vedere mecanic asupra ei sau să utilizeze obișnuitele metode de detectare a erorilor de construcție. Cu toate acestea, Edison era conștient de marea valoare a lui Tesla.

Chiar dacă nu-și putea permite să-l angajeze - tânărul Tesla era un adversar ce se împotriva metodei curentului continuu -, nu și-a permis să lase să se știe că nu l-a angajat. Bombănind, l-a angajat pe Tesla și imediat după aceea Edison a fost pus într-o situație din care doar incomparabilul Tesla putea să-l salveze.

Cel mai bun vapor de pasageri al vremii se numea *Oregon*. Edison instalase pe el una dintre unitățile sale electrice, vaporul fiind gata să fie lansat la apă. Unitatea electrică se defectase complet și Edison nu era în stare să găsească cauza defecțiunilor. Tesla a fost trimis într-o după-amiază pe vapor și, în următoarea dimineață, dinamurile funcționau la întreaga capacitate. Acest incident l-a făcut să crească în ochii lui Edison.

Când, mai târziu, Tesla i-a propus lui Edison un plan de îmbunătățire a designului dinamurilor acestuia din urmă și o modalitate de scădere a costurilor de producție, Edison nu numai că a fost de acord, dar i-a oferit lui Tesla suma de 50.000 de dolari dacă reușea să ducă ideea la bun sfârșit. Tesla a lucrat multe luni peste programul normal, a terminat designul pentru 24 de tipuri de dinamuri. Unele dintre mașinării au fost construite și testate, dovedindu-se satisfăcătoare. Patentele le-a înregistrat, totuși... Edison. Când Tesla a cerut la sfârșitul lucrărilor suma de 50.000 de dolari ce-i fusese promisă, Edison i-a spus că

înțelegerea aceea a fost făcută de fapt „în glumă”. În acel moment, Tesla și-a dat demisia. Incidentul de la Strasbourg se repeta.

Era anul 1885. Dacă Tesla ar fi știut ce bătaie de cap îl așteptau, poate că nu ar fi avut curajul de a-și continua eforturile de a furniza curent alternativ întregii lumi ce părea să nu-i dăruiască decât necazuri. Dacă ne uităm la întreaga viață a lui Tesla, putem vedea faptul că el nu a capitulat niciodată în fața sistemului monetar malefic care ține în gheare întreaga planetă. Din nou și din nou, când era cât pe ce să prindă și să utilizeze acest mediu contaminat al finanțelor, a fost îndepărtat. Acest fapt i-a dat o libertate lui Tesla, dar a avut repercusiuni drastice asupra umanității. Chiar și astăzi, la mulți ani după moartea lui Tesla, umanitatea încă așteaptă invențiile acestui supraom, care ar fi putut să dăruiască un confort existenței sale din planul fizic. Și motivul! — Lipsa unor fonduri necesare să dezvolte invențiile sale la o scară mondială. Tesla n-ar fi fost de acord să lucreze la ceva ce nu implica în totalitate întreaga umanitate. Este semnificativ faptul că el dorea să cuprindă întreaga planetă în rezultatul muncii sale și în cazul comunicațiilor interplanetare, întregul sistem solar. Fiind un venusian, nu putea să facă invenții care ar fi rămas încâtușate de Pământ. Acest supraom nu avea liniște până când nu ar fi apucat mâna prieteniei interplanetare; până când nu ar fi reușit să pregătească întunecata stea a Pământului pentru marea ei inițiere cosmică în ceea ce înseamnă libertatea sistemului solar.

Dar în 1885 lumea financiară nu a fost pregătită să renunțe la interesele sale malefice ce vizau steaua întunecată. Poate că [u atât mai puțin este pregătită acum în zilele noastre, dar astăzi forțele christice se luptă cu toți manipulatorii întunecați și din fericire pentru umanitate,

este ultima bătălie. Forțele Luminii sunt acum în stare să țină piept de partea umanității și să lupte împotriva răului până la capăt. Cinstea a fost dată deoparte de „făcătorii de averi” ai vremii noastre. La acest moment, un grup de investitori *s-a oferit să finanțeze o mică companie ce urma să-l susțină pe Tesla.

Ei trebuiau să-i plătească un salariu modest, de asemenea, să-l recompenseze cu un procent mare în cadrul acelei companii. A crezut că are în față posibilitatea de a dezvolta curentul alternativ, dar îndată ce compania a fost constituită, Tesla *s-a văzut obligat să dezvolte un arc electric pentru iluminarea străzilor și uzinelor. Era un model de arc electric pe care investitorii săi să-l poată utiliza într-o anumită tactică de extindere.

Dispozitivul a fost dezvoltat și Tesla a înregistrat brevetele pe numele său. În orice caz, compania a fost făcută într-o manieră atât de înșelătoare, încât inventatorul și-a dat seama că procentele sale nu valorau nimic. Investitorii au prosperat și Tesla a rămas fără niciun fond financiar.

Din nou, a ajuns la cea mai de jos treaptă a aventurii sale americane, pentru că în anul 1886 a fost forțat, efectiv, să sape șanțuri din greu pentru 2 dolari/zi. Dar chiar și aici a avut ocazia să urce pe o treaptă ce l-a dus înspre succes, pentru că maestrul însărcinat cu supravegherea oamenilor care săpau șanțul și-a dat seama că Tesla era un geniu. L-a prezentat pe acesta din urmă domnului A.K. Brown de la Compania Western Union Telegraph Co. Domnul Brown, la rândul său, a vorbit cu un prieten despre Tesla. Cei doi oameni au adunat destul de mulți bani pentru a finanța compania electrică a lui Tesla.

În aprilie 1887, Tesla a inaugurat propriul său laborator pe South Fifth Avenue, acum West Broadway, devenind astfel vecin cu Edison. Inventatorul american a

refuzat ideea curentului alternativ a lui Tesla, străduindu-se să crească prestigiul curentului continuu. În final, Tesla a câștigat această competiție, în ciuda faptului că era susținut de un fond financiar limitat, în timp ce Edison îl avea în spate pe J.P. Morgan. Venise vremea lui Tesla și, după toate acestea, steaua întunecată a Pământului a fost iluminată de geniul său incomparabil. E imposibil, chiar și astăzi, să evaluezi domeniul virgin al științei electricității pe care Tesla l-a explorat, în doar câteva luni, după inaugurarea laboratorului său. Biroul de Brevete și Invenții al Statelor Unite a înțeles, cu greu, țelul muncii lui Tesla. Ei considerau invențiile sale atât de originale și logice, încât pur și simplu au eliberat o succesiune de brevete ce a dat naștere noii Ere energetice. Întreaga lume electrică a fost cuprinsă de „pasul înainte” făcut de Tesla în 1887. Dacă facem o retrospectivă a anilor care au trecut de atunci, putem vedea că civilizația nici măcar acum nu a reușit să absoarbă realizările științifice fundamentale ale lui Tesla. Cât despre filosofia lui Tesla, prea puțin se știe că nu avea de oferit foarte mult în acest domeniu, așa cum cu siguranță nu a făcut-o, pentru că filosofia lui fusese deja prezentată de Iisus. Din moment ce mintea civilizației vestice nu a reușit să înțeleagă nici măcar învățăturile de bază primite de-a lungul nenumăratelor secole din partea Ierarhiei, chiar mai mult, a ignorat adevăratele înțelesuri ale muncii lui Iisus, este extrem de clar de ce Tesla nici măcar nu s-a deranjat să arunce „perlele sale filosofice”.

În 1887, la numai șase luni după ce a deschis laboratorul său, a depus o cerere la Biroul de Brevete și Invenții pentru un singur brevet ce acoperea întregul sistem electric pe care-l avea construit la acea vreme. Biroul de Brevete și Invenții a fost copleșit de acest „pachet” și a insistat ca Tesla să „își rupă” brevetul în șapte bucăți mai mici. Aceasta s-a întâmplat și în aprilie

1888 a făcut o cerere pentru încă cinci patente ce au fost înregistrate pe numele său. Către finele lui 1888, înregistrase alte 18 brevete. În vremea aceea, întreaga lume științifică a fost nu doar uimită, ci lăsată cu „gura căscată” de felul în care cele mai îndrăgite concepte ale ei au fost anulate peste noapte. Nu a fost deloc ușor să faci o atât de rapidă și monumentală ajustare a noilor valori, în special ținând cont de faptul că mulți dintre oamenii de știință și tehnicienii zilei, atunci ca și acum, se cred foarte deștepți, cu mintea deschisă și capabili să se ridice la cerințele vremii. Se considerau, de asemenea, oameni cu frica lui Dumnezeu, independenți și care, dacă ar fi dorit să inventeze o mașină, ar fi putut să o facă fără ajutorul Creatorului. Dar într-un fel misterios, Creatorul *s-a pus din nou „pe muncă” prin intermediul lui Tesla. Așa că acești oameni, temători de Dumnezeu, au căutat peste tot un răspuns, doar că nu priveau în direcția bună. Pentru că un om, căruia îi este frică de Dumnezeu, nu poate să-L iubească și un om care îl pune pe Dumnezeu pe un pedestal ce ajunge în nori, cu siguranță, este înspăimântat de Acesta.

Singurul mod în care îl poți iubi pe Dumnezeu este să aduci energia Sa aici jos, în materia densă, ancorând-o prin coborârea vibrațiilor ei. Prima rasă ce a trăit pe Pământ avea răspunsurile pe care le deținea și Tesla. Gura lumii din acea vreme, din 1888, a avut și ea ceva de spus, apropo de Tesla. Pentru ea, acesta era atât cel mai fascinant, cât și cel mai disprețuit om. El nu le-a împărtășit opiniile, iar „gura lumii” nu avea nicidecum să le împărtășească pe ale lui. Era extrem de neînțeles pentru oamenii zilei, cum de un om cu gusturi atât de cosmopolitane putea să-i treacă atât de complet cu vederea. Cât despre partea femeia-scă, Tesla era considerat cea mai bună partidă existentă la acel moment

în lume. Mame ambițioase și fiice nerăbdătoare bântuiau foarte aproape de el. Sau măcar, dați-ne voie să spunem, că așa făceau. Dar niciuna nu s-a apropiat de Tesla. Cât despre bărbați, Tesla inventa încontinuu mașinării ce puteau fi fabricate și vândute. Acest fapt pusese definitiv ștampila dolarului pe el. De-a lungul anilor, subiectul Tesla – căsătorie – bani a devenit parte din conversațiile internaționale. Următorul pas în dezvoltarea lui Tesla a venit în 16 mai 1888, când, răspunzând unei invitații, a ținut o prelegere și o demonstrație în fața Institutului American de Energie Electrică. Această prelegere a răspândit vestea în întreaga lume că cel mai mare geniu al momentului și-a fructificat descoperirile, dăruind civilizației umane curentul alternativ, eliberând astfel întregul Pământ de problema electricității. Sistemul curentului continuu al lui Edison avea nevoie de o uzină electrică pentru fiecare kilometru pătrat sau chiar mai puțin când era vorba de orașe mari. Aceasta făcea aproape imposibilă dezvoltarea sistemului electric la nivel mondial așa cum îl dorea Tesla. El nu avea nicio dorință să-și dezvolte ideile la nivel mondial, preferând să petreacă timpul în cercetare. Știa că invențiile pe care tocmai le patentă vor deveni depășite în scurt timp dacă continua studiile și experimentele. Edison s-a luptat din răspuțeri să mențină pe piață sistemul curentului continuu, pentru că inventase un bec electric cu incandescență și, ca să-l poată vinde, trebuia să facă în așa fel încât electricitatea să fie disponibilă peste tot. Mai mult, interesele financiare ale lui Edison erau complet legate de cele ale lui J.P. Morgan, astfel că Edison nu avea libertatea de a merge pe o altă cale decât pe cea strict comercială.

Când Tesla a ținut faimoasa prelegere în 16 mai 1888, George Westinghouse, din Pittsburgh, era printre cei care îl ascultau. Westinghouse era deja foarte cunoscut

datorită invenției frânei cu aer pentru trenuri și multe alte dispozitive electrice. Câștigase o avere din exploatarea propriilor invenții și era un vizionar extraordinar. Și-a dat imediat seama de imensa posibilitate comercială și geografică a sistemului de curent alternativ al lui Tesla. La puțin timp după aceasta, l-a contactat pe Tesla. În câteva minute, Westinghouse a fost de acord să-i plătească lui Tesla un milion de dolari pentru drepturile asupra brevetului curentului alternativ, plus dividende de un dolar/cal-putere. Așa că Westinghouse a fost cel care a valorificat oportunitatea dezvoltării brevetelor lui Tesla ce urmau să alimenteze cu electricitate întreaga lume. În câteva momente, necesare negocierii afacerii, s-a născut o prietenie între cei doi, care bazată pe încredere și respect a avut o frumusețe dincolo de greutatea lumești. Pe măsură ce lucrurile înaintau, prietenia a devenit aproape singurul element fericit ce a rezultat din întâlnirea lor și Tesla nu a dat dovadă nicio clipă măcar de regret sau amărăciune în fața ghinioanelor ce i-au urmărit de-a lungul colaborării lor. Tesla a petrecut, în zadar, un întreg an în Pittsburgh, încercând să-l ajute pe Westinghouse să se lanseze în demararea construirii sistemului, însă, în final, a refuzat să mai rămână lângă el. Inginerii lui Westinghouse, obișnuiți cu felul lor propriu de a face lucrurile, rămâneau uimiți și complet confuzi în fața magiei lui Tesla. În schimb, Tesla nu putea nicidecum să comunice cu acești oameni, din moment ce nu putea să coboare la nivelul lor de înțelegere. Pentru unii a fost un mare învățător în ale filosofiei. De asemenea, un mare învățător în ceea ce urma să fie numit „Inginerie cosmică”, dar discipolii și i-a selectat personal. Erau învățăceii săi, însă deja erau discipoli ai forțelor Luminii. Dacă te aștepti ca Tesla să intre într-o fabrică și să învețe un grup de ingineri americani toate stadiile evoluției proiectelor lui,

dai în ridicol. Probabil, nici măcar Tesla nu și-a dat seama de măreția sa, cu atât mai mult de prăpastia intelectuală ce punea stavile între el și acești pământeni care încă nu-i deveniseră discipoli. În orice caz, după plecarea lui de la fabrica din Pittsburgh, inginerii lui Westinghouse și-au rezolvat problemele și, până la urmă, procesul de fabricare și-a urmat cursul. Tesla *s-a întors în propriul său laborator din New York, la atât de iubita sa muncă - acum un om bogat, liber de orice nevoie financiară. Această libertate a fost pentru el cel mai mare triumf pe care îl poate avea un suflet uman. Lucrând din nou la cercetările menite sistemului său energetic polifazic, a obținut 45 de brevete, americane în următorii patru ani, acestea adăugându-se la mai mult de 100 de alte brevete obținute în țări străine. Edison era foarte ocupat, ținând competiția în toate direcțiile. Era un făcător de bani strict comercial. Nu avea studii universitare și în felul acesta depindea de serviciile celor pe care îi angaja. Era legat complet de valoarea banilor și astfel a fost forțat să devină un speculant. Edison nu a putut niciodată să iasă de sub papucul intereselor comerciale ale lui J.P. Morgan, cu toate că nu există nicio dovadă că ar fi dorit să o facă. Unii oameni au destinul de a juca rolul tubulaturii organonului. Nu stă scris în tiparele karmice ale tuturor oamenilor să compună o muzică măreață. Edison *s-a „ciocnit” de multe ori cu Westinghouse, dar când a descoperit că acesta din urmă, un om de afaceri și inventator de succes, capabil și vizionar, și-a luat sarcina de a dezvolta sistemul de curent alternativ al lui Tesla, băătălia a intrat într-o nouă și mult mai dură fază. A fost momentul în care autoritățile închisorii de stat din New York pășiseră deschis pe tărâmul Magiei Albe a electricității, pe care însă l-au transformat aproape peste noapte într-o Magie Neagră. Ei au adoptat curentul alternativ, așa cum fusese dezvoltat de Tesla,

pentru executarea condamnaților din închisoare. Tesla a pretins că interesele lui Edison au pus la punct acest proiect numai pentru discreditarea curentului alternativ și probabil că acesta era scopul principal, pentru că interesul lui Edison care dorea să smulgă dolarul din piatră seacă îl făcuse să propună curentul continuu pentru scaunul electric. Propunerea lui a eșuat din cauza simplului motiv pentru că nu se putea produce curent continuu la voltajul mare cerut. Acest aspect a trecut neobservat de public pentru că Edison a strigat în gura mare că alegerea făcută de autoritățile închisorii de stat dovedea pericolul de moarte al invenției lui Tesla. Privind înapoi în timp, ne putem da seama că victoria forțelor întunericului, lucrând direct din planurile astrale, prin intermediul direct al autorităților respectivei închisori, a reușit să dea o direcție retrogradă anumitor aspecte ale civilizației, ce a adus-o înapoi, în perioada ei malefică, ce nu fusese cunoscută pe Pământ de la scufundarea Atlan-tidei. Astăzi, cei care privesc înapoi spre vremurile de dinaintea Erei atomice, blamează oamenii de știință din domeniul nuclear pentru distrugerile ce amenință umanitatea. Dar acești oameni de știință nu ar fi avut nici cea mai mică fărâmbă de șansă să-și exercite Magia lor Neagră dacă drumul lor spre întuneric nu ar fi fost pavat deja de Magicienii

Negri ce au controlul din planurile astrale. Autoritățile închisorii de stat din New York au colaborat din plin, ajutându-i pe acești Magicieni Negri să preia controlul invenției curentului alternativ, făcând întreaga umanitate să sufere datorită jefuirii continue a adevăratelor avantaje ale acestei invenții. Din fericire, acest control al Magiei Negre, împreună cu uneltele ei, a fost rupt în planurile subtile, urmând să fim martorii dispariției lor din planul fizic. Forțele christice, ajutate de Regatul Angelic, au capturat și îndepărtat de pe planetă

toți acești magicieni negri. Cu toate acestea, încă mai există pe pământ instrumentele lor umane, cu miile, dar țelurile lor nefaste vor fi zdrobite imediat ce a șaptea Rază va face un pic mai mult din benefica sa muncă întru transmutație.

În timp ce autoritățile închisorii de stat din New York erau ocupate cu eforturile de a coborî vibrațiile planetare prin utilizarea electricității în uciderea condamnaților, George Westinghouse se pregătea să folosească invenția lui Tesla pentru a electrifica întreaga Americă. Tesla, în același timp, întors la cercetare, s-a pus pe depășirea invențiilor sale anterioare prin așezarea întregului glob pământesc într-un singur și simplu sistem electric ce ar fi dat posibilitatea Copiilor lui Dumnezeu, din Antarctica și până în Arctica să aibă lumină - mai multă lumină și un trai mai bun. S-a ajuns în anul

1891, Tesla și Westinghouse îndeplineau perfect Planul Divin și energiile lor combinate au făcut posibilă, chiar dacă pe o porțiune mică, manifestarea acestui plan. Dar acolo unde este Lumină-în-Acțiune pe steaua noastră întunecată este și întunecime ce consumă. Cu alte cuvinte, nu a venit încă vremea în care să putem spune că avem o parte sigură de Lumină rămasă pentru scopuri inteligente și constructive. Fiecare părticică de lumină lansată de discipoli pe această planetă încă trebuie să fie utilizată pentru a ilumina atomii ce suferă aici, unde Răul ia forma unor daune astrale. În 1891, karma lumii a fost atât de bine manipulată de doar autoritățile închisorii de stat din New York și plină de acumulări, încât forțele întunericului au putut să intre pe domeniul curentului alternativ fără nici cea mai mică piedică. Liderii întunecați au primit forțe proaspete de la imensele hoarde de criminali dezântrupați, aflați în planurile astrale și hotărâți în a-și găsi răzbunarea. Ei l-au lovit sălbatic pe Westinghouse pentru

că doar compania lui putea alimenta întreaga națiune cu curent alternativ, procurându-i lui Tesla o imensă avere în dividende pe parcursul anilor ce aveau să vină.

O umbră deasă a căzut asupra consilierilor financiari ai lui Westinghouse. În acele zile se știa foarte puțin despre influențele astrale, astfel încât în momentul în care oamenii de finanțe, aflați sub puterea vrăjilor, au intrat în panică, au crezut că sunt niște magi financiari extrem de deștepți. Avem aici imaginea unor oameni căzuți în capcanele propriilor lor aroganțe. O serie de fuziuni rapide cu companii mai mici a avut loc și astfel s-a format o nouă unitate cunoscută drept Compania de Producție Electrică Westinghouse. Dar înainte ca această afacere să fie finalizată, grupul financiar l-a chemat pe George Westinghouse și i-a spus că trebuie să distrugă contractul său cu Tesla. Alternativa? „Făcătorii de bani” i-ar fi distrus lui Westinghouse întreaga companie.

„Vrăjitorii financiari” erau în mâna manipulatorilor astrali și s-au precipitat de-a dreptul în dorința de a consuma tot. Erau hotărâți să nu împartă niciun profit cu nimeni, nici măcar cu „gâsca Tesla” care făcuse oul de aur. Împotriva acestei puternice armate de întuneric, George Westinghouse a rămas ca un uriaș stâlp de lumină – însă un uriaș singur. Interesele financiare se puseseră pe distrugerea companiei numai pentru ca Tesla să nu câștige niciun ban din dividende.

Dar chiar și așa, dacă există un singur om de partea forțelor Luminii, rămâne o majoritate victorioasă în fața Răului. Westinghouse s-a dus direct la Tesla și cu umilință i-a spus povestea părelnicei lui înfrângerii. Tesla a transformat întreaga situație într-un triumf spiritual ce va face vâlvă de-a lungul anilor, datorită faptului că este expresia momentului în care cei doi au atins Divinitatea. Stând în fața lui Westinghouse, Tesla a zâmbit senin și a

rupt contractul său fără nici cea mai mică urmă de amărăciune. În acel moment avea dreptul la cel puțin 12 milioane de dolari în dividende, dar a aruncat contractul său făcut bucăți la coșul de gunoi. A salvat, astfel, compania lui Westinghouse pentru ca acesta din urmă să dăruiască sistemul polifazic întregii lumi. Bancherii își puteau satisface acum dragostea lor pentru bani. Și astăzi, această nefericită planetă mai culege întunecatele roade ale semințelor aruncate peste tot de acești făcători de bani. Deseori, s-a spus că eșecul plății dividendelor lui Tesla s-a dovedit cel mai mare handicap al progresului științific și industrial pe care rasa umană l-a trăit vreodată pe această planetă. În timpurile moderne, Statele Unite și toate națiunile lumii se întreabă de ce evoluția științifică a fost pierdută în cei din urmă ani. Răspunsul este simplu: nu e dificil să descoperi tiparele evenimentelor.

Legea karmică a fost pusă în mișcare de închisoarea de stat din New York prin utilizarea curentului alternativ al lui Tesla. Datoriile karmice au început să curgă din momentul în care proiectul acesta a început să funcționeze. Tesla era un Magician Alb. Fiind protejat împotriva atacurilor directe ale forțelor întunecate, nu putea fi atins decât indirect. Dar organizația lui Westinghouse, prin intermediul sistemului său monetar, se afla în câmp deschis, astfel că forțele întunecate au putut să o atace după bunul lor plac. Toate acestea au pus în pericol munca lui Tesla. Însă datorită faptului că societatea a fost de acord să susțină autoritățile închisorii în munca lor nefastă, societatea este cea care a suferit de pe urma distorsiunilor karmice. America a permis utilizarea greșită a invențiilor lui Tesla. America este cea care trebuie să plătească datoriile karmice printr-un declin al realizărilor științifice. La foarte puțini ani după ce Tesla și Westinghouse au luat acea decizie istorică, Tesla devenise

un uriaș intelectual mondial de asemenea înălțime, încât putea foarte ușor, prin utilizarea invențiilor și descoperirilor sale, să ducă Planeta dinspre Rău înspre Bine, dinspre întuneric spre Lumină, dinspre Ignoranță spre Iluminare, dar societatea, în micimea ei, a preferat metodele închisorii celor ale inițiatului venusian și astfel Morile Zeilor au continuat să macine încet, încet, așteptând venirea celei de-a șaptea Raze ce trebuia să aducă curățătoarea Flacăra Violet a transmutației stelei întunecate.

După aranjamentul financiar al lui Westinghouse, Tesla nu a mai avut niciodată suficiente fonduri să-și dezvolte invențiile. De multe ori, colaboratorii săi l-au implorat să dezvolte aspecte mici ale invențiilor sale pentru a putea scoate banii necesari marilor sale dezvoltări. Tesla a refuzat, întotdeauna, să-și cheltuiască timpul pe ceea ce el numea „lucruri mărunte”. Nu dorea ca de pe urma lui să beneficieze doar o mână de oameni, întotdeauna s-a gândit la beneficiul umanității.

Câțiva dintre colaboratorii săi credeau că este doar încăpățânat, dar Tesla și-a urmat cu înțelepciune drumul său. Când avea vârsta de 80 de ani, a fost invitat să țină un discurs în cadrul Institutului de Sănătate pentru Imigranți, ce trebuia să-i acorde în cadrul unui dineu, ținut la Hotelul Biltmore în 12 mai 1938, o diplomă de onoare. Tesla a scris acest discurs și a fost citit la dineu, pentru că el nu a crezut de cuviință să participe personal. Nu doar că a supraviețuit extrem de multor ani de sărăcie lucie, ci a fost de-a dreptul ridiculizat pentru că nu putea să-și comercializeze invențiile. Deseori nu putea să-și plătească nota de plată pentru camera de hotel și era forțat să se mute frecvent. Lăsându-și bagajele zălog până când prietenii puteau să-l ajute să se mute într-un alt loc. Chiar dacă acest spectru al sărăciei l-a urmărit întotdeauna, a

privit fără ranchiună pe cei care deveniseră extrem de bogați datorită energiei pe care o pusese la dispoziția lumii. Ca dovadă, în discursul său de la dineul din Biltmore, l-a elogiât pe Westinghouse într-o magnifică mărturie a profunde prietenii ce a existat întotdeauna pentru cei doi oameni: „George

Westinghouse este, după părerea mea, singurul om de pe acest pământ care ar fi putut să își asume sistemul meu de curent alternativ în circumstanțele date de acea vreme și să câștige bătălia împotriva trufiei și a puterii banilor. A fost un pionier de o enormă statură, unul dintre adevărații nobili cu care America se poate mândri, iar umanitatea îi datorează o imensă gratitudine”.

Iată-l pe Tesla, la 80 de ani, singurul om din lume care ar fi putut să inventeze curentul alternativ, spunând despre George Westinghouse că a fost singurul om de pe această stea întunecată care ar fi putut să îl dezvolte în ciuda atacurilor nemiloase ale forțelor întunericului ascunse în spatele finanțelor propriiei sale companii. Tesla și-a stipulat poziția de Inițiat în această mărturisire despre prietenul său, așa cum, cu mult timp în urmă, un alt inițiat a intrat în Templu și i-a biciuit pe „spălătorii de bani”. Ca venusian, din punct de vedere karmic, Tesla nu a fost obligat să aibă de-a face cu „spălătorii de bani”. Minunatul său gest de a rupe propriul contract cu Westinghouse a dovedit faptul că era gata să meargă până la capăt în a-l ajuta pe prietenul său, știind foarte bine că acesta din urmă va duce pe umeri pentru întreaga umanitate o greutate karmică sub care de-abia va putea să se miște. Cu ajutorul căldurii și prieteniei tandre a lui Tesla, Westinghouse a putut să-și îndure povara dăruind sistemul polifazic întregii lumi, eliminând astfel o mare parte din datoria karmică a societății.

Prin gura lui Tesla a vorbit vocea Divină când

inventatorul a spus despre George Westinghouse că este dintre adevărații nobili ai lumii. În ultimii ani ai vieții lui, apropiindu-se de vârsta de 80 de ani, Tesla a fost ajutat de Guvernul iugoslav, prin intermediul Institutului Tesla din Belgrad, cu o pensie de 7.200 de dolari/an. Pe măsură ce se apropia ziua de naștere a lui Tesla, nava spațială pe care se născuse ajungea în apropierea Pământului, iar în ultimele sale zile Iugoslavia a fost cea care l-a onorat și l-a susținut financiar. Institutul Tesla a fost inaugurat în Belgrad în 1936, cu ocazia sărbătoririi celei de a 80-a zi de naștere a lui Tesla. Celebrări oficiale au avut loc în întreaga țară de-a lungul unei săptămâni, onorându-l pe cel mai mare erou național al Iugoslaviei. Institutul Tesla, susținut atât de guvern, cât și de surse private, a fost echipat cu un splendid laborator de cercetare și o cuprinzătoare bibliotecă. Cea mai mică informație sau document ce vorbea despre Tesla și invențiile sale au fost adunate din întreaga lume și puse la dispoziția studenților institutului. Studenții americani au fost privați de a învăța despre Tesla, pentru că numele său este de-abia menționat în cărțile școlare și chiar în cărțile de știință în întreaga țară. Țară a cărei națiune i-a dat lui Tesla cetățenie și constituie punctul în care marile sale invenții s-au răspândit precum Lumina unui soare central. Tesla și-a petrecut în tăcere cea de-a 80-a aniversare.

A fost intervievat și întrebat despre sistemul său mondial „wireless” pentru distribuția electricității, un sistem pe care l-a perfecționat cu mulți ani înainte și care a făcut ca sistemul său polifazic să devină depășit. Nu a avut nici cel mai mic resentiment față de investitorii care au cheltuit miliarde peste miliarde de dolari în lacomul efort de a extrage ultimul penny din folosirea sistemului electric ce devenise „un dinozaur”. Tesla era consolată de propria cunoaștere interioară, a faptului că nu a avut

niciodată misiunea să contribuie la exploatarea comercială a bogăției lumii. Filosofia sa, a frățietății și a prieteniei pentru umanitate, gratitudinea sa către Creator nu au slăbit niciodată. Și acestea le-a spus când a fost întrebat despre sistemul său wireless: „Poate că a fost un pic prematur. Putem să mergem înainte fără el, atâta vreme cât sistemul meu polifazic continuă să satisfacă nevoile noastre. Îndată ce nevoile se schimbă, am totuși gata sistemul pentru a fi utilizat cu succes.

Este în continuare gata și așteaptă să fie utilizat. Oamenii de afaceri țin încă în ascuns pentru marele public informația că un astfel de sistem există și că poate fi oricând folosit. Investitorii încă doresc să extindă sistemul polifazic, depășit al lui

Tesla, în întreaga lume, încărcând, fără niciun rost, cu kilometri peste kilometri de cabluri, fire, transformatoare... inutile. Dar aceasta este metoda lacomă prin care averile sunt făcute pe spatele oamenilor.

În New Age vor fi folosite doar metodele noii ere. În curând, vom ajunge la marea curățire planetară și atunci să vedeți cum se prăbușesc toate cablurile, conductele, firele, transformatoarele pentru care oamenii plătesc pentru a fi instalate. Ce nebuni pot să fie acești muritori! Din moment ce Otis T. Carr a ieșit în față cu dispozitivele sale de energie liberă, este foarte probabil că Tesla, lucrând din Shamballa, are în minte un sistem ce va depăși chiar și sistemul său wireless. Dar, oricum, așa cum spunea și Tesla la cea de-a 80-a aniversare a sa, sistemul este aici, gata să fie utilizat cu succes. Nu are nevoie decât de o mică antenă care să fie atașată pe acoperișul oricărei case, bloc, magazin sau fabrici. Acest dispozitiv va da posibilitatea locuitorilor clădirilor să aibă toată electricitatea de care au nevoie fără să folosească metri întregi de cabluri. Antena va recepționa o cantitate de

curent, transmis prin rază, așa cum radiourile recepționează programul transmis prin unde.

În interiorul caselor sau clădirilor, aparatura electrică, precum becurile, fierul de călcat, cuptoarele, calculatoarele ș.a.m. d, nu vor mai fi legate prin fire ce duc în prizele de pe pereți, întreaga aparatură va recepționa curentul necesar venit prin antenă. Chiar Tesla avea în vechiul său laborator de pe West Broadway, din New York, becuri ce puteau fi mutate și amplasate în orice poziție și oriunde se întâmpla să fie nevoie de lumină. Becurile acestea erau tuburi cu gaz, fără fire și fără să fie fixate în pereți.

Astfel că inventatorul *s-a bucurat pentru mulți ani de „fructele” propriei sale invenții, în timp ce oamenii obișnuiți au plătit furnizorilor, oricare ar fi fost ei, aducându-le beneficii de pe urma mărfii lor depășite. Metoda de distribuție electrică fără fir a lui Tesla este un dar pe care lumea ar fi putut să-l utilizeze de mai bine de o jumătate de secol, dacă ar fi cerut-o. Dar un public ignorant, este un public tăcut. Acest public își ia informația din ziare, reviste, radio și TV. Aceste surse sunt, la rândul lor, controlate și cenzurate de propriii directori și de „gardienii” guvernelor secrete. Acest public condiționat dictează apoi învățătorilor lui, spunându-le ce să învețe și ce subiecte sunt mai potrivite pentru comunitățile spirituale.

Astfel, cercul vicios se învâрте și se învâрте, precum un satelit. Chiar lui Tesla i-a fost închisă gura de către J.P. Morgan atunci când inventatorul i-a povestit magnatului despre sistemul său wireless. Morgan l-a ascultat pe Tesla descriind glorioasa sa invenție, după care baronul banilor a catalogat întregul subiect ca fiind nepractic, pentru că, și a subliniat acest fapt, n-ar fi nicio posibilitate să facă bani de pe urma oamenilor dacă aceștia ar avea toată

electricitatea de care aveau nevoie prin punerea unei antene pe casele, fabricile sau clădirile lor. Morgan i-a adus apoi aminte lui Tesla că în sistemul prezent de fabricare a firelor, polilor și echipamentului instalațiilor electrice de orice fel putea să facă averi imense și pe lângă acestea electricitatea putea să fie măsurată, astfel încât toată lumea să plătească fiecare kilowatt folosit. Tesla i-a spus că electricitatea era liberă, în atmosferă, că era un Dar al lui Dumnezeu pentru Copiii săi, dar un astfel de idealism, în mod sigur, nu putea să penetreze mintea unui magnat al finanțelor. În anii în care Tesla îl învăța pe Otis T. Carr a atras atenția discipolului său asupra aceluiași amănunt: „Electricitatea este liberă în atmosferă și este un Dar al lui Dumnezeu pentru Copiii lui”. Carr a fost de acord imediat cu ce spunea Tesla, dar Carr nu era un finanțist. El lucra ca un simplu om de serviciu într-un hotel. Probabil aici se află răspunsul.

OTC-XI

Nu mai e nicio îndoială în mintea mea după ce am fost în slujba armatei pentru atât de mulți ani că șeful suprem și cei care trag sforile în dese ori nu spun nici chiar propriilor lor soldați „micile secrete murdare” ce ar putea să oprească masacrele în cel mai scurt timp. Încă din perioada celui de-al Doilea Război Mondial, cei care au avut conducerea la vârf au fost capabili să acceseze informații tehnice ce puteau să îl reducă la tăcere, aproape instantaneu, pe dușman, dar din cauza faptului că războiul a fost, întotdeauna, asociat cu „mari afaceri”, ei au gândit că este mai avantajos pentru economie să lase să continue luptele.

Aici este, de exemplu, dovada că în timpul războiului din Golful Persic, avioane capabile de manevre mai uimitoare decât bombardierele invizibile se aflau în aer și din când în când în prima linie doar pentru a speria

îngrozitor inamicul. Aceste aparate total nezgomotoase pot să trimită raze ale morții, după care să accelereze și să dispară în fracțiuni de secundă. Ele nu apar ca ținte pe radar și formele lor sunt atât de diferite de ceea ce suntem obișnuiți să vedem pe cer, încât dușmanii noștri cu siguranță au gândit că Dumnezeuul lor i-a trădat în defavoarea diavolilor americani.

În ultimii doi ani, am auzit anumite povești uimitoare ieșind dintr-o zonă îndepărtată a deșertului Nevada, cunoscută drept Grome Lake sau Area 51. În acest loc, guvernul testează dispozitive aeriene ce sunt la fel de avansate precum cele folosite de forțele malefice ale lui Darth Vader în filmul Star Wars. Aceste nave, deseori văzute în zonă, au capacitatea de a trece peste spațiu și timp, dematerializându-se și apărând din nou în diferite zone ale cerului. Alte nave au fost „văzute” despicându-se în aer și întregile formațiuni se zăreau trecând de-a lungul deșertului ca un tren pe cer.

OZN-urile - așa cum se pare - au fost o inspirație pentru mulți inventatori ai noii ere, care au privit spre cer în căutarea secretelor gravitației. Uimitoarele abilități ale OZN-urilor - în multele lor forme și dimensiuni - de a zbura la incredibile viteze și de a face incredibile mișcări i-au făcut pe acești câțiva „gânditori liberi” să își dea seama că nu toate legile universului au fost - deocamdată - descoperite. Un astfel de om a fost Otis T. Carr, din Baltimore, Maryland, care a crezut într-adevăr că umanitatea se afla - dacă ne luăm după avioanele sale - în copilărie și dacă am reușit în țelul nostru de a călători în spațiu, rachetele obișnuite împreună cu carburanții lor ar duce doar la frustrare, deoarece n-ar fi *în stare niciodată să își îndeplinească corect sarcina de a purta civilizația umană înspre adâncimile spațiului. După cum se dovedește, Carr nu a fost doar familiarizat cu cercetările

lui Tesla în domeniul antigravitației, ci l-a și întâlnit și a petrecut câțva timp cu marele inventator, fapt cu care puțini alții pot să se mândrească. Pe baza cercetărilor proprii și a ceea ce a învățat de la Tesla, Carr și-a făcut propria companie la sfârșitul anilor 40, ce se numea OTC Enterprises, având în cap ideea de a construi nave spațiale care ar putea să ne ducă pe Lună și mai departe printr-o călătorie foarte economică și sigură. Margaret Storm descrie cel mai bine prietenia dintre Nikola Tesla și Carr astfel:

— „S-a întâmplat ca, într-o zi din vara anului 1925, Otis T. Carr să fie ocupat cu noile sarcini pe care le avea ca om de serviciu într-un mare hotel din partea de mijloc a New York-ului. Ajunsese de curând în oraș ca să studieze artele plastice și și-a găsit o slujbă pentru a-și putea plăti taxele. Mai întâi a fost nerăbdător să ajungă la New York. Odată ajuns, a fost nerăbdător să-și găsească o slujbă într-un anumit hotel. A fost pus la muncă de îndată și de abia se familiarizase cu locul când Nikola Tesla și-a croit drumul (profetic) prin coridoarele subterane ale hotelului, apropiindu-se de noul băiat de serviciu. „Când îți termini treaba aici”, spuse Tesla cu o față gravă, „du-te și cumpără patru uncii de arahide nesărate și adu-mi-le în cameră”. I-a dat băiatului din Elkins, West Virginia, destui bani care să acopere cumpărăturile... plus un bacșiș. Bacșișul făcea parte din legenda lui Tesla; cei care lucrau cu el trebuiau să fie foarte merituoși pentru a fi angajați. Otis nu a fost deloc surprins de cererea ce i se făcuse, pentru că, așa cum i se spusese de multe ori înainte, în New York te poți aștepta la orice. Nu era absolut deloc precum în Elkins. Omul de serviciu și-a îndeplinit sarcina și i-a adus arahidele lui Tesla. În timpul acesta, făcuse câteva mici investigații printre colegii lui de serviciu și a aflat că Tesla era un mare om de știință care hrănea porumbeii cu

arahide. Avea chiar grijă de porumbeii bolnavi sau răniți, pe care îi îngrijea în camera sa. Când i-a adus arahidele, tânărul Carr a fost invitat de Tesla să intre în cameră pentru o discuție. Acesta a fost momentul uneia dintre cele mai neobișnuite și fascinante povești despre un discipol. De obicei, oamenii privesc pregătirea unui discipol ca fiind ceva extrem de mistic sau ezoteric și care se întâmplă în interiorul unei lamaserii sau mănăstiri departe de ispite și oameni cu porumbei. Dar în acest caz – și este cu siguranță una dintre cele mai de succes povești cu discipoli cunoscută – cea mai mare parte din pregătire a avut loc pe treptele Bibliotecii cubice din New York.

Zi după zi, pe vreme frumoasă sau rea, tânărul Carr i-a adus arahide lui Tesla și tot zi după zi, omul de știință în vârstă și tânărul său protejat se plimbau pe anumite străzi, unde stoluri de porumbei se adunau de dinainte așteptând mâncarea lor de arahide. Pelerinajul se sfârșea, de obicei, pe treptele aripii de vest a bibliotecii, față-n față cu Parcul Bryant. Acolo, cei doi stăteau unul lângă celălalt, Tesla făcând ca păsările să-i mănânce din palmă, în timp ce-i explica tânărului Carr fascinantele detalii ale misterioasei lor inteligențe. Se spune că Tesla nu a purtat decât discuții mărunte în acei ani, dar Carr nu era deranjat deloc de acest fapt.

I-a pus marelui geniu atât de multe întrebări și îi asculta fiecare silabă cu atât de mare lăcomie, încât Tesla i-a dat imediat o poreclă – Buretele. Pe seama poreclei, cei doi prieteni au glumit deseori dacă porecla a fost bine aleasă. Carr nu l-a mai văzut niciodată și nici nu a avut contact cu Tesla după cel de-al treilea an. În timpul celor 30 de ani ce au urmat, Carr a petrecut ore-n șir în micul său atelier făcând mii de experimente care l-au dus în final la realizarea cu succes a motorului gravitațional cu propulsie electrică. Aici, în acest atelier, și-a dat seama că

putea, în orice moment, să se scufunde în „rezervorul” memoriei sale fotografice și să aducă la suprafață, în detaliu, fiecare gând necesar refacerii înfășurării bobinei sau a oricărei alte inovații ale lui Tesla. Carr n-a urmat niciodată vreo școală de inginerie și nici nu a avut o cunoaștere ezoterică înaintea întâlnirii cu Tesla. Cu toate acestea, a fost atât de inspirat de acest supraom, încât s-a cufundat mai târziu în filosofia estului și vestului, ajungând foarte departe cu studiile sale, reușind să acopere un vast domeniu de cunoaștere. Asemenea martirului Bruno (*Jordano - nota trad.*), Carr a ajuns să fie cunoscut drept academicianul fără studii academice.

De-a lungul anilor de studiu a urmat întotdeauna exemplul lui Tesla, mergând drept în inima și creierul naturii pentru a recolta Cunoașterea. Nu a pierdut niciodată prețiosul timp, cercetând ceea ce a fost deja demonstrat. Ca rezultat al uimitoarei îndrumări se presupune că Carr are asemenea realizări științifice încât prin ele se poate face saltul științific necesar unui secol, mai ales prin aplicarea concretă a descoperirilor făcute de el în domeniul energiei libere. Asemenea lui Tesla, nu are secrete în legătură cu invențiile sale. Este mai mult decât fericit să le discute cu oricine vrea să-l asculte. De asemenea, precum Tesla, nu a reușit niciodată, până acum, să le vândă sau să le dea altcuiva. Carr este un om caracterizat de o atitudine de constantă recunoștință. Nu este recunoscător doar lui Dumnezeu și lui Tesla, ci recunoștința lui se întinde de la Arhimede până la Einstein. E conștient de faptul că aplicațiile anumitor principii științifice de nenumărați descoperitori și oameni de știință au o contribuție la propriile lui invenții. Această atitudine transpare mai ales din scrierile și discursurile lui Carr. În mod încăpățânat lipsește din acestea forma pluralului, noi, atunci când vorbește despre realizările sale. Când a fost

întrebat despre toate acestea, el a vorbit de totalitatea principiilor demonstrate de mari oameni ai istoriei umanității și cum fiecare principiu e înglobat de conceptul final al motorului său gravitațional și al acumulatorului electric.

Vorbește despre punctul de sprijin al lui Arhimede, despre constanta lui Copernicus, accelerarea lui Galilei, mișcarea lui Newton, bobina lui Faraday, prerogativele lui Bacon, relativitatea lui Einstein, electroliza lui Galvani și cunoașterea spațiului lui Tesla; despre munca maiștrilor precum Fulton, Ford, frații Wright, ale căror nebunii și mașini infernale n-ar fi putut, se spune, să facă să funcționeze „fanteziile” ce sunt acum lucruri comune. Ca și Tesla, Carr dorește ca invențiile sale să servească întreaga umanitate, nu doar pe cei privilegiați. Este dorința sa ca milioane de indivizi ai tuturor națiilor să aibă oportunitatea de a împărți roadele invențiilor sale. În afara faptului că el este în întregime împotriva oricăror practici de monopol, compania sa nu e diferită de oricare altă companie de succes a lumii. Designul de bază al tuturor cataloagelor sale, broșurilor și așa mai departe nu este doar interesant și original, ci și extrem de simbolic. Inițialele sale, OTC, sunt aranjate în așa fel încât să formeze litera omega.

Deasupra acestora se află porumbelul alb – porumbelul lui Tesla – aflat într-un zbor grațios. Dedesubt este motoul: „Pacea și plenitudinea prin aplicarea energiei libere ce aprovizionează toate lucrurile pentru toți oamenii”. Carr a întâmpinat deja în trecut aceeași rezistență din partea forțelor întunecate care l-au hăituit pe Tesla și, ca de obicei, acestea au acționat prin intermediul canalelor financiare și al amenințărilor boicotului economic – de data aceasta printr-o campanie de presă. Vrând să facă lansarea invențiilor sale, Carr a avut o întreagă pagină de publicitate pregătită pentru a fi

înserată într-un ziar de vârf din Baltimore. Publicitatea a fost plătită și acceptată de ziar. Puțin timp după aceea, a fost anulată de directorii publicației și banii au fost dați înapoi. Ziarul a anulat pagina de publicitate la cererea unuia dintre bogații lui clienți, care vindea electricitate, nu energie liberă publicului cititor. Așa că oamenii din Baltimore și din vecinătate nu au fost informați asupra dispozitivelor de energie liberă capabile să dea energie atât unui aparat auditiv, cât și unei nave spațiale. În timp ce guvernele continuă să nege existența farfuriilor zburătoare și cotidienele refuză să publice știri despre acestea, publicul ignorant rămâne un public ignorant. Acesta nu știe nici măcar faptul că problema zborului în spațiu a fost rezolvată de un cetățean american. Nu li se spune nici măcar că acum este posibil să pui în funcțiune orice dorești folosind energia liberă luată din atmosferă, că nu mai trebuie să fim sclavii petrolului, cărbunelui sau oricărui carburant fosil.

Grupul tăcerii

Acestea sunt știri de importanță mondială, însă ținute atât de strict de caracatița cenzurii impuse de „grupul tăcerii”, încât ziarele născute în scopul de a da știri și informații oamenilor nu îndrăznesc să-și ducă la bun sfârșit sarcina, pentru că dacă ar face aceasta, riscă să fie supuse unor sancțiuni economice purtătoare de faliment. Oricum, Carr și asociații săi nu au rămas cu vreun sentiment din cauza refuzului ziarului respectiv de a însera pagina de publicitate în ediția tipărită. În schimb, au plasat promoții în foile săptămânalelor suburbiilor, care s-au bucurat de noul client. Rezultatul a fost nu doar uimitor, dar s-a dovedit în mod concludent că publicul voia să fie informat despre invențiile lui Carr. Din întreaga Americă, au început să curgă scrisori, sute de extracopii ale săptămânalelor au fost cerute pentru a fi trimise rudelor și prietenilor din

statele și țările îndepărtate. Cererea de documente despre mașinăriile lui Carr a atins cote uriase și a continuat, în ritmul acesta, zi după zi. O multitudine de oameni a trimis sume mici de bani – de la un dolar la cinci dolari, ca avans pentru ceva ce nici măcar nu fusese oferit spre vânzare. Vizitatori au început să sosească, cerând informații despre orice, de la imense uzine electrice până la nave spațiale. În timpul acesta, Carr s-a oferit să construiască și să livreze nave spațiale guvernelor ce voiau să trimită expediții pe Lună și oriunde altundeva, dar ofertele lui au fost refuzate în favoarea unor mult mai scumpe programe spațiale. Aceasta era o dezvoltare mult mai interesantă și mai incitantă. Ființele spațiului au declarat că nu vor permite militarilor sau turiștilor să aterizeze pe Lună. Ierarhia a anunțat că niciun individ care nu s-a „înălțat” nu poate să facă vreo călătorie în spațiu. Dacă guvernele nu cred în existența farfuriilor zburătoare venite din spațiu, înseamnă că ele nu pot să accepte faptul că ființele spațiului au o stație pe Lună. De ce atunci au ezitat să utilizeze navele spațiale ale lui Carr pentru a merge pe Lună și să vadă cu propriii lor ochi ce se petrece acolo sus? Era evident că guvernele nu știau că există o stație spațială pe Lună. Fără îndoială, ființele spațiului le-au spus că nu li se va permite să aselenizeze și ele știu cât de serios au vorbit acestea.

Carr nu plănuiește să construiască nave spațiale mari gata de zbor în următorul an (nota editorului: la momentul când această carte a fost scrisă), este foarte posibil ca el să poată face o călătorie până la Lună și să i se permită să aselenizeze. Chiar dacă el ar vrea să-și testeze doar propria navă, această călătorie nu ar avea nicio semnificație militară și ar fi în total acord cu cerințele ființelor spațiului.

De asemenea, în momentul în care Carr ar avea o navă suficient de mare gata pentru a zbura în spațiu, ar fi

foarte posibil ca el să facă această călătorie, mai ales dacă una sau mai multe ființe ale spațiului ar fi de acord să-l însoțească. Dar aceste conjuncturi sunt în întregime unice și valabile doar în cazul lui Carr. Ceea ce ar putea sau n-ar putea să îndeplinească el nu are nimic de-a face cu atitudinea guvernelor care au refuzat în prima fază să admită posibilitatea existenței navelor spațiale venite de pe alte planete și pe urmă au refuzat să încerce un model pământean. Să presupunem că în timpul testelor nu ar fi funcționat în întregime. Cu siguranță nu ar fi avut mai puțin succes decât multe alte rachete sau sateliți pe care guvernul încearcă să le lanseze pe banii contribuabililor. Mai mult, o rachetă nu duce decât la distrugere. O navă spațială duce la libertatea unor „autostrăzi cosmice” și deschide un vast nou univers în fața ochilor uimiți ai omului. Din moment ce dispozitivele de energie liberă ale lui Carr sunt făcute să alimenteze cu energie orice, de la aparate auditive până la nave spațiale, e foarte clar de ce publicitatea lui a fost refuzată de cotidianul respectiv și de ce guvernul refuză chiar și să testeze nava spațială a lui Carr măcar o singură dată. Motorul cu energie liberă al lui Carr va alimenta automobilele deoarece este un avantaj ce va elimina nevoia de benzină și poluarea. De ani buni, geologii și oamenii de știință au strigat în gura mare că combustibilii noștri naturali, precum petrolul, se vor termina în curând. Ne-au dat o imagine pictată în culori sumbre în care populația este prea mare pentru Pământ, riscând să dispară din cauza lipsei de carburanți. Cu toate acestea, când Otis T. Carr anunța lumea despre existența motoarelor cu energie liberă, ziarele s-au grăbit să pună sub tăcere această informație, astfel încât oamenii să tremure în continuare pentru viața lor.

Un alt motiv pentru care „GRUPUL TĂCERII” lucrează prin intermediul discipolilor săi întunecați din

zona afacerilor militare și comerciale este faptul că a hotărât ca invențiile lui Carr să fie distruse. Este clar că Carr lucrează în slujba forțelor Luminii, fiind probabil primul om din istorie care a avut curajul să însereze acest subiect în materialul publicitar pe care voia să-l publice în cotidianul despre care am vorbit.

El este în mod irevocabil împotriva utilizării greșite a atomului, deoarece știe foarte bine că un atom este o capodoperă a lui Dumnezeu și o mică scânteie ce pulsează de viață. În materialul publicitar, Carr declara că mașinile sale sunt în întregime naturale, că ele produc energie ne limitată fără a folosi fisiunea, fuziunea și fără niciun fel de violență. Ele nu sparg atomul, nu îl fac să explodeze. Le amintea cititorilor că mașinăriile sale sunt dispozitive extrem de simple care colectează și direcționează energiile libere și neîncătușate ale Soarelui „în același fel în care energiile Soarelui fac Pământul să se rotească și râurile să curgă, plantele să crească și mările să se ridice și să coboare”.

A declarat, de asemenea, că acumulatorul utilizează forța electromagnetică a Soarelui prin mijloace naturale, chimice și că motorul este în întregime aprovizionat cu imuabila energie a Soarelui, cunoscută sub numele de Gravitație. Toate aceste lucruri le-a descris nu doar vorbind despre metoda lui, ci și despre filosofia sa, astfel:

Toată energia este atomul Lumina Soarelui, Forța Gravitației, Fisiunea Uraniului, Fuziunea Hidrogenului, Tot ceea ce mișcă Sau crește, Sau strălucește, Peste tot pe acest Pământ și prin întregul Univers Totul este energie atomică Prezența sa este ubicuă

Fiind natura însăși și a fost ținută la vedere în fiecare clipă a vremurilor Ce le cunoaștem, însă A rămas cel mai adânc secret al naturii Așa că să împrumuți această energie De la natură a fost o problemă perpetuă când lupti

cu natura, ea întotdeauna îți răspunde prin luptă.

Dacă încercăm să furăm naturii energia, rănind-o și lovind-o, nu ne rănim decât pe noi. Încearcă să schimbi vremea într-un loc și primești furtuni și potop Sparge sau împarte atomul și vei primi Distrugeri înspăimântătoare sau radiații otrăvitoare când vrei să arunci în spațiu un câine sau un om Nu-î vei putea aduce în siguranță înapoi Știm că legile naturii nu se schimbă și atunci de ce să riști atât de mult. E o singură cale pentru toate acestea E calea Păcii cea mai bună Astfel ai găsit adevăratul drum!

Planurile arhitecturale al lui Carr pentru Institutul de Cercetări Spațiale ce urma să fie construit în Space, Maryland, au fost făcute și s-au început construcțiile preliminare pe un frumos platou de aproape 70 de ari în afara orașului Baltimore. Se vrea ca Institutul de Cercetări Spațiale să devină centrul mondial pentru activități legate de nave spațiale, călătoriile spațiale, comunicațiile interplanetare și o viață mai bună prin folosirea dispozitivelor cu energie solară. Complexul de clădiri are o arhitectură ce ar trebui să îl transforme într-o capodoperă. Cu toate că acest Institut de Cercetări Spațiale va fi cartierul general al lui Otis T. Carr Enterprises, el nu plănuiește să construiască linii de fabricație pentru dispozitivele sale. Institutul, așa cum o spune numele, este doar pentru cercetare. Aici grupul va face prototipurile mașinărilor sale ce vor fi înmânate pe urmă altor producători pentru a fi făcute în serie. Domnul Carr are în spatele său o lungă istorie a încercărilor, frustrate, ale lui Tesla de a face lumea un loc mai bun pentru trai și de a da umanității nenumărate ore de plăcere a studiului și a dezvoltării evoluției. Datorită tuturor acestora, scopul său principal nu este să devină un producător, ci să împartă în întreaga lume, prin intermediul industriei, toate produsele patentate pe baza prototipurilor sale.

Din moment ce Carr este un discipol al lui Tesla și fiindcă acesta din urmă a refuzat să participe la manipulările comerciale și competitive ale zilelor lui, oameni de afaceri de peste tot sunt nerăbdători să afle cum reușește Carr, pus în fața unor probleme aproape aiurăbănicioase ale lui Tesla, să treacă peste multele obstacole ce, cu siguranță, sunt puse în calea lui de forțele întunericului. Răspunsul pare să fie conținut în chiar funcțiile utilitare ale invențiilor. Odată ce marele public află că dispozitivele îi vor furniza un trai mai bun, rămâne la latitudinea acestuia să ceară ca invențiile să fie puse la dispoziția lui. Nava circulară OTC arată și funcționează precum o farfurie zburătoare. Primele modele experimentale vor avea între 40 și 100 de metri în diametru, costând milioane de dolari, precum orice prototip de aeronavă. În orice caz, un model mai mic de doar 10 metri în diametru va fi construit doar pentru teste. Spre deosebire de aeronavele convenționale, marile nave spațiale vor fi, în curând, reduse la 10 metri în diametru, dimensiuni necesare pentru folosința unei familii. Ele pot să fie construite și vândute la un preț mai mic decât automobilele moderne și pot să fie folosite de oamenii din întreaga lume în perfectă siguranță și confort. Carr plănuia în anul 1959 să înceapă construcția în serie a navelor spațiale OTC în toate formele și condițiile cerute de transportul oamenilor.

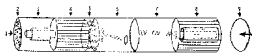
Părerea sinceră a lui Carr era că introducerea și utilizarea dispozitivelor de energie liberă va aduce prosperitate oamenilor din Statele Unite și din întreaga lume mai mult decât orice altă invenție făcută de om. Conștient de faptul că majoritatea problemelor lumii zilelor noastre își are rădăcina în foamea de energie.

Statele și națiunile se luptă deja pentru ceea ce a mai rămas din carburanții fosili și din rezervele de apă pentru

a produce electricitate și irigarea pământului, declară domnul Carr. „Am avut până acum multe exemple ale fragilității echilibrului între cerere și ofertă chiar în această măreață țară. Am văzut raționalizarea benzinei și petrolului. Am văzut luminile stingându-se pe coasta de nord-vest. Am văzut milioane de ari în flăcări doar din cauza lipsei irigațiilor. Și acum inclusiv petroliștii încep să stoarcă ultima picătură de petrol. Foamea de energie este aceeași peste tot în lume, doar că acum e mai mare. Cele mai șocante exemple recente în acest sens sunt date de dorința Egiptului să închidă Canalul Suez și să se împotrivească întregii lumi pentru câțiva kilowați de curent electric.

Dispozitivele de energie liberă pot să schimbe toate acestea într-o fracțiune de secundă. Fiind destulă energie electrică în locurile potrivite, vom avea piețe de desfacere nevisate până acum pentru toate tipurile de bunuri și mărfuri pe care fabricile și uzinele noastre pot să le producă. Așa funcționează această simplă formulă: Dă-i lumii destulă energie electrică și vei ridica standardul de viață. Ridică standardul de viață al lumii și vei ridica economia lumii. Cea mai bună cale ca să se înțeleagă în întregime ce poate să însemne Energia liberă pentru lumea de astăzi este să te gândești că doar acum a fost inventată „Roata”, pe urmă vizualizează întregul motor cu energie liberă ducând roata în aer într-o totală nouă dimensiune. Industria lumii trebuie să înțeleagă că aceste dispozitive vor furniza energie atât pentru automobile, trenuri, tranșatlantice și nave spațiale, cât și pentru lucruri

THE TESLA SCOPE FOR SPACE COMMUNICATION

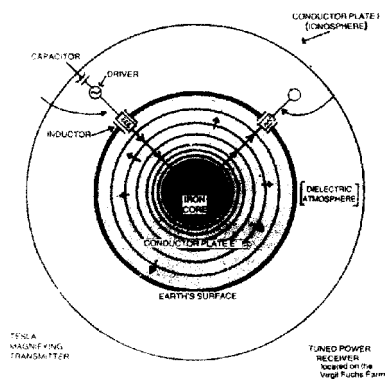

„Q” Glass Vacuum Tube enclosed în wooden box 9 fi. long, 5” în diameter

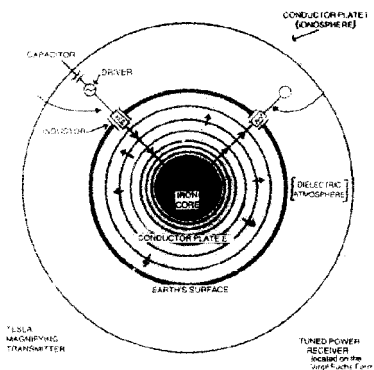
Legend:

1} Audio Output. [2] Pick up. (3) Converter. (4) Automatic Control Chamber. (5) Gas Chamber. (b) Converter. (7; Received Energy Control. (8) Dark Room (this section enclosed in pure silver shield). (9) Head.

TESLA'S CONCEPTION OF THE EARTH/ATMOSPHERE AS A GIANT ELECTRICAL CAPACITOR

TESLA'S CONCEPTION OF THE EARTH/ATMOSPHERE AS A GIANT ELECTRICAL CAPACITOR

UNITATE SPAȚIALĂ TESLA

Legendă:

A și B sunt motoare (trebuie să fie identice).

C, D, E și F sunt unități în unghi drept cu raport de 1:

1.

G, H, J și le sunt unități excentrice.

L este placa de bază pe care motoarele, cutiile de viteză și blocurile de amortizare (nu apar) sunt fixate.

M, N, O, și P sunt axele de rotație ale unităților excentrice

G, H, J și K, Y și Z sunt planurile de rotație ale unităților excentrice.

X este linia de intersecție a planelor Y și Z

mici, precum aparatele auditive, televizoare portabile, frigidere și mai ales pentru alimentarea cu energie, lumină, căldură în marile orașe și comunități. Dispozitivele noastre cu energie liberă vor face toate aceste lucruri folosind perpetua forță a magnetismului, gravitației și a electromagnetismului, forțe ce sunt libere și disponibile oriunde pe fața acestui Pământ și în întregul Univers".

În timp ce lumea se află încă sub semnul vechii legi care spune că *Omul trebuie să-și câștige pâinea prin sudoare*, problema dispozitivelor cu energie liberă va schimba inclusiv piața forței de muncă. Otis T. Carr este sigur că invențiile și descoperirile sale reprezintă punctul de pornire într-o nouă industrie ce va folosi noi metode de utilizare a forței de muncă. Cu toate că ființele spațiului nu au avut niciun contact cu Otis T. Carr și nu l-au ajutat direct în munca sa, putem să presupunem că îl supraveghează îndeaproape. Pe lângă aceasta, Tesla și PORUMBELUL ALB, cu siguranță, l-au îndrumat din departamentul științific al Shamballei, asigurându-se că discipolul se va conforma Planului Divin la momentul potrivit. Acesta este momentul potrivit.

Din câte ni s-a spus la vremea respectivă, principiul de funcționare al aeronavei sale, sub formă de farfurie

zburătoare, este relativ simplu, adică cel de extragere a energiei libere din atmosferă. Această energie este aceeași cu cea care face Pământul să se rotească în jurul axei sale și a Soarelui, energie ce poate face să se rotească mașinăria descrisă ca fiind precum două conuri unite la baza lor circulară. Când rotația unei astfel de mașini a ajuns la o anumită viteză, relaționată cu viteza de rotație a Pământului, ea va decola, spune Carr.

Principiile lui Carr erau, realist vorbind, apropiate de cele ale lui Tesla privitoare la „Culegerea roadelor”. Spunem *erau* pentru că domnul Carr a dispărut de mult timp (cel mai probabil a murit) după ce s-a luptat cu „Unchiul SAM” (nota trad°. — Statele Unite ale Americii), ce l-a început părea fascinat de munca lui Carr și i-a oferit finanțare parțială pentru proiect. Pentru ca mai târziu să-l lase baltă și mai mult să-l târască prin tribunale, pe motivul că Otis T. Carr a încercat să vândă acțiuni ale OTC Enterprises fără să aibă permisiunea legală.

Conform documentelor publicate, propunerea lui Carr către guvern a fost: „OTC Enterprises va construi o navă funcțională cu un design circular și de aproximativ 40 de metri ca diametru și 15 în înălțime, cu un compartiment pentru echipajul de cel puțin trei persoane. Nava va pleca din orice locație specificată din Statele Unite, va orbita o dată sau de două ori în jurul Pământului și va ateriza în siguranță în curtea interioară a clădirii Pentagonului din Washington sau în oricare altă locație convenabilă observației publicului. Nava va funcționa pe baza „surselor naturale din mediul înconjurător în perfectă concordanță cu componentele chimice ale pachetului energetic Utron, nefiind nevoie de modificări, alimentări, înlocuiri decât după un an de funcționare în atmosfera noastră”.

Una dintre mărturisirile lui Carr a fost că nava lui, OTC-X1, va fi construită „pe baza binecunoscutelor

principii ce au reieșit din munca lui Einstein și Tesla și a unei întregi duzine de alți gânditori liberi ce și-au păstrat integritatea și adevărul mai presus de orice câștig sau pierdere materială. Fiind atât filosof, cât și inventator, Carr spunea că „în esență, tot ceea ce am făcut este doar să colectez, aranjez, adaptez și să orchestrez câteva dintre caracteristicile naturii într-un complex armonios”.

Toate acestea au ieșit din mâna lui Dumnezeu. Ele sunt instrumente ale spațiului. Muzica lor este pentru toate lumile omului. Iată cum era descris într-unul dintre materialele publicitare ale lui Carr OTC-X1:

„O adevărată navă spațială care e prima navă spațială terestră a acestui timp – utilizând însuși spațiul pe post de catalizator al forțelor electromagnetismului și gravitației ce pot să fie schimbate între ele.

OTC-X1

În timp ce unii privesc invențiile lui Carr drept miracole ale ingenuității, adevăratul lor merit stă de fapt în miracolul simplității. Căutându-și îndrumarea în natură, Otis T. Carr a fost inspirat să facă aceasta de către Sir Francis Bacon, care în tinerețea lui a observat că sistemele naturale chiar dacă par complexe, nu sunt niciodată complicate. Formele de mișcare a corpurilor universale sunt extrem de precise în geometria lor, făcându-se după o constantă și o ordine anume. Mișcările și direcțiile energiilor universale sunt dintotdeauna predictibile în dimensiune, frecvență și viteză. După ce a învățat destule despre aceste principii de bază, în jurul lui 1938, Carr a început să își construiască FORMELE sale SPAȚIALE ca o reproducere miniaturală a sistemelor naturale și universale.

Dacă veți privi planșa (din acest capitol) a pachetului de energie electrogravitațională a OTC-X1, de exemplu, veți vedea că acesta nu este nimic altceva decât o

miniatură, în componentele sale esențiale, a sistemului nostru solar. Dați-mi voie să spun prin analogie că acumulatorul electric UTRON din centru este soarele din sistemul nostru solar. În pereții săi materiali și curbați pulsează o inimă electrochimică [cu miliarde și miliarde de incubatoare atomice și subatomice ce constituie potențialul său de energie inerțială. Fiecare dintre

Într-o rară fotografie făcută în birourile sale din Baltimore, Otis T. Carr prezintă în secțiune aparatul său, indicând principiul rotației, care ar permite OTC-X1 să zboare în spațiu.

acestea este o expresie a miracolelor naturii universale. Fiecare de o simplitate complexă și gata oricând să furnizeze energia ce va purta OTC-X1 oriunde omul va dori să călătorească prin vastul univers al lui Dumnezeu.

Din acest sistem de „inimi”, în interiorul UTRON

forțele electromotoare sunt conduse la bobinele de cupru ale câmpurilor magnetice planetare, sunt 12 în acel desen, la o echidistanță una față de cealaltă și situate la periferia părții de jos a carcasei. Forțele de excitare dintre polii magneților stabilesc o condiție de polarizare unică între magneți și plăcile condensatorilor pe care le vedeți de jur-împrejurul izolatorului discului central. Această energie a forțelor uni polarizate dă un impuls egal și opus celor două asamblaje (unul fiind carcasa, iar celălalt discul central), făcându-le să se rotească în sens invers unul față de celălalt cu o viteză egală.

Îndată ce această mișcare începe, bobinele regeneratoare ale UTRON-ului, în număr de 6 în planșa pomenită mai sus, bobine montate pe pivoții arborilor prin intermediul axelor lor de rotație opusă, se începe imediat îndeplinirea ciclului de mutație și transmutație a materiei în energia prin care forțele declanșate la început din acumulatorul central sunt readuse la echilibrul lor relativ, static inerțial. Așa că atât în aparențe, cât și în funcția ei, nava spațială OTC-X1 este o machetă miniaturală a planetelor Lunii, stelelor și a energiilor din câmpul unificat al sistemelor naturale ce ne înconjoară. Mai degrabă prin respectarea decât prin violarea legilor naturale ce stau la baza sistemului nostru, suntem în stare să controlăm cursul și viteza navelor noastre în timpul călătoriilor indiferent că acestea se fac între orașele noastre pământene sau sunt călătorii extrem de îndepărtate în marele DINCOLO.

Zborul cu nava spațială OTC-X1 va depăși în viteză, rapiditate și distanță toate experiențele anterioare ale omului în ceea ce privește dispozitivele de transport ale vremii noastre. Pe cât e de adevărat, în curând vom învăța să privim o viteză de milioane de kilometri pământeștisoră, drept mersul melcului, pe atât de adevărat este faptul că

vom învăța, de asemenea, că omul nu trebuie să suporte disconfort atât înăuntrul, cât și în afara atmosferei Pământului.

Pe măsură ce ochiul dumneavoastră privește formele și dimensiunile din aceste ilustrații ale modelului în miniatură ce sunteți pe cale să-l construiți, rațiunea dumneavoastră vă va face să înțelegeți forțele invizibile care contribuie la lipsa zgomotului, a presiunii și a vibrațiilor din timpul zborului ce îl veți trăi ca pasageri ai „sufrageriei” lui OTC-X1. Comportamentul său mecanic fiind asemănător unui imens giroscop și din punct de vedere electric cu al unei planete ce are propria sa atmosferă și câmpuri de forță, OTC-X1 nu va cunoaște limitările cauzate de barierele de sunet, frecare, turbulențe sau chingile forțelor G. De asemenea, ocupanții navei nu vor trebui să se teamă de forțe cosmice, raze Gama, X sau orice alt tip de radiație pentru că OTC-X1 ori va folosi absorbind toate aceste forțe, ori prin polaritatea și forța propriului câmp va avea un scut împotriva penetrării lor. Cu toate că sistemul comutațional pentru actualul model de navă nu este arătat împreună cu celelalte componente pe planșa pe care o veți vedea, designul său pentru circuitul forțelor electrogravitaționale permite un mediu înconjurător cu forțe egale și opuse în toate direcțiile și ale căror circumferințe sunt nicăieri, având centrul oriunde, în orice punct al câmpului universal.

Astfel, prin imitarea naturii, devenind una cu natura, prin translatarea formelor și dublarea mișcărilor ei ne unim forțele cu energiile naturale și devenim superb de independenți, față de limitările noastre de oameni, fricile inventate de noi și controlul pus de om! Printr-un gest scurt putem să ne schimbăm cursul oricărei direcții la o viteză prea mare pentru ca ochiul uman să o vadă și cu o

precizie la miirne de milimetru, prin schimbarea artificială a rezistențelor variabile în cadrul forțelor naturale de presiune în relație diferențială cu contactele de eliminare a distorsiunilor din fiecare sistem al câmpu-lui de forțe universale. Este la fel cum *s-a prezis în prefața Bacon, publicată cu câteva sute de ani în al său NOVUM ORGANUM: „Dacă omul vrea să cucerească natura, trebuie să devină una cu ea”. Invențiile lui Otis T. Carr și dezvoltarea lor pentru industria și

Purtătorul de cuvânt al departamentului de relații publice, maiorul Wayne S. Aho. prezintă modelul OTC-X1 la dineul ceremonial OTC din Oklahoma City.

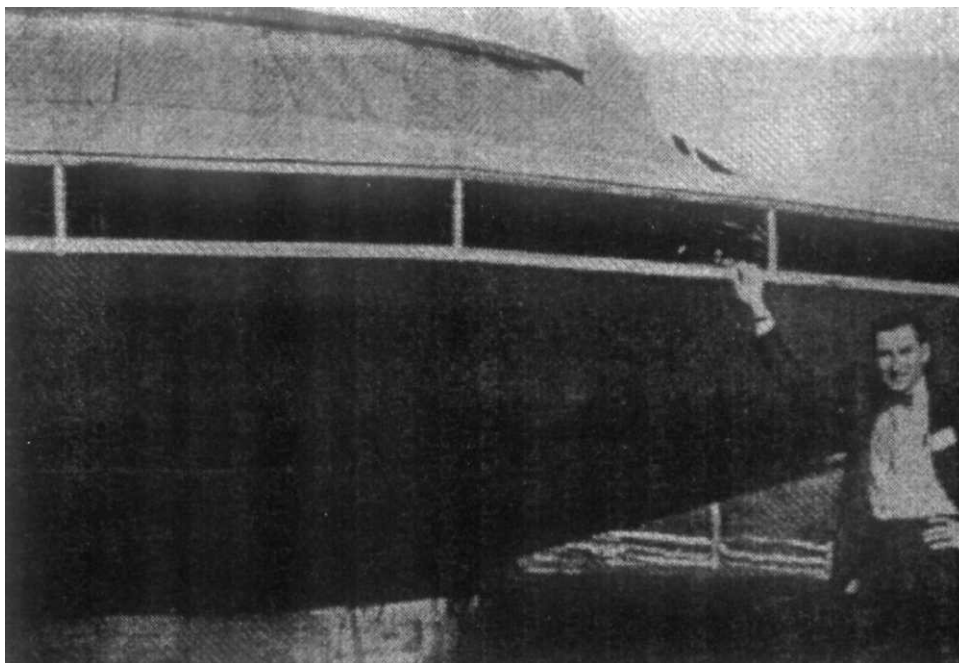
comerțul liber al lumii de către OTC Enterprises vor marca ultimul stadiu de folosire a forțelor naturii de către om.

Acumulatorul electric UTRON și motorul gravitațional CARROTTO vor face din electricitate un sclav din proprie voință pentru muncile grele ale omului, sclav ce-i poate duce oriunde dorește și ce îi luminează drumul pe măsură ce acesta îl parcurge. Aceste două dispozitive OTC, dezvoltate și aplicate, pașnic, în serviciul umanității, îl vor duce pe om și pe urmașii săi din toate timpurile viitoare într-o abundentă libertate. Este promisiunea îndeplinită (nota trad°. — motoul OTC Enterprises): „Pace și plenitudine prin folosirea energiei libere ce alimentează toate lucrurile aparținând tuturor oamenilor”.

Carr a publicat planșele navei sale spațiale și a energiei care o pune în funcțiune alături de informația despre ceea ce el speră să realizeze. A lansat, de asemenea, informații despre motorul gravitațional CARROTTO, arma cu fotoni și alte aspecte ale muncii lui.

Anunțul lui Carr: CARROTTO DYNAMICS INC.
*prezintă motorul gravitațional CARROTTO

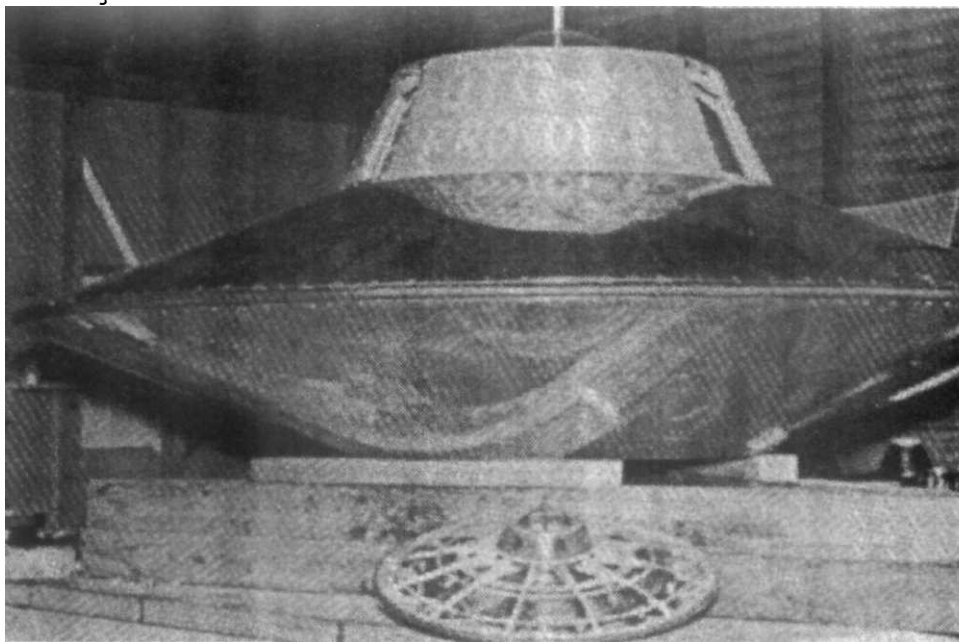
V-am prezentat MOTORUL GRAVITAȚIONAL CARROTO ca pe un motor electric. Are multe alte aplicații. Folosit drept compresor pentru mărirea

1964, candidatul prezidențial Gabriel Green „stă cu picioarele pe pământ” lângă aproape finalizata machetă OTC-X1 cu diametrul de 13.30 metri, realizată în scop educațional și recreativ.

presiunii hidraulice, este una dintre aplicațiile esențiale și, bineînțeles, are o multitudine de aplicații în toate domeniile mecanice folosite în afara electricității. Cercetările noastre în domeniul atomului, făcute în anii 30, ne-au dus la noi descoperiri. Aici veți vedea prima corelare reală a forțelor naturale în lucru, în cadrul unei aplicații cvadridimensionale. Nu trebuie decât să vă uitați în jurul dumneavoastră pentru a vedea nevoia pentru multitudine de aplicații roditoare ale acestei noi surse de energie controlată ce poate să nu fie niciodată practică pentru imensele dispozitive ce sunt construite în jurul reactoarelor ce utilizează procedurile de fuziune și fisiune necesare extragerii energiei atomului.

Motorul gravitațional CARROTTO este *portabil*. Nu are nevoie să fie fixat într-un loc anume sau să fie pus într-o clădire să funcționeze. Motorul gravitațional CARROTTO este flexibil, poate să fie făcut în orice dimensiune folosește mai bine aplicației pe care o doriți. Motorul gravitațional CARROTTO este *sigur*, nu are nevoie de un scut masiv pentru a proteja oamenii împotriva radiațiilor ucigătoare. Motorul gravitațional CARROTTO nu are limite. Poate să producă oricâtă energie este necesară aplicațiilor atât pe Pământ, cât și în Spațiu. *Aplicațiile acestei puternice și nelimitate energii descrise în paginile acestei cărți trebuie să fie mânuite cu precauție și mare grijă din rațiuni economice.* Suntem

Aceasta este o fotografie reală a primului prototip, de aproximativ doi metri în diametru, al OTC-X1 Electro-Gravitic, care trebuia să fie lansat, dar aceasta nu s-a întâmplat niciodată, din cauza îmbolnăvirii inventatorului

și a repetatelor hărțuiri venite din partea guvernului american (Foto de Green Gabriel).

conștienți că oricare sau toate invențiile din lumea fizică în cele din urmă vor aduce îmbunătățiri tuturor societăților. Suntem de asemenea conștienți că schimbări radicale pot să provoace daune ireparabile sistemelor și proceselor încetățenite și care au ajuns într-un punct culminant al economiei noastre de-a lungul unei creșteri încete sau îndelungate. Liderii mondiali au făcut mare tamtam și scandal, spunând că noile descoperiri vor provoca greutate enorme maselor de oameni din cauza creșterii șomajului.

După câte îmi aduc eu aminte, din tot ceea ce am citit sau am auzit, se spunea că tot ceea ce este între plantațiile de bumbac și calculatoarele electronice va provoca catastrofe economice. Niciuna dintre acestea nu s-a întâmplat. Fiecare aparat sau dispozitiv al comerțului sau industriei moderne a creat noi piețe și noi oportunități de muncă pentru fiecare om. Într-adevăr am atins un moment de turnură în care trebuie să începem să ne întrebăm de unde vor veni locurile de muncă ale viitorului.

O prognoză acceptată, în general, vorbind despre următorii 25 de ani spune: „Angajații «cu gulere albe» vor fi mult mai numeroși... oamenii care conduc vor fi de două ori mai mulți, populația va crește cu aproape 20 la sută față de 1967 (50 la sută în 25 de ani), dar numărul celor ce pot să muncească va crește cu doar

5 sau 6 la sută. Acest trend este valabil pentru întreaga lume” (nota editorului - Cât de adevărată a fost această prognoză dacă o privim din perspectiva anilor 90!). Ca o consecință... presiunea de a produce cât mai mult cu cât mai puțini oameni... va afecta toate domeniile de afaceri. OTC Enterprises va fi un puternic factor în noul echilibru dintre om și mașină. Noi oportunități vor apărea,

bineînțeles, pentru mâna de lucru instruită a „gulerelor albe”. Și pentru toți cei vor ieși de pe băncile școlilor. Dar mult mai important: vom înlocui nevoia de energia brută pe care lumea s-a sprijinit de prea mult timp, urmând să dispară rapid muncitorii cu „gulere albastre” și cei „fără gulere”.

Nu ne vom opri până nu vom implementa descoperirile noastre în orice capăt al lumii și chiar mai departe în marele spațiu, unde omul dorește să ajungă.

Arma cu fotoni

O reacție unică din interiorul controlării direcției energiei radiante poate să fie aplicată la accelerarea masei în apropierea vitezei luminii. Aceasta este o dezvoltare ce se poate utiliza, în primul rând, în afara atmosferei Pământului. Întrăm în era spațială și utilizarea energiei solare, în acest fel, este practic nelimitată. Există o mare simplitate în forme care refractă lumina. Nu putem să arătăm acest lucru aici, fără să facem anumite dezvăluiri. Experimentele și cercetările

Camera funerară unde este depusă cenușa savantului Nikola Tesla după ce a fost transmisă din Statele Unite ale Americii. Mulți se întreabă dacă, într-adevăr, se află cenușa marelui savant...

pe care le-am făcut ne-au dezvăluit faptul că enorma putere a Soarelui poate să fie executată atunci când geometria formelor este evaluată corect. Suntem conștienți de factorii de rezistență implicați datorită atmosferei Pământului, astfel că dezvoltările pe care le-am

făcut au fost calculate plecând de la acești factori.

Am inventat vehiculul spațial cvadridimensional

Acest vehicul, cvadridimensional, este alimentat de revoluționarul acumulator electric UTRON, care este complet rotund și totodată complet pătrat, producându-și propria lui energie prin forțele electromotoare și electromagnetice. Poate să fie lansat în afara Pământului fără să fie nevoie de „aruncarea lui” în spațiu. Schițele primare au fost puse la dispoziția Guvernului Statelor Unite, iar cererea pentru brevet a fost completată în 1949. Anumite teste au fost făcute, în mod independent, de ingineri calificați ai uneia din principalele uzine din America și s-a estimat că o machetă mică de doar 4 centimetri în diametru produce energie echivalentă cu 1.000 de tone de combustibil fosil. Aceasta se întâmpla în 1952 și Otis T. Carr nu a reușit să stârnească nimănui interesul la acea vreme. Lucrurile s-au schimbat de atunci și guvernul și-a dat binecuvântarea pentru problemele spațiale.

Astăzi, oamenii de știință, lucrând în tehnica rachetelor, atrag cea mai mare atenție, dar în curând vor apărea schimbări în felul de a gândi și în direcțiile de cunoaștere ale omenirii. Experimentele noastre cu formele circulare, relaționate cu gravitația, electromagnetismul și forțele electromotoare ne-au determinat să ajungem la concluzia că este posibil să utilizezi inversul legii proporțiilor a lui Newton cu la fel de mare succes precum cea de-a treia lege a mișcării se aplică la accelerarea rachetelor. Vom produce nava OTC-X1 în formă circulară, ca primul prototip operațional, așa cum este prezentat în aceste planșe.

Am câștigat cursa pentru cucerirea Spațiului

Se vorbește mult despre rachete și despre anii și banii necesari pentru a se ajunge pe Lună și înapoi pe

Pământ și despre construirea unei stații de unde să putem supraveghea dușmanii noștri. Răspunsul complet pentru călătoria în spațiu era de mult conținut de pertinenta noastră înțelegere a legii fizice ce spune: „Orice vehicul accelerat pe o axă de rotație relativă la masă sa inerțială gravitațională devine imediat activat de energia liberă din spațiu și acționează ca o forță independentă. Aceasta este ecuația ce poate să ne ducă pe Lună sau oriunde altundeva în sistemul nostru solar. Cu prețuri de cost mici și fără să trebuiască să ne aruncăm pe noi înșine în afara Pământului. Avem 20 de ani de cercetare și Know-How și vom construi nava noastră spațială OTC-X1 pentru transporturi și călătorii pașnice. *Este* cert că OTC-X1 este cel mai bun vârf de lance pentru că odată ajunsă în spațiu interplanetar, nava poate să depășească orice altă aparat făcut de mâna omului și este acum oferit Armatei Statelor Unite în orice scop ar dori ea să îl utilizeze! Între timp, OTC Enterprises va continua cu planul său de a fabrica sisteme pașnice de energie liberă și nave spațiale pentru că avem credința că americanii, sub mâna lui Dumnezeu, pot să egaleze sau să depășească tehnologia oricărei națiuni de pe Pământ.

Otis T. Carr, președinte O.T.C. Enterprises Inc.

În 19 aprilie 1959, un model al OTC-X1 a fost expus în Frontier City din Oklahoma. Greșit s-a crezut de către unii că era făcut să zboare, cu toate că fusese prezentat, într-adevăr, ca „navă spațială cu scop educațional și recreativ”. Nu s-a intenționat niciodată să ia un echipaj în spațiu. În momentul în care prototipul navei a fost expus publicului, Carr s-a îmbolnăvit datorită, așa se credea, exploziei unui vas de sânge în partea superioară a plămânului, explozie cauzată de stres

Doctorul Emil Străinu la intrarea în Muzeul „Nikola Tesla”, într-o fotografie idilică [cu imaginea marelui savant care a marcat definitiv orice *s-a întâmplat după începutul secolului XX.

și prea multă muncă. Se spune că oamenii de știință au lucrat zi și noapte „încercând să asambleze în întregime nava pentru o rotație preliminară de zbor”, ce trebuia să fie transmisă de televiziune în întreaga țară. Din păcate, „o scurgere apărută în acumulator a făcut să se împrăstie mercur în întreg mecanismul, făcând necesară asamblarea și dezasamblarea tuturor părților”. Carr a dispărut de pe scena lumii și se zvonește că ar fi murit. Dar munca sa nu va fi uitată niciodată. Undeva, să sperăm, cineva a studiat munca sa de-o viață și va dăruia lumii, într-o zi, un model funcțional al OTC-X1.

Nikola Tesla, Dumnezeu și Arthur H. Matthews

Puțini oameni pot să pretindă că l-au cunoscut pe Tesla personal și al dracului de puțini pot să spună că au fost asociați ai acestui mare om. O excepție face bătrânul canadian pe nume Arthur H. Matthews, care a ieșit la suprafață într-un loc nemaivăzut atunci când a făcut public, în cadrul unei conferințe de ozenistică ținute la

Paris, faptul că a utilizat cu succes Teslascopul încă din 1947, reușind să comunice cu extraterestrii. Liniștită și izolată, proprietatea lui Matthews din Québec a devenit pistă de aterizare pentru nave spațiale ce au coborât în mijlocul ei, pe timpul nopții, fără să fie observate de curioși. Frații din spațiu care au venit în orele târzii au continuat programul de educație a lui Matthews început de Tesla și chiar l-au avertizat pe omul de știință, cu mulți ani înainte, că rușii fabricau propria lor versiune a Sferei Tesla, o extrem de puternică aeronavă, pe care Tesla o proiectase în 1917. Tesla a știut că cunoașterea pe care o avea era un potențial pericol pentru lumea ce nu era gata, din punct de vedere spiritual, pentru ea. *S-a spus că, atunci când Tesla a venit pe Pământ din Spațiu, ca și copil știa deja ce sarcină va avea și că trebuia să selecteze numai pe cei despre care credea că vor putea să ajute întreaga umanitate -, și nu doar pe ei înșiși. Margaret Storm, care a avut oportunitatea să petreacă destul de mult timp cu Arthur H. Matthews, ne dezvăluie faptul că Tesla a fost însărcinat să aducă în atenția umanității ce uită comunicarea radio, precum și televiziunea. „I-a încredințat lui Matthews”, spune Storm, „instrucțiuni precise pentru construirea unui sistem de comunicații inter-planetare. Dincolo de acest punct, nu a fost necesar și nici măcar prudent ca Tesla să dezvăluie ultimele planuri ale comunicației”.

Mai mult, când Tesla a încercat să facă diferite guverne să accepte „mașina antirăzboi”, în 1935, nereușind, el personal i-a cerut lui Matthews să-i continue munca și să o perfecționeze. În documentele pe care le-a lăsat lumii acesteia, Margaret Storm ne dă mărturisirile personale despre cum Arthur H. Matthews a continuat munca în numele lui Tesla și toate amănuntele legate de ceea ce acesta din urmă a încercat să îndeplinească.

Mărturisirile lui Margaret Storm

«Arthur H. Matthews a fost un băiat ce locuia în Anglia cu tatăl său, un inginer electrician ce lucra acolo împreună cu lord Kelvin, când l-a întâlnit prima dată pe Tesla. Lord Kelvin devenise interesat în noua descoperire a lui Tesla – Radioul – și l-a invitat pe inventator să vină în Anglia să discute despre acest subiect. Acolo a început prietenia de-o viață dintre Tesla și cei doi Matthews, tată și fiu. Cei trei au lucrat împreună până la moartea domnului Matthews, tatăl, în 1915. Apoi, Arthur H. Matthews a continuat până când Tesla a părăsit planul fizic în 1943 și i-a dus munca înainte.

În ultimii săi ani de viață, Tesla i-a dat o mare cantitate de documente lui Matthews pentru a le păstra cu încredere și confidențialitate. Îl inspirase cu câțiva ani înainte pe Otis T. Carr să înceapă o cercetare ce a durat 30 de ani și care a dus la dezvoltarea în prezent a dispozitivelor de energie liberă și a navei spațiale a lui Carr.

De fapt, când Tesla a murit la New York în noaptea de 7 ianuarie 1943, *s-a presupus de către toată lumea că munca sa pământeană se încheiase. Forțele întunecate *s-au bucurat la aflarea veștii morții sale pe care au considerat-o de o mare oportunitate. Lumea era în război și, la presiunea acestuia, brevetele lui Tesla au fost considerate o pradă regală. Agenții guvernamentali *s-au mișcat repede și ușor, rechiziționând toate hârtiile pe care Tesla le lăsase în seiful său și nu au bănuț niciodată că incomparabilul geniu, le pusese acolo doar pentru ca să fie satisfăcută curiozitatea oamenilor indiscreți. Mai târziu, după ce au fost examinate și după ce cel de-al Doilea Război Mondial se terminase, majoritatea documentelor a fost considerată de o așa mică valoare, încât acestea au fost predate Institutului Tesla din Belgrad, în ciuda faptului

că Tito era la putere în acea țară. Institutul iugoslav a publicat recent, în limba engleză, un impresionant volum despre care se spune că este total și care dă aproape 85 de brevete împreună cu tipăritura prelegerilor sale și o scurtă istorie a vieții. Oricum, Artuhur H. Matthews este cunoscut ca având cel puțin 1.200 de invenții foarte importante perfectate de Tesla. El se amuză când răsfoiește recentele cărți publicate, precum cea a Institutului iugoslav și alte cărți noi americane, declarând că vorbesc și dezvăluie fapte adevărate despre Tesla. Acești cercetători au încercat să scormonească pe fundul butoiului pentru a da de invențiile lui Tesla, dar se pare că toți se opresc când ajung la numărul 85, negăsind toate celelalte 1.115 invenții pentru a da numărul corect. Mulți dintre oamenii de știință de vârf îl caută pe Arthur H. Matthews în zilele noastre în încercarea de-al „stoarce” de informații referitoare la invențiile lui Tesla. Dar Arthur H. Matthews păstrează cu înțelepciune sfatul mentorului său și, de asemenea, încrederea cu care acesta l-a investit.

În orice caz, oamenii de știință nu pleacă cu mâna goală de la Matthews, pentru că acesta le dă fiecăruia un sfat pe care el însuși l-a testat de-a lungul anilor și pe care l-a descoperit că fiind ultimul țel al tuturor căutătorilor. „De fiecare dată când vrem să facem ceva”, spune el, „ar trebui să-i cerem lui Dumnezeu mai întâi înțelepciune pentru că El este Sursa tuturor științelor. Tesla a fost în stare să realizeze atât de multe și să vadă în viitor pentru că l-a înțeles pe Dumnezeu. Datorită contactelor mele personale cu ființele spațiului, mi-am dat seama că evoluția lor se datorează credinței și ascultării Legii Divine”.

Sosirea comuniștilor

Oamenii de știință care-l vizitează pe Matthews vin de obicei la el încărcăți de titluri universitare și multă învățătură, dar, așa cum o mărturisesc, cumva, cumva l-au

„ratat” pe Tesla, iar acum ar vrea să știe ceva despre el.

Ascuns sub brațul lor este noua carte publicată de comuniști, pe care tocmai au cumpărat-o cu scopul de a pune cap la cap informațiile despre marele inventator ce și-a realizat majoritatea invențiilor în Statele Unite. Dar ceva este greșit ori cu ei, ori cu cartea pentru că nu pot să funcționeze împreună. Așa că bat drumul până în Québec și mai departe de acesta în interiorul țării, aproape de lacuri și păduri, căutându-l pe Matthews, în speranța de a fi măcar un pic luminați asupra teoriilor lui Tesla, despre care ei admit că nu au nici cea mai vagă idee. Domnul Matthews îi primește într-un fel senin și cordial, după care le spune pe cât de frumos se poate: „Dacă vreți să-l

Celebra fântână a lui Nikola Tesla, care funcționează de aproape 100 de ani înțelegeți pe Tesla, trebuie să vă acordați mintea la Dumnezeu”. Din moment ce nefericiții

oameni de știință, de obicei, știu mai puțin despre Dumnezeu decât despre Tesla, rezultatul este o desăvârșită confuzie.

Forțele întunericului

Forțele întunericului, în special cele din Statele Unite, au devenit foarte active în eforturile lor de a suprima adevărul despre Tesla. Matthews și Carr au fost deseori ridiculizați de chiar oamenii de știință și oficialii guvernamentali care le-au cerut sfaturile. Autoarea de față a primit sute de scrisori ce îi cereau ajutorul, dar a primit și câteva care o făceau complet nebună. Destul de ciudat, aceste scrisori critice, atât de naive, încât par scrise de cine știe ce școlar retardat, vin doar din partea unor oameni care se numesc pe ei înșiși experți sau autorități.

Cu siguranță că sunt experți, dar trebuie să se înțeleagă foarte clar că ei sunt experți în slujba forțelor întunericului; sunt autorități în domeniul răului; ei sunt unelte alese ale magicienilor negri care bântuiau Planul Astral liber și chiar și Planul Fizic chiar înaintea începerii celui de-al Doilea Război Mondial, când *s-au întâlnit cu Forțele Luminii. Arthur H. Matthews și-a declarat profunzimea cu care *s-a dedicat dezvoltărilor din New Age când își sfătuia căutătorii să meargă direct către Dumnezeu, așa cum a făcut Tesla.

Doctorul Emil Străinu în laboratorul reconstituit al lui Nikola Tesla

Acestuia din urmă nu-i era fică de schimbare, chiar și atunci când aceasta însemna ca noile sale invenții să le depășească pe cele precedente și nici n-a încercat să țină în secret descoperirile sale. Arthur Matthews a subliniat faptul că prelegerile ținute la Londra și America între anii 1889 și 1894 conțin toate informațiile necesare pentru construirea tuturor brevetelor lui Tesla. Aceste prelegeri au fost adunate la un loc și publicate într-o carte. Fiind disponibile în toate librăriile importante din toată lumea vestică încă de la începutul secolului. Cu toate acestea, sute de cititori le-au scanat și le-au trecut din mână-n mână ca pe niște texte interesante, însă fără nicio aplicație practică. Domnul Matthews atribuie această lipsă de realism întunecimii în care este scufundată mintea umană,

întunecimea materialismului.

El spune că prelegerile lui Tesla nu pot fi *înțelese de cei ale căror minți nu sunt acordate cu Dumnezeu. Matthews chiar a testat această teorie în prezența oamenilor de știință și a inginerilor de vârf din domeniul aeronauticii ce l-au vizitat ca să examineze sistemul lui Tesla pentru comunicația interplanetară. Acești oameni au privit sistemul; au pus întrebări apoi au primit răspunsuri directe și sincere; domnul Matthews *s-a dus mai departe și le-a dat inclusiv elemente ajutătoare, dar niciunul dintre acești căutători nu a putut să intuiască măcar principiile științifice reliefate de Tesla și care au făcut posibilă construirea sistemului, cu toate acestea, aceiași oameni de știință și ingineri sunt cei care lucrează pentru guvern și sunt plătiți de către contribuabili. Se presupune că trebuie să aibă suficientă inteligență să se descurce cu orice fel de problemă științifică apărută pe parcursul muncii lor. Însă majoritatea energiei lor este cheltuită în încercarea de a menține o atitudine secretoasă, astfel încât contribuabilii ce îndură de destul de mult timp să nu afle de realizările științifice ale lui Tesla ce i-ar fi putut duce către evoluție încă din anul 1900. Câți americani știu că Tesla a construit SFERA un aparat de zbor extrem de puternic pe care aliații se prea poate să-l fi utilizat la sfârșitul Primului Război Mondial, chiar înainte de luna noiembrie 1918; sau să-l fi utilizat pentru începerea unei ere a aerului cu 40 de ani înainte și câți americani știu chiar și în ziua de astăzi că Tesla a construit o altă aeronavă mult superioară SFEREI și că a realizat efectiv un model al acesteia în 1883?

Și câți oameni din lume realizează faptul că Tesla a știut totul despre razele cosmice cu mult timp înainte de schimbarea secolului și că, în 1881, Tesla a construit un dispozitiv cu rază cosmică, cu energie liberă, și a utilizat

aceste raze care, asemenea lui Dumnezeu și Electricității, sunt peste tot. Tesla a fost primul care a descoperit așa-zisele unde radio și a inventat dispozitive „wireless” pentru a se folosi de aceste unde. Dar Tesla știa că funcționarea undelor radio depinde de inducția și curenții de pe Pământ. Așa că acestea erau legate de pământ și acțiunea lor extrem de limitată. Când Tesla a construit dispozitivul pentru comunicațiile interplanetare, a evitat, de fapt, utilizarea undelor radio. Dispozitivul acesta, despre care vorbim, nu va recepționa nicio frecvență folosită pe Pământ. Micul model pe care domnul Matthews l-a construit este făcut în așa fel încât să poată recepționa mesaje ale navelor spațiale ce se află la cel puțin 5.000 de kilometri deasupra suprafeței Pământului și nu mai departe de 30.000 de kilometri. Domnul Matthews crede că sistemul nostru electric, așa cum îl înțelegem noi aici, pe Pământ, nu va funcționa mai mult de 8.000 kilometri în spațiu. Atunci când a contactat pentru prima dată navele spațiale prin intermediul sistemului de comunicație al lui Tesla, ființele spațiului i-au spus că undele noastre radio nu depășesc distanțe mai mari de 5.000 de kilometri și că este imposibil să trimiți un mesaj cu actualul sistem de comunicații al lui Tesla la o distanță mai mare de 35.000 de kilometri. Domnul Matthews, de atunci, a început construirea unui nou sistem care să aibă o rază mai mare de acțiune și în care a încorporat multe din propriile sale descoperiri, chiar dacă a făcut-o urmărind designul de bază al lui Tesla.

Tesla Scope

Sistemul de comunicații interplanetare este, oricum, doar un gadget interesant. Asemenea telefonului e nevoie ca cineva să fie la celălalt capăt pentru realizarea unei conversații; altfel, este doar conectat la tăcerea din spațiu. Acest sistem nu are nicio valoare comercială pentru că

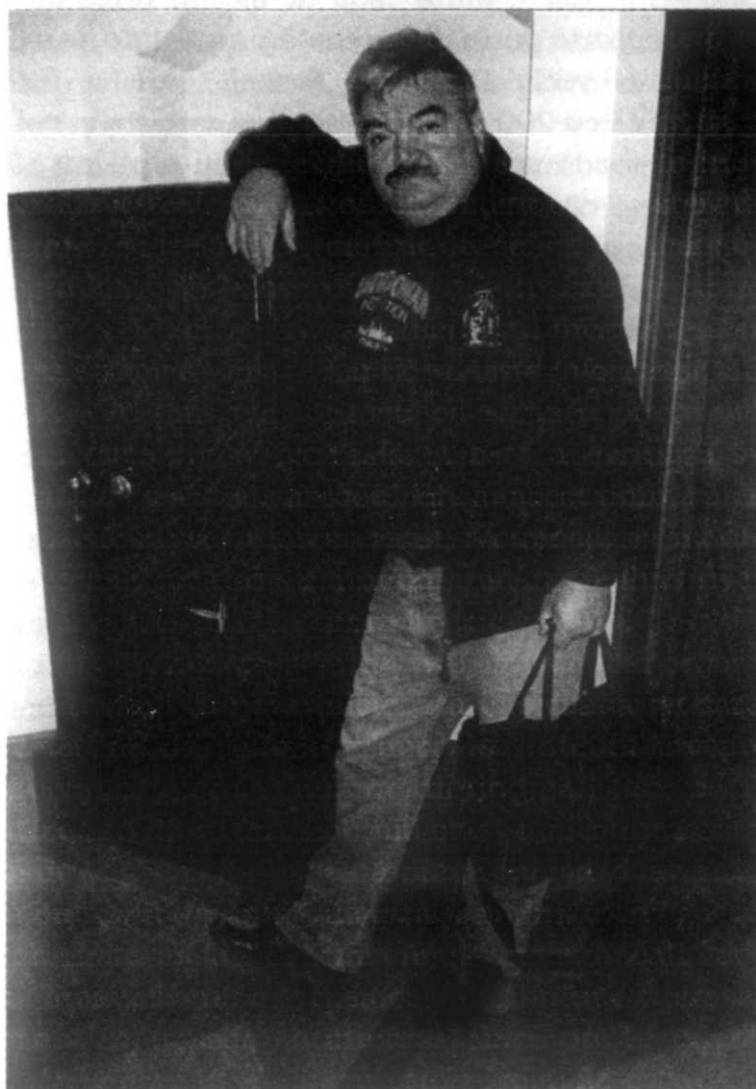
ființele spațiului nu au timp pentru bârfe și în niciun caz nu fac parte din „businessul entertainment-ului”, ele îl utilizează doar atunci când au ceva foarte important de comunicat domnului Matthews și nu au timp să aterizeze pe proprietatea lui pentru a discuta cu el personal.

Ei i-au explicat lui Matthews, în prima lor conversație, că l-au contactat prin intermediul acestui sistem din cauza încrederii lui foarte mare în Tesla, acest venusian pe care ei l-au adus pe Pământ, copil fiind în 1856. În anii din urmă, ființele spațiului au încercat să afle ceea ce omenirea a făcut exact cu invențiile lui Tesla. Astfel că și-au dat seama de adâncimea urii ce există între noi oamenii, ură ce constituie motivul principal pentru faptul că majoritatea invențiilor lui Tesla n-au fost folosite. Așa că, singura concluzie pe care au putut-o trage e, conform standardelor normale ale acestui sistem solar, că întreaga populație a Pământului poate fi considerată „ne bună de legat”.

Când ființele spațiului au aterizat pentru o discuție personală cu Matthews, s-au interesat, în primul rând, de reînnoirea activității privind mașina antirăzboi a lui Tesla. Proprietatea canadiană a lui Matthews e ideală pentru aterizarea navelor lor. Ei îi dăduseră anterior lui Matthews detalii despre construcția navelor spațiale, mărime, formă etc, în discuțiile pe care le-au avut cu acesta cu ajutorul sistemului de comunicație al lui Tesla. Matthews a descris în cel mai mic detaliu locul său în scrisorile sale și totul este atât de frumos, încât, probabil, le-a amintit ființelor spațiului despre minunatul și înfloritorul nostru Glob Pământesc, de care ei s-au bucurat înaintea venirii spiritelor joase. „Locul nostru (nota trad°. — Pământul) a fost la început ca și o veche fermă din Québec”, scrie domnul Matthews, „Iubesc copacii, așa că am plantat mii pentru a atrage păsările și pentru frumusețea lor în sine.

Magazia mea, o clădire mică de lemne înconjurată de copaci, și așa cum pasărea stă în cuibul ei, așa și aceasta este numai bună pentru mine cu o masă, o bancă, cărți și unelte.

Lângă această magazie am un hambar – un adevărat hambar – pe care-l folosesc pentru lucruri mai mari, dar adevăratul nostru laborator este câmpul deschis și cerul, și munții, și râul. Aici studiem, alături de Dumnezeu; este minunat ce poate să facă cineva atunci când merge alături de Maestru! O dată am avut o minunată grădină cu flori, dar după ce copiii au crescut și s-au căsătorit, soția mea și eu am început să călătorim și nu am mai putut să acordăm timpul necesar îngrijirii ei. Pe lângă aceasta mai avem o grădină mică în interiorul casei, știți... ghivece cu flori, ce-mi dau ocupație în fiecare zi. Nu pot să vă spun

Acesta este ultimul seif ce i-a aparținut lui Nikola Tesla și care după moartea acestuia a fost găsit gol sau, în orice caz, cu lucruri care nu aveau nicio legătură cu activitatea științifică a acestuia câte sunt, dar e plină casa de ele. În orice caz, folosesc foarte puțin din această

proprietate, iarna lucrez în vechea e așa a fermei, care a fost construită cu 200 de ani în urmă și care, ca și noi, este de modă veche. Întotdeauna mi-a plăcut să meșteresc câte ceva pentru cineva, de la păpuși până la uzine electrice. Încă de la începutul primăverii începem să călătorim și aproape toate verile le petrecem în felul acesta, în vizite și ajutându-i pe alții. Prin credință sunt un om de știință creștin, dar dați-mi voie să vă spun că Hristos a fost singurul om de știință adevărat. În munca noastră legată de Tesla trebuie să ne așteptăm ca lumea materialistă să fie împotriva noastră. Asta este crucea noastră. Dar trebuie să avem curaj pentru că Dumnezeu nu-i lasă niciodată pe cei care au încredere în el. Dacă îl înțelegem cu adevărat pe Dumnezeu, putem face orice atâta vreme cât suntem mărturiile lui

Hristos”.

Avem de partea noastră puterea supremă a lui Dumnezeu în încercarea de a pregăti lumea pentru întoarcerea lui Hristos și cred că navele spațiale au foarte mult de-a face cu aceasta. Nimic nu este imposibil pentru că Hristos este cu noi și, de asemenea, spiritul lui Tesla □ cu noi. Tot ceea ce avem nevoie este dorința și curajul să continuăm eforturile noastre prezente. Dumnezeu ne va da înțelepciunea și ne va arăta calea. În călătoriile mele din timpul verii, i-au sistemul lui Tesla cu mine în cazul în care ființele spațiului doresc să-mi trimită mesaje. Combinăm plăcutul cu utilul în lungile noastre călătorii, pentru că de obicei fac și anumite cercetări. Călătorim încet și ne oprim din când în când ca să ajutăm și să împărtășim cunoașterea noastră cu alții, fiind[ă asta este o cale practică de aplicare a legii divine și este mult mai bine decât să predici doar. În aceste călătorii facem tot felul de lucruri, desenăm, scriem, pictăm, consultăm, citim, ne rugăm și ajutăm oricum putem. Nimic nu este nici prea

mare, nici prea mic de la a repara un radio sau până la a construi o linie de transmisie.

Bineînțeles, petrecem superb timpul și nu se compară nimic în a-l avea pe Dumnezeu tovarăș! Desenez din plăcere, nu sunt un expert și niciodată nu am luat lecții. Fac schițe, pictez în ulei, apă, doar pentru a mă odihni în timpul călătoriei. Sunt pe Pământ de multă vreme, așa că am nevoie de multă odihnă. Conduc încet și niciodată mai mult de 300 de mile/zi, ceea ce este destul, luând în considerare faptul că majoritatea drumului este în Canada. Dacă am ceva probleme, mă urc în avion sau în tren. Domnul Matthews în perioada timpurie a călătoriei noastre mi-a trimis câteva fotografii, așa că știu că descrierea fermei sale este cu adevărat sărăcăcioasă. Dar la vremea aceea nu eram deloc pregătită pentru prima mea călătorie înspre magnificul loc muntos și plin de păduri și cer deschis ce ne-a întâmpinat atunci când într-un final am reușit să-i facem o vizită la casa lui din Canada. Era toamnă, momentul celei mai frumoase perioade, atunci când natura pare să-și țină respirația și să spună: „Nu, nu putem să lăsăm toate acestea să plece. Lăsați-ne să mai păstrăm această bijuterie de moment luminos pentru totdeauna. Dați-ne voie să trimitem spre voi viziunea noastră asupra albastrului fără limită al spațiului. Lăsați-ne să ascultăm doar înțelepciunea vorbindu-ne prin Vocea Solitudinii!”

Navele au sosit!

Pe urmă, dintr-odată, ne-am trezit pe pământ ferm, plin de-o anumită istorie – minunata poiană aflată la poalele munților, incendiată de culorile toamnei. „Aici”, spune domnul Matthews, „e locul unde nava a aterizat”. Această poiană, protejată de munți în spate și de dealuri în față, formează un spațiu liber, confortabil, în care navele spațiale pot să își facă cuiburi, precum păsările”. Ne-a

explicat în continuare că prima navă care a venit, croindu-și calea prin noaptea fără lună, în afara privirii ochilor celor curioși și dușmănoși, a fost o navă mamă. „Avea aproximativ 600 de metri diametru”, spuse domnul Matthews, și 300 de metri înălțime, cu o coloană centrală de 50 de metri diametru. Susținea vreo 24 de nave mai mici, fiecare dintre ele având între 75 și 100 de metri în

TESLA ȘI ENERGIALIBERĂ217

diametru. Niciuna dintre aceste nave nu avea ferestre, așa cum le știm noi, dar echipajul putea să aibă o vedere amplă în orice parte a aparatului ce era dată cam ca și de un televizor. Nava era de origine venusiană”. Domnul Matthews a subliniat faptul că toate contactele sale, atât din sistemul de comunicații spațiale, cât și personale, au fost cu ființe reale, vii, materiale, și nu cu spirite. El nu are nicio capacitate mediumnică sau de comunicare cu morții, deoarece el crede că toți putem fi în contact cu Dumnezeu – singurul și adevărat spirit – prin intermediul lui Hristos cel Viu. El crede că toți putem primi mângâiere și orice fel de ajutor din partea lui Hristos și doar cei ce studiază informațiile din Biblie despre navele spațiale, căutând înțelepciunea lui Dumnezeu, pot să înțeleagă cu adevărat cele ce vin din spațiu.

A fost odată când domnul Matthews ar fi putut să aducă dispozitivul Tesla pentru comunicații interplanetare la New York sau în oricare alte orașe pentru a face demonstrații cu el, dar ființele spațiului l-au informat că astfel de demonstrații nu vor avea niciun sens, dacă sunt făcute în timpurile noastre. Cei care se îndoiesc, vor continua să o facă și chiar dacă vor vedea mașinăria funcționând și vor auzi mesaje, vor continua să spună că este vreo înșelăciune pe undeva. În aparență n-am progresat prea mult în aceste părți ale lumii de la momentul Joshua Coppersmith. Dar mai este încă o

dificultate legată de aducerea dispozitivului lui Tesla la New York. El funcționează pe baza unei raze extrem de fine - mai fină decât un fir de păr - conform lui Tesla. Navele spațiale, zburând la altitudini mai mari de 25.000 de kilometri, și-au făcut calculele astfel încât să-și poată trimite întotdeauna semnalele spre dispozitiv dacă este întotdeauna în aceeași locație. Semnalul nu poate fi recepționat dacă dispozitivul este mutat chiar și cu câțiva milimetri. Așa că, dacă dispozitivul este pus în funcțiune în celălalt oraș, este nevoie să se facă a priori, aranjamente cu ființele spațiului, așa cum le face domnul Matthews când pleacă în călătoriile sale de vară. Mai mult, ființele spațiului nu-l avertizează pe domnul Matthews când vor să-i trimită mesaje, de aceea, el a montat pe dispozitiv o alarmă care începe să sune atunci când nava spațială e gata să-și trimită mesajul. Dacă este cumva prin prejurul dispozitivului, aude alarma și răspunde. Ne putem da foarte bine seama că operarea dispozitivului este în întregime în mâinile ființelor spațiului. I-au cerut domnului Matthews să nu dea informații despre construirea acestui dispozitiv, deocamdată. Motivul este că acest tip de comunicare ar încuraja doar lenea printre inginerii și oamenii de știință, care sunt într-adevăr capabili să construiască de unii singuri dacă ar dori-o. Și așa cum îi sfătuiește domnul Matthews, dacă și-ar acorda mintea la Dumnezeu așa cum a făcut-o Tesla. Domnul Matthews a explicat o idee de bază care nu este prea clară în mintea oamenilor obișnuiți ai vremurilor noastre. A subliniat faptul că fiecare radio sau televizor este un dispozitiv Tesla. Prin urmare, un individ nu poate să aibă o înțelegere clară a electronicii decât după ce înțelege perfect principiile de bază ale lui Tesla. Domnul Matthews continuă să spună că nimeni, în afară de Tesla, nu a făcut ceva nou în privința radioului sau televizoarelor. Cu

excepția schimbărilor de design. Circuitele, bobinele, condensatorii și toate părțile importante sunt parte din descoperirea de bază a lui Tesla. Așa că, indiferent de brandurile folosite de fiecare dispozitiv, trebuie să fie un dispozitiv Tesla. Cu toate acestea, dispozitivul de comunicare interplanetară este diferit în modalitatea sa de operare și este special construit să primească semnale din spațiu.

E imposibil să trimiți unde radio obișnuite înspre straturile superioare de deasupra Pământului. Toate semnalele de acest fel se întorc înspre Pământ, așa cum este binecunoscut amatorilor radio. Tesla știa asta cu mai bine de 50 de ani în urmă. A știut, de asemenea, că oamenii spațiului vor încerca să ia contact cu noi de pe navele lor, așa că a construit această mașinărie specială ce ne permite să le recepționăm mesajul. Datorită faptului că Tesla mi-a încredințat schițele și planurile de construire a acestui sistem, în totală încredere și confidențialitate, pentru a putea fi utilizat la bunul plac al ființelor spațiului când acestea se apropie de Pământ, nu am putut să dau această informație altora fără să am permisiunea. Echipajul primei nave spațiale care a aterizat pe proprietatea mea mi-a spus să nu dau mai departe informația... deocamdată, ceea ce înseamnă, că poate în viitor voi avea permisiunea să o fac. Între timp, toate instrucțiunile pentru construirea acestui sistem pot să fie găsite în toate prelegerile pe care Tesla le-a ținut între anii 1890 și 1896 și în cele de după anii aceștia. Ceea ce doresc ființele spațiului este ca cineva din Statele Unite să descopere secretele conținute de aceste prelegeri, să construiască un sistem, astfel reabilitându-l pe Tesla.

„Prostănacii de ruși” descoperă foarte repede secretele pierdute ale lui Tesla, așa cum au demonstrat-o prin producerea aeronavei lui Tesla, inventată pentru

Statele Unite la sfârșitul Primului Război Mondial. Dar rușii îi recunosc toate meritele lui Tesla pentru designul ei". Nu știu ce intenționează Rusia să facă [u aeronava, bineînțeles, nava poate să transporte cantități extrade bombe ș.a.m.d., pentru că nu are limită impusă de nevoia unei uzine de energie de pe pământ, așa că poate să primească energie dincolo de planurile obișnuite. În afară de motorul special, aparatul de zbor nu necesită nicio conectare directă sau carburant, fiind, prin urmare, eliberată de astfel de probleme. Mașinăria a fost descrisă în prelegerile vechi ale lui Tesla sau măcar motorul apare în ele. Ideea poate să fie adaptată, atât pentru transportul pe Pământ, cât și pentru cel maritim. Cu mai mult de 20 de ani în urmă am sugerat că el poate să fie utilizat pentru punerea în mișcare a trenurilor noastre și am scris o scrisoare revistei *Railway Electrical Engineer*, dar fără niciun efect. Vedeți cât de mărunte sunt mințile așa-zisilor experți? Aici este toată informația despre motor, la îndemâna publicului, și, totuși, potențaii acestei lumii își petrec vremea distrându-se cu rachetele lor spațiale. Câțiva dintre acești experți, atât americani, cât și canadieni, au încercat să mă stoarcă fără nicio jenă de aceste informații. Sunt prea leneși și prea proști ca să întrezărească măcar principiile lui Tesla. Așa că au vrut să fac eu toată munca în locul lor. În acest timp, rușii își pun la contribuție creierul, recunoscând meritele lui Tesla și scot la lumină, una după alta, invențiile lui aplicându-le în industrie.

Adevărul este că americanii nu au utilizat niciodată informația pe care Tesla le-a dat-o atât de deschis și acum încearcă să mă stoarcă pe mine, dorind să-l fure pe Tesla și, mai mult, să obțină câteva milioane pentru ei înșiși. Storcerea asta nu se oprește doar aici, am primit o grămadă de scrisori din întreaga lume, dar din păcate

nimeni nu are „momeala” necesară să prindă acest pește. Bani nu mă interesează, așa cum nu l-au interesat nici pe Tesla, el a fost prietenul și învățătorul meu de-o viață. Tot ceea ce știu despre ingineria electrică știu de la acest om minunat. El a fost întotdeauna pe primul loc în gândurile mele.

Howard Menger explicând sistemul de propulsie electrodinamic utilizat în al său electrocraft, ce a zburat pentru prima dată cu succes în 1951.

urmându-i doar lui Dumnezeu și din cauza credinței mele în el, toată informația pe care o dețin în legătură cu descoperirile și invențiile sale este informație de primă mână. Multe din invențiile sale, din câte știu, nu au fost făcute niciodată publice. Și, de asemenea, multe dintre datele confidențiale pe care mi le-a dat. Dar atâta vreme cât acești mari experți care ne călăresc pe toți, astăzi, nu utilizează informația pe care Tesla a făcut-o publică și nu îi recunosc meritele, e inutil să le mai dai ceva în plus... Nu

mai curând de ieri noapte, unul dintre oamenii noștri de știință de vârf a petrecut câteva ore cu mine. A făcut ce a putut mai bine ca să obțină informația despre cum adevăratele radare lucrează, așa cum au fost concepute de Tesla în 1890. Ei bine, i-am spus că acestea lucrează fără a utiliza turnuri, poli, reflectoare ș.a.m. d, și că conțin germenii ideii ce poate să facă să explodeze toate bombele atomice de pe Pământ, înainte chiar să-și părăsească lăcașul. Dar toate aceste minți înguste de expert nu pot să-și dea seama că Tesla a construit Radarul ca parte a mașinii antirăzboi.

Ceea ce încearcă să facă americanii este să copieze sistemul lui Tesla, bineînțeles, fără să-i acorde niciun credit și să utilizeze radarul doar ca parte a apărării împotriva atacurilor. Dacă ar utiliza întreaga mașină antirăzboi, atacul ar deveni un fapt imediat și permanent.

Aceasta se știa încă din 1935, când Tesla a oferit mașina antirăzboi diferitelor guverne. Capetele guvernelor aliate de atunci cunoșteau aceste fapte și le-au înțeles. Nu există nicio scuză, oricare ar fi ea, pentru cel de-al Doilea Război Mondial. Nu există, de asemenea, nicio scuză pentru tot ceea ce se întâmplă astăzi în lume, pentru că aceste realități sunt cunoscute printre cei mai mari experți, dar ei sunt opriți de cei care opresc „polițele” - micii oameni care plătesc polițele războaielor.

Un prototip funcțional al mașinii antirăzboi ar costa aproximativ 2 milioane de dolari și ar include un radar original, nu chestiile pe care experții le poartă de aici de colo. Priviți numai la harababura pe care au creat-o încercând să copieze ceva al lui Tesla prin furtul unor părți ale muncii sale, în loc să adopte imediat mașina antirăzboi. Milioane sunt cheltuite pe turnuri cu microunde, pentru așa-zisele linii de avertizare timpurie la distanță, când conform lui Tesla nu e nevoie de nici măcar un turn

receptor sau poli. Toate acestea sunt pierdere de vreme. Se știa că aceste linii sunt total nefuncționale chiar înainte de a fi construite și chiar când se construiau.

Acum, toate ziarele vin și spun adevărul în titluri de-o șchioapă. Radarele de apărare sunt pline de găuri. Toată afacerea se reduce la încă un balon de săpun cu milioane de dolari aruncate pe apa Sâmbetei. Iată de ce voi urma instrucțiunile lui Tesla până la capăt. Nu vrem, în niciun caz, să-și bage nasul acești experți extrem de buni în ceea ce înseamnă mașina anti război. În ultimele zile ale lui, Tesla mi-a trimis câteva scrisori și pentru că informația pe care mi-o dădea era strict confidențială, intenționez să o păstrez așa. Din informațiile mele, la prima mână, știu că Tesla n-a lăsat la îndemâna autorităților niciun document important. În afară de scrisorile pe care mi le-a trimis, Tesla a avut și alte căi de comunicare cu mine.

Clica potențailor din Statele Unite nu agreează acest lucru și nici autoritățile, din câte am descoperit. Când se vor trezi oamenii și își vor da seama că nu pot să aibă secrete față de Dumnezeu? Aș fi putut să construiesc mașina antirăzboi a lui Tesla oricând și aș fi putut să arunc în aer toate bombele atomice și cu hidrogen din lume, dar spre folosul cui? N-aș fi făcut decât să distrug. Aceasta nu i-ar fi servit lui Dumnezeu, n-aș fi ajutat omenirea. Pacea nu va veni niciodată prin mijloacele de distrugere în masă făcute de mâna omului și impuse omenirii. Atunci de ce să încerc... de ce să mă deranjez? Pacea nu poate să vină decât din inimile oamenilor când acestea sunt liniștite – când vor într-adevăr să-l asculte pe Dumnezeu și să-i îndeplinească poruncile – mașina antirăzboi poate să fie instalată doar atunci când poporul Lui o vrea, din adâncul inimii”.

Sistemul mondial „wireless”.

O altă mare pierdere a zilelor noastre este în

domeniul televiziunii. Nu e nevoie nici măcar de un singur turn TV. Televiziunea poate să fie transmisă în orice parte a lumii fără nicio formă de turnuri sau poli și aceasta era cunoscută încă de la începutul secolului. Publicul crede că e nevoie de întregul echipament TV, dar, de fapt, este o mare pierdere și folosit doar pentru a aduce profituri imense unor oameni. Orice scuză este destul de bună, astfel că publicul este impresionat când vede marile turnuri ridicându-se în fața lor. La fel se întâmplă și cu sistemul mondial wireless pentru distribuția electrică pe care Tesla l-a inventat. Nu e nevoie de turnuri, de fire, de transformatoare, de cheltuieli și de manufactură. Mașina antirăzboi a lui Tesla se bazează pe același principiu. Nu are nici măcar nevoie de o „armată” ca să fie întreținută. Furnizează protecție oricărei frontiere sau linii de coastă. Nu este în niciun caz un „gard”. Întregul sistem depinde doar de „vârfuri” care sunt, bineînțeles, invizibile ochiului uman. Toți curenții de orice frecvență trec prin Pământ și pot să fie făcuți „vârf” sau aruncați deasupra Pământului, la o distanță măsurabilă. Niciun „sputnik” sau orice dispozitiv ce orbitează în jurul Pământului n-ar putea să fie construit pentru a arunca distrugere asupra noastră dacă mașina antirăzboi a lui Tesla ar fi funcțională. Pe lângă peretele protector de lumină, mașina poate fi construită ca având un tavan.

Dacă mașina lui Tesla este adoptată, nu poate să fie nimic care să o afecteze – nimic în sensul unei bombe atomice sau cu hidrogen sau orice altfel de bombă, chiar dacă este transportată de o rachetă sau „sputnik”. În primul rând – și ăsta este un important punct – odată ce mașina lui Tesla este oprită, nicio formă de bombă sau exploziv nu mai poate fi făcut. Cu alte cuvinte, dacă un „nebun” încearcă să facă o bombă, bomba explodează chiar acolo, indiferent că este sub pământ, în aer sau în

oricare alt loc, astfel încât „nebunul” va fi aruncat în aer odată cu ea.

N-ar trebui să existe nicio bombă atomică

„Așa că, prin adoptarea ideii lui Tesla, niciun fel de bombă sau exploziv asemeni bombelor atomice sau cu hidrogen nu ar trebui să mai existe. De exemplu, dacă Statele Unite s-ar decide să preia ideea lui Tesla, ele ar trebui să avertizeze toate celelalte țări în privința datei la care butonul ar fi apăsat, dându-le astfel timp să se debaraseze de orice formă de explozibil, apoi, la o anumită dată, SUA ar trebui să apese butonul. După acel moment, dacă ar mai exista vreo bombă, aceasta ar exploda automat.

Chiar dacă după aceea s-ar găsi o modalitate de a proteja temporar bombele – și asta pare cam imposibil – în momentul în care cineva ar încerca să le utilizeze, acestea s-ar detona, omorându-l pe cel culpabil. Dar hai să presupunem că ar fi posibil pentru cineva să trimită o rachetă cu bombă cu hidrogen deasupra unei țări. În ce scop ar face-o? Doar ca să distrugă? Pentru că dacă mașina antirăzboi a lui Tesla ar fi în funcțiune, nicio rachetă nu ar putea intra pe teritoriul țării și, după ce am vedea-o venind înspre noi, mai mult, chiar după ce ar arunca în aer câțiva dintre noi, am putea totuși, din spatele peretelui de lumină, să ne distrugem dușmanii fără să folosim o singură rachetă. Rachetele care ne țintesc pe noi ar fi fără niciun folos, pentru că totul ar exploda când ar ajunge la o depărtare de 200 de kilometri de zid. Chiar dacă printr-o metodă fantastică ar putea fi protejate până atunci.

Așa că toate aceste speculații nu au nicio valoare practică, însă ne ajută să înțelegem ceea ce a gândit Tesla despre orice posibilitate și cum s-a pregătit el pentru orice eventualitate. Cu toate că Tesla disprețuia orice fel de dispozitive ce aduc moartea, știa că foarte mulți oameni

preferă războiul păcii lui Dumnezeu. Astfel că atunci când a construit mașina antirăzboi, a gândit în detaliu toate posibilele arme împotriva cărora mașina *s-a ar putea să fie pusă să lupte.

Tesla putea să privească ușor în următorii 100 de ani. „Într-o scrisoare pe care Tesla mi-a scris-o în 1935, spunea despre mașina sa antirăzboi:

Descoperirea mea pune capăt amenințării avioanelor, submarinelor, rachetelor sau mașinăriilor spațiale, indiferent de înălțimea sau viteza lor. Peste un secol, fiecare națiune va fi imună oricărui atac datorită dispozitivului meu”. Cred, așa cum cred în Dumnezeu, că adoptarea mașinii lui Tesla va înlătura orice război. Am luptat pentru Tesla încă 1928 și am scris sute de scrisori și articole de ziare sau reviste despre invențiile sale, pentru ca întreaga lume să afle despre acest minunat om.

Electrocraful X-1 al lui Howard Menger

Howard Menger *s-a născut la 17 februarie 1922 în Brooklyn, New York, și la fragedă vârstă de 10 ani a început să înțeleagă vastitatea universului din jurul lui, ceva ce, în mod evident, alții de-abia pot să contempleze la o scară mult mai mică decât cea pe care o făcea Howard. Asta pentru că, în acei ani, Menger – acum aflat la pensie și trăind în Florida – a văzut obiecte luminoase și circulare țâșnind pe cer. De fapt, într-o zi, el împreună cu fratele său au fost martorii aterizării unui obiect metalic nu departe de locul unde se aflau și în loc să fie îngroziți, cum am fi mulți dintre noi, el *s-a simțit împins să se apropie de obiect, care, din păcate și-a luat zborul, lăsându-i să se întrebe despre cei care se aflau la bordul acestuia. Poate, dacă ne uităm înapoi, curiozitatea sa și lipsa fricii i-au făcut pe cei de la bordul obiectului metalic și strălucitor să-l contacteze mai târziu, *Ei* fiind, de fapt, „o superbă femeie cu păr de aur lung, ce cădea în cascade în jurul

fetei și umerilor ei”. Howard a știut îndată că această femeie nu putea fi născută pe această planetă, pentru că era ceva total diferit la ea, ce o făcea să fie din altă lume.

Menger spune că „părea să radieze și să strălucească ca și cum ar fi stat pe o piatră în fața mea și m-am întrebat dacă aceasta se datora calității unei stofe pe care o purta, ce avea o textură strălucitoare, însă nicidecum ca și cea a hainelor de nailon pe care le purtăm noi”. Menger spune că femeia nu avea niciun machiaj și că pielea ei avea tonuri rozalii, în timp ce ochii ei erau discuri opalescente aurii. Când ea a vorbit prima dată, a spus: „Howard, am străbătut drum lung ca să te vedem și să vorbim cu tine”. Astfel a început una dintre cele mai incitante aventuri cosmice pe care cineva poate să spere să le aibă vreodată. I-au trebuit zeci de ani, spune Menger, și crearea oportunității pentru a învăța multe despre datele științifice și tehnice dezvăluite de ființe din alte lumi.

Așa cum a reieșit, chiar dacă Menger a încercat să păstreze contactul său cu extraterestrii pe cât mai secret posibil, și-a dat seama că era de datoria lui să spună celor care doreau să-l asculte ceea ce a aflat la multe subiecte ce ne-au bântuit și care nu au nicio bază reală. Pentru o bucată de vreme, în anii 450—60, Menger spunea că navele spațiale aterizau în spatele casei sale din High Bridge, New Jersey. Se pare că acești extraterestri cu aspect uman au conversat cu Menger chiar în prezența unor martori și din când în când s-au aventurat în casa sa să discute despre orice, de la dietă până la felul în care să utilizezi abundența energiei libere care există în jurul nostru.

„Acelea au fost timpuri fantastice pe care n-am să le uit cât voi trăi”, își aduce aminte Menger. „Frumusețea și seninătatea acestor ființe era ceva dincolo de puterea mea de înțelegere. Era ca și când aș fi vorbit cu unul dintre

îngerii lui Dumnezeu”.

Din nefericire, așa cum se întâmplă de obicei, Howard a aflat multe și a vorbit liber, poate prea mult despre farfuriile zburătoare și extraterestre și astfel a trebuit să plătească prețul. A început să fie hărțuit la fel ca mulți alți martori și oameni contactați de OZN

11* i un A primit toate acele telefoane ciudate la mijlocul nopții și vizitele „agenților” cu origine necunoscută ce-i amenințau dacă nu tăcea din gură. Pentru că prețuia siguranța familiei sale și a prietenilor săi, Menger a început să dea înapoi în privința aparițiilor publice. Fusese un invitat frecvent al foarte popularului talk-show de radio găzduit de Long John Nebel, ce se difuza noaptea și până-n zorii zilei la WOR Radio din New York, dar în curând a refuzat să mai apară în emisiune fără să dea nicio explicație. Aceasta se întâmpla în ciuda faptului că scrisese deja o carte intitulată *Din spațiu către tine*, pentru care editorul îl aștepta pentru a face promovarea. Menger, în cadrul unei emisiuni de televiziune naționale, a retras tot ceea i -

ce spusese înainte și a mărturisit că lucrurile poate că nu s-au petrecut așa cum crede el. Părea să spună în foarte multe cuvinte că poate n-a fost niciun extraterestru și că guvernul l-a făcut să „inventeze”.

astfel de povești ca să testeze reacția publicului la posibilitatea ca extraterestrii să aterizeze pe Pământ. După ce s-a mutat din zonă, Menger a stat ascuns mulți, mulți ani, refuzând să discute despre subiectul OZN-urilor chiar și cu foști prieteni și asociați. Spunea că trebuie să-și continue viața și că afacerea lui îi acapara toată atenția (chiar dacă avea câțiva angajați care păreau capabili să ducă întreaga muncă). De-abia la sfârșitul verii anului 1991 s-a aflat mai exact ceea ce i se întâmplase lui Howard Menger.

Pentru prima dată, în aproape 20 de ani, Howard și fermecătoarea sa soție, Connie, au apărut în fața unui microfon și s-au adresat unei imense mulțimi de oameni, ce se adunase să-i asculte vorbind la cea de-a treia Conferință Anuală a Organizației National New Age and Alien Agenda, la Pheonix, Arizona. „Ființele spațiului pe care le-am întâlnit mi-au explicat multe din tehnologia despre care ele se gândeau că ne va îmbunătăți viața, aici, jos pe Pământ”. Menger a explicat că și-a bătut capul de multă vreme cu conceptul antigravitației. „Din ceea ce am observat, am înțeles că gravitația ar fi, mai degrabă, o împingere decât o tragere. Am înțeles că, în spațiu, corpurile, indiferent de dimensiunile sau viteza la care ele călătoresc, aruncă în afară câmpuri magnetice variabile. Acest flux magnetic este un efect secundar unei cauze primare ce este curentul de particule energizate, venind din toate direcțiile spațiului, trecând prin toate corpurile ce i se interpune”. Și-a adus aminte, de fapt, ceea ce unul dintre vizitatori i-a spus: „Noi luăm energia din atom prin eliminarea electronului și lăsându-i să meargă în drumul său. Natura îl pune înapoi în atom, fără să distrugă nimic; Este un schimb obișnuit”. Unul dintre lucrurile pe care Howard le-a descoperit a fost că o cantitate imensă de energie electrică aflată într-o mișcare circulară sau lineară aproape de viteza luminii poate să ridice de la pământ o navă.

Din chiar anul 1951 - o credeți sau nu - Manger a construit o navă care nu numai că și-a luat zborul, dar care a zburat sute de kilometri și a fost descrisă de martori ca fiind un OZN real atunci când s-a prăbușit la granița dintre Pennsylvania și Ohio. „Nava pe care noi am denumit-o ELECTROCRAFT-X1 m-a costat aproape 6.000 de dolari” își aduce aminte Menger, „a fost o sumă destul de mare de bani ca să-i lași să zboare, în special în acele

zile, și nu ne-am putut da seama ce *s-a întâmplat cu nava până când doi indivizi au apărut la ușa noastră, prezentându-se ca și agenți ai FBI-ului.

Ei ne-au spus că bucățile navei sunt acum în mâinile guvernului și ne-au avertizat că era ilegal să zbori pe o navă experimentală la o altitudine mai mare de 500 de metri, fără să ai un permis al Autorităților Aeriene”. Așa cum a reieșit mai târziu, agenții FBI l-au pus în legătură pe Menger cu „autoritățile în drept” și guvernul, într-adevăr, „l-a ajutat și l-a asistat în dezvoltarea viitoare a navei sale ELECTROCRAFT”. „Ca să fiu sincer”, mărturisește Menger, „am fost mai interesat în dezvoltarea sistemului meu de propulsie din motive ecologice decât din punct de vedere militar, așa cum o doreau ei”.

Menger spune că sistemul său de propulsie electrodinamic „ar fi curat din punct de vedere al mediului, ceea ce este necesar dacă vrem să aducem pace în lume și să devenim una cu familia noastră galactică”. Menger spune că este de acord și dorește să împărtășească sistemul său cu întreaga umanitate, dar are nevoie de fonduri. Ar vrea să construiască și să facă să zboare un ELECTROCRAFT-X2, care ar avea 14 metri în diametru și formă de farfurie zburătoare.

Menger a publicat recent *Incidentul de la Hight Brige*, o carte mare care se vinde cu 23 de dolari și care se poate cumpăra direct de la el, scriind la adresa: 845 28th Avenue, Vero Beach, Florida 32960. Asemenea lui Nikola Tesla, ce a trăit înaintea lui, Howard Menger vede viitorul Pământului și al întregii umanități ținut într-un echilibru precar de mâinile unor malefice „superstructuri” care își pun bunăstarea mai presus decât restul umanității.

„Trebuie să schimbăm lucrurile și trebuie să le schimbăm repede”, proclamă Howard „E nevoie ca fiecare dintre noi să își facă munca” și - într-adevăr - toți trebuie

să ne facem treaba înainte ca timpul să se scurgă definitiv
- ceea ce ar putea să se întâmple cât de curând.

Aceasta este o replică a unei nave cu diametrul de 12 metri, manevrată prin telecomandă, construită în 1951 de Howard Menger în atelierul său mecanic din New Jersey. Acesta a fost numit Electro-Craft X-1 și, după mai multe zboruri de încercare făcute cu succes, s-a pierdut contactul radio când nava era la aproximativ 500 metri înălțime, după care s-a îndreptat spre vest, dispărând din vedere. Două săptămâni mai târziu, doi bărbați au venit la magazinul lui Howard cu piese, au spus ei, ce s-au găsit la granița cu Ohio, Pennsylvania, unde nava s-a prăbușit și a fost descrisă de unii țărani ca fiind o „navă de pe Marte”. Cei doi bărbați, care au declarat că sunt de la FBI. I-au găsit pe Howard prin depistarea pieselor mecanice

vândute în magazinele de produse electronice et[. L-au avertizat să nu spună nimic și să nu mai facă din nou așa ceva și că va fi contactat de către o agenție a guvernului de la Washington DC. Acesta e interesat de sistemul de propulsie.

POSTFAȚĂ

Se poate vorbi în multe feluri despre Nikola Tesla. Dar dincolo de prezumții și de fabulații rămân două cazuri esențiale de abordare; când ai fost sau ești legat într-un anume fel de Nikola Tesla sau când ești un simplu cititor, cercetător, admirator sau un fan al savantului.

Am să încerc o altă abordare a subiectului, care probabil va incita mult mai mult decât un Prolog.

Sunt una dintre persoanele care am fost pasionate de opera lui Nikola Tesla chiar din momentul adolescenței, când am luat cunoștință de realizările sale. Sincer vorbind, Jules Verne și Nikola Tesla sunt marii creatori ai drumului multora dintre titanii științei de azi și ai celor care bat la porțile tainelor cunoașterii.

Cred foarte mult că drumul nostru în viață este legat de ceea ce de regulă se numesc titanii cunoașterii, cei care la un anumit moment îți dau aripile nevăzute și inefabile ale contactului cu neștiutul.

M-am inclus în rândul fanilor lui Nikola Tesla știindu-l ca pe unul dintre cei ce se trag din ramura noastră veche, a locuitorilor spațiului carpato-danubiano-pontic.

Când eram la diverse simpozioane științifice internaționale, am considerat că sunt un urmaș al lui Tesla, al lui Coandă, al lui Gogu Constantinescu sau Herman Oberth!

Lucrurile, pentru noi, românii, sunt puse la index: deși un sfert din realizările importante ale acestei lumi își au izvorul în România, NOI nu existăm pe arena științifică.

Este o poveste pe care vrem să o „spargem”, să

arătăm că nu este un dat imuabil și putem învinge!

Anul 2010 a fost un an fast pentru cercetarea științifică românească în domeniul psihotronicii și pentru mine. La cele patru manifestări științifice de nivel european la care am participat, am fost un român care „a trimis acasă” Europa! Un român a luat locul suprem la toate competițiile de acest gen.

Nu ne vom referi la subiectul de mai sus, vom spune doar că „Iată, se poate!”

Am vizitat Muzeul Nikola Tesla pe îndelete, cum spunem noi, românii. Colecțiile sunt fascinante și, deși sunt filmate, fotografiate de zeci de ani, enigma persistă.

Trebuie să fii implicat în problemă ca să fii racordat la ceea ce voia să ne transmită Nikola Tesla. Implicarea vine de la ceea ce ulterior s-a întâmplat în lume! TOTUL, astăzi, funcționează datorită realizărilor sale. A câștigat bătălia cu Thomas Alva Edison nu pentru că era mai bun, ci pentru că singura cale spre progres era a lui.

Viitorul a demonstrat că așa era și așa a și fost! Nikola Tesla este între sfinții noștri pborât din neam, dintre noi și va rămâne pururea cu noi.

Dr. Emil STRĂINU

Medaliat cu medalia de Aur Nikola Tesla la Nikola Tesla FEST 2010 FIAT LUX!

Încă de la apariția sa, omenirea s-a confruntat cu grele și numeroase probleme ce au schimbat domeniul de la o epocă la alta.

Dintre cele mai importante provocări ale prezentului face parte cea a soluționării problemei energiei.

Căutările savanților au abordat toată problematica energiei, de la irealizabilul Perpetuum Mobile, până la sursele neconvenționale de energie... Dar o soluție finală, rezonabilă și mulțumitoare nu s-a găsit nici până în ziua de astăzi.

În această carte veți afla cum, încă de la începutul Secolului XX, marele geniu, Nicola Tesla, a rezolvat problema, aducând în prim plan Energia Liberă – Free Energy, care va da, de-a dreptul, aripi, dezvoltării civilizației umane propulsându-ne, în curând, în Univers!

Dr. Emil Străinu